ஸ்ரீவாதிராஜ குருஸார்வபௌமர் இயற்றிய

அவதார த்ரய ஸுவ்வாலி

(தமிழில் அர்த்த விளக்கங்களுடன்)

<u>ஸ்ரீவாதிராஜர் (1480-1600)</u>
தபோ வித்யாவிரக்த்யாதி ஸத்குணௌக காகரானஹம் |
வாதிராஜ குரூன் வந்தே ஹயக்ரீவ பதாஸ்ரயான் ||

வாகீஷதீர்த்தர கரகமல ஸஞ்சாத
யோகி குருராஜ ஹயக்ரீவ தூத |
ராகதி பஜிபர ஸானுராகதி நிருத
ரோக நிவாரிஸி பீதி களெவாத |
ஹூவின கரெயலி அரளித பூவராஹ
பாவி மருதர அவதாரி எனிஸிஹ |
தா விராகியாகி வாதிஸி ஜயிஸிஹ
கோவிதரலி மஹா கோவிதனெனிஸிஹ ||
நூரிப்பத்து வர்ஷ தீர்க்காயு எனிஸி
தரெய ஜனர ஹித கார்ய பயஸி
வர மங்களாங்கஹரி விட்டலன ஸேவிஸி
தரெய தொரெதரு உஸிராட நடெஸி ||

****

புத்தகத்தை வெளியிட்டவர்:
ஜகன்னாத கேசவ பப்ளிகேஷன்ஸ்
'ஜகன்னாத கேசவ' சத்ய நாராயணன்
380, 2A Main, 16th Cross, JP Nagar 4th Phase
Bengaluru : 560078
https://jagannathakesava.blogspot.com
httis://dasa-sahitya.blogspot.com
Ph: 8904458276. haridasa.vijayam@gmail.com

ஸ்ரீவாதிராஜ குருஸார்வபௌமர் இயற்றிய
அவதார த்ரய ஸுவ்வாலி
(தமிழில் அர்த்த விளக்கங்களுடன்)

வெளியீடு
ஜகன்னாத கேசவ பப்ளிகேஷன்ஸ்
பெங்களூரு

ஸ்ரீவாதிராஜ குருஸார்வபௌமர்
இயற்றிய

அவதார த்ரய ஸுவ்வாலி

(தமிழில் அர்த்த விளக்கங்களுடன்)

வெளியிடுவோர்:

ஜகன்னாத கேசவ பப்ளிகேஷன்ஸ்
பெங்களூரு

ஸ்ரீவாதிராஜ குருஸார்வபௌமர் இயற்றிய
அவதார த்ரய ஸுவ்வாலி
(தமிழில் அர்த்த விளக்கங்களுடன்)

ஸ்ரீஹரிவாயுகுருகளின் ஆசியுடன், விஸ்வாவஸு வைசாக சுத்த த்ராயோதசி, ஸ்ரீவேதவ்யாஸ ஜயந்தி நாளான 10.05.2025 அன்று இந்தப் புத்தகம் வெளியிடப்பட்டது.

தமிழில் உரை எழுதி வெளியிட்டவர்கள்:
ஜகன்னாத கேசவ பப்ளிகேஷன்ஸ்
380, 2A Main, 16th Cross, JP Nagar 4th Phase
Bengaluru : 560078
https://jagannathakesava.blogspot.com
httis://dasa-sahitya.blogspot.com
Ph: 8904458276. haridasa.vijayam@gmail.com

இந்தப் புத்தகத்தை வெளியிட பொருளுதவி செய்த அனைத்து ஹரிபக்தர்களுக்கும் நன்றி!!

|| ஸ்ரீகிருஷ்ணார்ப்பணமஸ்து ||

பொருளடக்கம்

1	முன்னுரை	3
2	மூலம் மட்டும் - பாராயணத்திற்காக	5
3	ஹனும ஸுவ்வாலி	35
4	பீம ஸுவ்வாலி	53
5	மத்வ ஸுவ்வாலி	84

முன்னுரை

ஸுவ்வி என்றால் மங்கலம்; ஆலி என்றால் தொகுப்பு அல்லது வசனங்கள். ஆகவே, ஸுவ்வாலி என்றால் மங்கல வசனங்கள் அல்லது மங்கல வசனங்களின் தொகுப்பு எனலாம்.

இந்த ஸுவ்வாலி வகை கன்னட பத்யங்களில் நாம் அறிந்திருக்கும் இன்னொரு புகழ் பெற்ற க்ருதி - ஸ்ரீஜகன்னாத தாஸரின் தத்வ ஸுவ்வாலி. தத்வ விஷயங்களை மிகவும் எளிமையாக உள்ளடக்கிய க்ருதி அது.

இங்கு, ஸ்ரீவாதிராஜ குருஸார்வபௌமர் நமக்கு அதே ஸுவ்வாலி வகை பத்யங்களில், ஸ்ரீவாயுதேவரின் மூன்று அவதாரங்களான ஹனும, பீம, மத்வ அவதாரங்களையும், அவற்றின் சிறப்புகளையும் மிகவும் அற்புதமாக, இரு வரி பத்யங்களாக இயற்றிக் கொடுத்துள்ளார். இந்த க்ருதியில் இருப்பவை மொத்தமாக (85+140+111) 336 பத்யங்கள். அவதார த்ரயர்களைப் பற்றி, அனேக ஹரிதாஸர்கள் அனேக பத, பத்யங்களை நமக்கு இயற்றிக் கொடுத்திருந்தாலும், இந்த அவதார த்ரய ஸுவ்வாலி ஒரு தீர்க்க க்ருதியாக இருப்பதால், பல்வேறு சம்பவங்களை, அவதார மகிமைகளை மிகவும் அழகாக இதில் தொகுத்துக் கொடுத்து நமக்கு பேருதவி புரிந்திருக்கிறார் ஸ்ரீராஜர்.

ஹரிதாஸ ஸாஹித்யத்திற்கென ஸ்ரீவாதிராஜ ஸ்வாமிகள் நமக்கு இயற்றிக் கொடுத்த பல்வேறு கன்னட க்ரந்தங்களை நாம் ஏற்கனவே தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டிருக்கிறோம். அவை இவ்வாறு: வைகுண்ட வர்ணனெ (தத்வஸார), குண்டக்ரியெ, ஹரிஸர்வோத்தம ஸார, பாலகிருஷ்ண லீலெ, அக்ஷர மாலிகா ஸ்தோத்ரம், கீசக வதெ மற்றும் ஸ்வப்ன பத. இவற்றுடன் இப்போது இந்த அவதார த்ரய ஸுவ்வாலியை வெளியிடுவதற்கும் அருளியது ராஜரின் க்ருபையே ஆகும்.

இந்த அவதார த்ரய ஸுவ்வாலி மூல பத்யங்களை, கன்னடத்திலிருந்து தமிழில் டைப் செய்து, 1-2-3-4 என்று குறித்துக் கொடுத்து, என் வேலையை எளிதாக்கிய பொள்ளாச்சி திரு. V.ராமமூர்த்தி ('ஸ்ரீகமலநாப கேஶவ' என்னும் அங்கிதத்தைப் பெற்ற ஹரிதாஸர்) (அலைபேசி எண்: 81053 13369) அவர்களுக்கு மிக்க நன்றிகள்.

அப்படியே இந்த அர்த்தங்களை தயார் செய்த பின், முழுவதுமாக படித்துப் பார்த்து, பிழைகளை திருத்திக் கொடுத்த கோவை திரு. J.முரளிதரன் (அலைபேசி எண்: 95002 88035) அவர்களுக்கும் என் மனமார்ந்த நன்றிகள்.

இந்தப் க்ருதியின் அர்த்தங்களுக்கான குறிப்புகள், நாம் முன்பு வெளியிட்ட ஸ்ரீமத்வ நாமா, ஸ்ரீமத்வகதாம்ருதம் போன்ற புத்தகங்களிலிருந்தே எடுக்கப்பட்டன.

வாயுதேவரின் மூன்று அவதாரங்களைப் பற்றியும், சொல்லி, கேட்பவர்களுக்கு, (& படிப்பவர்களுக்கு) ஹயவதனன், ஸாயுஜ்ய பதவியை கொடுக்கிறான் என்று பல-ஸ்ருதியை பாடியிருக்கும் ஸ்ரீவாதிராஜரின் வாக்குக்கேற்ப, நாமும் மிகவும் பக்தி, ஸ்ரத்தையுடன் இந்த க்ருதியை படித்து, குருவந்தர்கத ஸ்ரீஹயவதன ரூபியின் அருளைப் பெறுவோமாக.

ஸ்ரீகிருஷ்ணார்ப்பணமஸ்து.

'ஜகன்னாத கேசவ' சத்ய நாராயணன்
பெங்களூரு. 8904458276
16.04.2025

ஶ்ரீ வாதிராஜ தீர்தரு விரசித

அவதாரத்ரய ஸுவ்வாலி

1. ஹனும ஸுவ்வாலி

ஸுவ்வி ஹனுமந்த ஸுவ்வி ஸுவ்வி பீ4மஸேன ஸுவ்வி
ஸுவ்வி மத்4வராயரிகெ3 ஸுவ்வாலி ||பல்||

[ஸிரிய ரமணனாத3] ஶ்ரீஹரிய தி3வ்ய சரணகெரகி3
ஹருஷதி3ந்த3 பா4ரதீஶரன்ன ப4ஜிஸுவெ ||1||

அமரவர்யரெல்ல க்ஷீராப்3தி4யல்லி மனெய மாடி3
கமலெயொட3னெ ரமிஸுவ [ஹரிய] கண்ட3ரு ||2||

ரக்ஷிஸய்ய லக்ஷ்மிலோல ரக்ஷிஸய்ய ப4க்தபால
ரக்ஷிஸெந்து3 [பே3டி3த3ரு] குக்ஷிலோலன ||3||

மீனனாகி [நிக3மசோர] தா 3னவன கெ3லிது ப3ந்து3
தா3ன மாடி3தெ3யோ வேதா3தி3 [வித்3யவ] ||4||

மந்த3ராத்3ரி ஹாகி ஜலதி4 மதி2ஸுதிரலு கூர்மரூப -
தி3ந்த3 ஹோகி 3 அம்ருதவன்னு தந்து3 நீடி3தெ3 ||5||

வரஹனாகி3 ஹிரண்யாக்ஷன வதெ3யமாடி3 கெ3லிது3 ப3ந்தெ3
த4ரணி எத்தி நம்ம ஸலஹி தா3தனல்லவெ ||6||

மக3ன ஹகெ3ய [ப3கெ3து3] தை3த்ய மத்ஸரவ மாடு3திரலு
ம்ருக3நரர ரூபதி3ந்த3 மக3ன ஸலஹிதெ3 ||7||

[இந்த்3ரன லோக] ப3லீந்த்3ரனபஹரிஸுதிரலு உ -
பேந்த்3ரனாகி3 தந்த3 மது4ஸூத3னனல்லவெ ||8||

எரடு3 ஹத்து ஒந்து3 பா3ரி த4ரணி நாயகர கெ3லிது3
பரஶுராமனாகி3 நீ ப்ரகடனாதெ3யா ||9||

ஈக3 மத்தெ கும்ப4கர்ண ராவணாதி3 அஸுரரெல்ல
ஆக3 போ4க3தி3ந்த3 [ஹதராகு3தித்3த3ரு] ||10||

அந்து3 மது4ரபட்டண ஹொக்கு மாவ கம்ஸன கொந்து3
தந்தெ3தாயியர ப3ந்த4னவ பி3டி3ஸிதெ3 ||11||

த்ரிபுரர ஸதியர வ்ரதக3ளன்னு அபஹரிஸி
நிபுணனாகி3 கெ3லிது3 ப3ந்த3 சபலனல்லவெ ||12||

[கல்க்யவதாரனாகி3] கைலி க2ட்3கவன்னு பிடி3து3
லெக்கவில்லத3 து3ஷ்டர கெ3லித3 தி3ட்டனல்லவெ ||13||

ஸுரர மொரெய கேளித3 க3ருட3க3மன ராமனாத3
ஹருஷதி3ந்த3 பா4ரதீஶ ஹனுமனாத3னு ||14||

தந்தெ3தாயியர மாது தப்பதீ3ஶ ஈ வனக்கெ
ப3ந்து3 ராக4வர பாத3பத்3மகெரகி3த3 ||15||

மித்ரதனவ கூடி3 ஸௌமித்ரி பூர்வ போ4க ப3ஹள
மித்ரதனவ நடெ3ஸித3னா புத்ர ஹனுமனு ||16||

முத்3ரெ தெகெ3து3கொண்டு3 ஸமுத்3ர தா3டி ஹனுமந்த
[ஶீக்4ரதி3ந்த3] லங்கெய ஹொக்கு நோடி3த3 ||17||

அதிகாய இந்த்3ரஜிது கும்ப4கர்ணர அரமனெய
உஸிரு பி3ட3தெ3 ஹனுமந்த ஹுடு3குதித்3த3னு ||18||

அந்த:புரத3 மனெய ஹொக்கு நிந்து நோடி3த3 ஹனுமந்த
மஞ்சத3ல்லி மண்டோ3த3ரி மலகித்3தளு ||19||

தாயி எந்து3 ப3கெ3து3 ப3ஹள கோபவன்னு தாளெ
வாயஸரேகெ2 கோரெதா3டெ3 கண்ட3 ஹனுமனு ||20||

தாயி ஜானகிகெ3 பாத3த3ல்லி பத்3மரேகெ2
த்ராஹி த்ராஹி எந்து3 கல்ல முட்டிகொண்ட3னு ||21||

ஆடி3த3 மாதிகெ3 ஆருகோடி கோ3தா3ன
மாடி3த3 ஹனும அஶோகவனகெ ப3ந்த3னு ||22||

மரத3 கௌகெ3 ஸீதெ இரலு கண்டு3 ஹனுமந்த
[அத்3ருஶ்யரூபதி3ந்த3] மரவனேரித3 ||23||

ஹத்து தலெகெ3 ஹத்து முத்தின முகுட இட்டு
ரத்னப்ரபெ4யிந்த3 அஸுர இளிது3 ப3ந்த3னு ||24||

எத்தரத3 முத்தின ச2த்ரவ ஹிடி3ஸிகொண்டு3
ஸீதெ இத்3த3 வனகெ ப3ந்து3 காடு3தித்3த3னு ||25||

இத்த நோடெ3 ஸீதெ அஷ்ட ஸௌபா4க்3ய கொடு3வெ
பட்டத3 லக்ஷ்மி லங்கெ நினகெ3 ஈவெனெந்த3னு ||26||

ஹீகெ3 நோடெ3 ஸீதெ நினகெ3 ப3ஹள ஸௌபா4க்3ய கொடு3வெ
ப4ண்டா3ரத3 லக்ஷ்மி லங்கெ நினகெ3 ஈவெனெந்த3னு ||27||

பாவுட3வ ஹாஸுவரு சாமரவ பீ3ஸுவரு
நாரியரு பன்னீரு ஹிடி3து3 [தாஹரு] ||28||

மண்டோ3த3ரி கையிந்த3 மண்டெ3ய ஹிக்கிஸுவெ
து3ண்டு3மல்லிகெ3 முடி3ஸி [மடி3ஸிதெ3லெய] கொடி3ஸுவெ ||29||

ஆருகாலின மஞ்சகெ ஹவளத3 தலெதிம்பு3
[ஒரகு3] பா3ரெ ஸீதெ என்ன தோளிகெ3ந்த3னு ||30||

ஹத்து காலின மஞ்சகெ முத்தின தலெதிம்பு3
ஒப்பு பா3ரெ ஸீதெ என்ன தோளிகெ3ந்த3னு ||31||

ஆருகாலின மஞ்ச உரிவ கெண்ட3வ ஹச்சி
[ஒரகு3வெ] ஶ்ரீராமர தோளிகெ3ந்த3ளு ||32||

ஹத்து காலின மஞ்சகெ கிச்சி கெண்ட3வ ஹச்சி
[ஒப்புவெ] ஶ்ரீராமர தோளிகெ3ந்த3ளு ||33||

[ஹத்திரித்3த3 த்ரிஜடெயரு மித்ரெயரு] ஒந்தா3கி 3
ஸீதெய ஒந்து3மாடி3 கொடி3ரெந்த3னு ||34||

ஸீதெ ஒந்தா3க3ளோ பாபி ராவணனெ கேளு
லங்கெகெ3 ஆளலு நீனு தந்து3கொண்டெ3யா ||35||

ஸிடி3லு [பொட்டண] கட்டி கெட3பே3ட3 ராவண
ஸிடி3து3 ஹோகோ3 கால நினகெ3 [ப3ந்திதெந்த3ரு] ||36||

நாளெ இஷ்டொத்திகெ3 ஶ்ரீராமரு ஸேதுவ கட்டி
நின்ன [ஶிரவு நெலகெ பீ3ள்வ கனஸ கண்டெ3வு] ||37||

கண்ட3 கனஸு ஹுஸியல்ல மந்த3மதி மனெகெ3 ஹோகு3
ஸீதெய பி3ட்டு ஸுகி2யாகு3 எந்த3ரு ||38||

அத்தலிந்த3 ராவண கோடெயொளகெ3 ஹோகு3திரலு
இத்தலிந்த3 ஹனுமந்த மரவனிளித3னு ||39||

அந்து3 ஒந்து3 ம்ருக3வு ப3ந்து3 ஶ்ரீராமர அக3லிஸிது
இந்து3 அஸுர கபியெ நின்ன [களுஹி] கொட்டனே ||40||

அஞ்ஜனெய கந்த3னு வாயு குமாரனு
ராமமுத்3ரிகெ கையலிட்டு எரகி3 நிந்தனு ||41||

உங்கு3ரவ கண்டு3 ஸீதெ கங்க3ளிகெ3 ஒத்திகொண்டு3
[உரத3லப்பி ஶிரத3லிட்டு கேளுதித்3த3ளு] ||42||

ஏனய்ய ஹனுமந்த ஶ்ரீராமரு க்ஷேமவே
ப்ரேமதி3ந்த3 ஒம்மெகா3த3ரு என்ன நெனெவரெ ||43||

நிம்ம த்4யானவெ தாயி கங்க3ளிகெ3 நித்3ரெயில்ல
நிம்ம ஹொரதாகி3 அன்யதா2 இல்லவு ||44||

ஹவளத 3 குடி3யந்தெ [ஹொளெயுதிரெ] ராமரு
அயோத்4யபட்டண தமகெ3 அட3வி எந்த3ரு ||45||

தாயி நிம்ம ஹெக3லலிட்டு வாரிதி4ய தா3டிஸுவெ
தாயி [சித்தைஸி] எந்து3 நுடி3த3 ஹனுமனு ||46||

ஹத்திரித்3த3 தூ3தரெல்ல ஸுத்து கட்டி பா3ஹரு
மத்தெ என்ன கொண்டு3 ஹேகெ3 ஶரதி4 தாடு3வி ||47||

பா3லதி3ந்த3 ரக்கஸர லீலெயிந்த3 கொல்லுவெ
தாயி சித்தைஸி எந்து3 நுடி3த3 ஹனுமனு ||48||

ஸாலது3 தை4ர்யவு நீனு ஹோகி3 பே3க3னெ
[ஶ்ரீராமர ஒட3கொண்டு பா3ரொ எந்த3ளு] ||49||

மனதி3 ஹர்ஷவன்னு தாளி மணிய கொட்டளாக3லெ
மணிய கொண்டு3 ஹனுமந்த [ஹொரடு நிந்தனு ||50||

அம்ம ஹஸிதெ3னெந்த3ரெ பி3த்3த3 ஹண்ணு மெல்லெனலு
ஹெம்மரவ [கித்தி கெட3வி] ஹண்ண மெத்3தனு ||51||

மணிய கொண்டு3 ஹனுமந்த நிம்பெ3ய வனவ பொக்கு
நிம்பெ3வனக3ளெல்ல கித்தி தொ3ம்பி மாடி3த3 ||52||

அக்ஷயகுமாரன குட்டி கெட3ஹித3 ஹனும
பா3ளெ வனக3ளெல்ல கித்தி தூ4ளி மாடி3த3 ||53||

அக்ஷயநந்த3னாதி3 கோ4ர ரக்ஷஸர ஸம்ஹரிஸி
த3க்ஷ வ்ருக்ஷக3ளெல்ல கித்தித3 ராக்ஷஸரௌத்3ரனு ||54||

காவலித்3த3 தூ3தரெல்ல ராவணகெ3 ஹேளலு
ஹிடி3து3 தன்னிரெனுத ப்4ருத்யரொட3னெ நுடி3த3னு ||55||

ஹனும ஸிக்கித3னு எந்து2 ப்3ரஹ்மாஸ்த்ர தரலு
ஹல்லு கிரிது3 பீ3தி3யொளகெ3 நகு3த நிந்தனு ||56||

இந்த்3ரஜிது ப3ந்து3 ப்3ரஹ்மாஸ்த்ரதி3ந்த3 கட்டி ஒய்து3
முந்தி3ட3லு ராவணேஶ நஸுநக்கனு ||57||

[யாவ] தே3ஶதி3ந்த3 ப3ந்தெ3 [யார] கந்த3னெனுதலி
[ராவணேஶ] கேளித3னு வானரேஶன ||58||

நம்ம ஒடெ3ய ராமசந்த்3ர எனகெ3 ஹனுமனெம்ப3ரு
ஹெம்மெ நினகெ3 பே3ட3 ஶரணென்னு ராவண ||59||

நம்ம ப3ண்டனாத3ரெ பூ4மி ஸாம்ராஜ்ய கொடு3வெ
தளிகெ3 தாம்பூ3ல தந்து3 கொட்டர்ஹனுமகெ3 ||60||

கொட்டி தாம்பூ3லவன்னு தட்டெக்ஹாக்கித3 ஹனுமந்த
குட்டி நின்ன கெட3ஹோது3 நீ அரியெ எந்த3னு ||61||

அல்ப நீனு ஸத்யஸங்கல்பனொளுவைர [பெ3ளஸி]
அல்ப பா4க்3யவாய்து நினகெ3 தப்பதெ3ந்த3னு ||62||

நுடி3க3ளெல்லவேகோபா4வ ஒடெ3ய கேளி குபிதனாகி3
ஹிடி3து3 ப3டி3யிரெனுத ப்4ருத்யரொட3னெ நுடி3த3னு ||63||

தூ3தன கொல்லுவுது3 நீதியல்லவெந்த3ரெ
மாதனாடதெ3 வனவனேகெ முரிதெ3 எந்த3ரு ||64||

நானு முரியிலில்ல என்ன பா3ல முரியிதெந்தெ3னுத
லீலெயிந்த3 ஹனும தன்ன பா3ல தோரித3 ||65||

பா3லக்கெ ஶிக்ஷய மாடி3ஸுவெ கேளெனுத
[ஹேளித3னு அஸுர தன்ன ஆளு மந்தி3கெ3] ||66||

சந்த்3ரஶாலெய ஹொக்கு ஜவளிய தெகெ3து3கொண்டு3
தந்து3 ஸுத்தித3ரு ஹனுமந்தன பா3லகெ ||67||

கும்ப4கர்ணன மனெய ஹொக்கு [ஜவளிய தெகெ3து3கொண்டு3]
தந்து3 ஸுத்தித3ரு ஹனுமந்தன பா3லகெ ||68||

இந்த்3ரஜிதன மனெய ஹொக்கு பெண்டெ3க3ள தெகெ3து3கொண்டு3
தந்து3 ஸுத்திதரு ஹனுமந்தன பா3லகெ ||69||

எஷ்டு ப^{3}ட்டெ ஸுத்தித^{3}ரூ மத்தெ பா^{3}ல பெ^{3}ளெயுதிரெ
[வனத^3 ஸீதெ ஸீரெ ஸெளது^{3}] தன்னிரெந்த^{3}னு ||70||

ஆடி^{3}த^3 மாதனு கேளித^{3}னு பே^{3}க^{3}னெ
லீலெயிந்த^3 ஹனும தன்ன பா^{3}ல முது^{3}ரித^3 ||71||

அதிகாய இந்த்^{3}ரஜிது [கும்ப^{4}கர்ண மொத^{3}லாகி^{3}]
அத்^{3}தி^{3} தைலதொ^{3}ளகெ^{3} தீ^{3}ப முட்டிஸித^{3}ரு ||72||

முட்டிஸித^3 மாத்ரதி^{3}ந்த^3 உப்பரிகெ^{3} ஏரித^{3}னு
உப்பரிகெ^{3} ஸாலு உரிது^{3} குப்பெ பித்^{3}து^{3}வு ||73||

மாளிகெ^{3} மனெய ஸுட்டு சந்த்^{3}ரஶாலெய ஸுட்டு
மாளிகெ^{3} மனெக^{3}ளெல்ல தூ^{4}ளியாத^{3}வு ||74||

தப்பதெ^{3} மனெ மனெய உப்பரிகெ^{3} எல்ல ஸுட்டு
மத்தெ விபீ^{4}ஷணன மனெய தப்பிஸித^{3}னு ||75||

ஸீதெ இத்^{3}த^3 வனவ பி^{3}ட்டு மிக்க மனெக^{3}ளெல்ல ஸுட்டு
யாதுதா^{4}னபதிய க^{3}ட்^{3}ட^{3}வன்னெ ஸுட்டனு ||76||

ஹாருத ஜிகி^{3}யுத த^{3}ந்த தோரி நகு^{3}தலி
பண்ட^{2}வாடி^{3} கெ^{3}த்^{3}த^3 ஹனுமந்தராயனு ||77||

தைலஜ்வாலதி^{3}ந்த^3 புரவ ஸுட்டு பூ^{3}தி^{3}மாடெ^{3}
[யார] ப^{3}ண்டனெனுத விஶ்வகர்ம கேளித^3 ||78||

ஸர்ப காளிங்க^{3}ன துளித^3 கோ^{3}வுக^{3}ளனு காய்த^3
தாடகிய மூகு^{3} கொய்த^3 ராமர ப^{3}ண்டனு ||79||

மரளி ஶரதி^{4} தாடி ராமர சரணகமலக ^{3}ளிகெ^{3} பா^{3}கி^{3}
ஹருஷதி^{3}ந்த^3 மணிய கொட்டு எரகி^{3} நிந்தனு ||80||

ப்ரீதியிந்த^3 ராமசந்த்^{3}ர வாததனயனப்பிகொண்டு^{3}
யாதுதா^{4}ன கதெ^{4}ய ஸம்பாத^3 மாடி^{3}த^{3}ரு ||81||

ரணகெ ப^{3}ந்த^3 ரக்கஸர எணிகெயில்லதெ^{3} கொந்து^{3} பி^{3}ஸுடு
மனவ நில்லிஸித^3 நம்ம க^{4}ன ஹனுமனு ||82||

ஶரதி^{4} ஸேதுவெய கட்டி து^{3}ருள ராவணன கொந்து^{3}
புரவ அனுஜகி^{3}த்தரு ராமசந்த்^{3}ரரு ||83||

ஜானகி ஸஹித ஜக^{3}வ பாலிஸுவ ராமர
தானெ ப^{4}ஜிஸி ஸுக^{2}த^{3}லித்^{3}த^3 வானரேஶனு ||84||

ரகு^{4} குலேஶ ராமனாத^3 யது^{3} குலேஶ க்ருஷ்ணனாத^3
ஹனும ஸேவார்த^2 குந்திதனயனாத^{3}னு ||85||

ஸுவ்வி ஹனுமந்த ஸுவ்வி ஸுவ்வி பீ^{4}மஸேன ஸுவ்வி
ஸுவ்வி மத்^{4}வராயரிகெ^{3} ஸுவ்வாலி ||பல்||

★★★★★

அவதாரத்ரய ஸுவ்வாலி

2. பீ4ம ஸுவ்வாலி

ஸுவ்வி ஹனுமந்த ஸுவ்வி ஸுவ்வி பீ4மஸேன ஸுவ்வி
ஸுவ்வி மத்4வராயரிகெ3 ஸுவ்வாலி ||பல்||

ஹுலிகெ3 பெ3த3ரி குந்திதே3வி சரிஸி மக3ன பி3ஸுடளு
ஹலவு பரியலி கி3ரியு நுச்சாகி3 ஹோயிது ||1||

கந்த3க3ள் ஐவர படெ3த3ளு குந்திதே3வி
அட3வியல்லி ராய அந்தரிஸி ஹோத3னு ||2||

கண்டு3 வேத3வ்யாஸரு பா3லகர கரெது3 தந்து3
கந்த3க3ள நோடி3 நீவு ஸலஹிரெந்த3ரு ||3||

பே3ரெ மனெயனு கட்டி தா3யாத3ர காவலிட்டு
ஓது3 ப3ரஹக3ளனு ஹேளி களிஸுதித்3த3ரு ||4||

பீ4மஸேனனெம்ப3 தி3வ்யநாமவன்னு இட்டுகொண்டு3
ஸோம குலத3லி உதி3ஸித3ரு ஸார்வபௌ4மரு ||5||

ஹாரு3குப்3பி முஷ்டியுத்3த3 நீரு செல்லாடதி3
ஶௌர்யதி3ந்த3 ராஜநந்த3னர கெ3லித3ரு ||6||

குருக3ளெல்ல மரவனேரி ப2லக3ளுது3ரெ ஸருவ வ்ருக்ஷ
செலுவ பாத3த3லொத்3து3 ஹண்ண த3ணிய மெத்3த3ரு ||7||

பாத3 கரக3ளலி லோஹபாஶதி3ந்த3 பிகிது கட்டி
ப்ராஸாத3வேரி கெட3வலு அமரஜனரெத்3த3ரு ||8||

ராஷ்ட்ரக்கெ ஶகுனிமுக்2யதூ3தரெல்ல விஷவனிக்கே
கோஷ்டத3ல்லி ஜீர்ணவாய்து பவனதனயகெ3 ||9||

கலி மந்த்ரதி3ந்த3 ஜ்வாலெக3ள ஸுரிவ ப2ணிக3ளிந்த3
பவன ஸுதன [கச்சிஸுதிரலு] பசனவாயிது ||10||

அரகி3ண மனெயொளகெ3 ஹானி ப3கெ3ய ப3ந்த3வர
ஹுரிது3 த3ஹிஸி ஸலஹித3 பீ4ம ஹரஸி ப4க்தர ||11||

ஸொக்கித3 ஹிடி3ம்ப3னெம்ப3 ரக்கஸன கொந்து3 பி3ஸுடு
மெச்சி ப3ந்த3 ராக்ஷஸிய ரக்ஷிஸித3னு ||12||

ஹிடி3ம்பா3ஸுரன கொந்து3 ஹிடி3ம்பெ3ய மது3வெயாகி3
வ்யாஸராஜ்ஞெயிந்த3 பீ4ம மக3ன படெ3த3னு ||13||

ஆ க்ஷண வேத3வ்யாஸ முனியு ப3ந்து ஹேளலு
ராக்ஷஸியல்லி புத்ரன படெ3த3 பீ4மனு ||14||

ஏகாந்ததி3ந்த3லி ஏகசக்ர நக3ரக்ஹோகி3
ஶ்ரீகாந்தனாஜ்ஞெயிந்த3 வாஸவாத3ரு ||15||

ப3க3ன [பா3தெ4 தாளதெ3 அகி2ள ஜனரு கங்கெ3ட3லு]
ஸுக2வ மாடி3கொட்ட வாயுஸுத பீ4மனு ||16||

இந்தி^{3}ரேஶன ஸ்மரணெ மாடி^{3} ப^{3}ண்டி^{3} மேலெ அன்ன உண்டு^{3}
ப^{3}ந்து ப^{3}கன ஸீளி தோரணவ கட்டித^3 ||17||

பீ^{4}ம ஸலஹுதிரலு விபீ^{4}தராகி^{3} ஜனரு எல்ல
காமபூர்ணவாத^{3}ரேகாந்த ப^{4}க்தரு ||18||

அரஸு மக்களு ஸ்வயம்வரகெ ப^{3}ரலு விப்ரவேஷ
த^{4}ரிஸிகொண்டு^{3} பாஞ்சால புரகெ ப^{3}ந்த^{3}ரு ||19||

கும்பா^{3}ரன மனெயொளகெ^{3} குந்திதே^{3}வியன்னு பி^{3}ட்டு
ஐவரு ஒந்தா^{3}கி^{3} ப^{3}ருதலித்^{3}த^{3}ரு ||20||

விப்ரவேஷவன்னு த^{3}ரிஸி மார்க^{3}தொ^{3}ளகெ^{3} ப^{3}ருதிரலு
சித்ரஸேன கந்த^{4}ர்வ அட்^{3}ட^{3}கட்டித^3 ||21||

அர்ஜுனன கூட^3 யுத்^{3}த^3 மாடெ^{3} கந்த^{4}ர்வனு
அவன ரத^{2}வு ஸஹித ஸுட்டு ப^{4}ஸ்மவாயிது ||22||

அங்கா^{3}ரவர்மனெம்ப^3 நாம கந்த^{4}ர்வகெ^{3}
அஶ்வ கு^{3}ருத^{3}க்ஷிணெ கொட்டு முந்தெ^{3} ஹோத^{3}னு ||23||

தௌ^{4}ம்யாசார்யர கூடி^{3}கொண்டு^{3} ப^{3}ந்த^{3}ரு பாண்ட^{3}வரு
கும்பா^{3}ர ஶாலெயல்லி பி^{3}டார பி^{3}ட்டரு ||24||

பி^{4}க்ஷெ பே^{3}டி^{3} ப^{3}கன கொந்து^{3} விப்ரர நடு^{3}விரலு
க்ருஷ்ண கரெது^{3} ஸாத்யகிய தோரிஸித^{3}னு ||25||

க^{2}ட்^{3}க^{3}வெத்தி ஸபெ^{4}யொளகெ^{3} நிந்திரலு ப^{3}லராம
அத்தெய ஸொஸெ நமகெ^{3} ஏனு ஆகு^{3}வளொ ||26||

க்ருஷ்ணனாடி^{3}த^3 மாதிகெ^{3} நக்கு ப^{3}லராம
மனத^4 ஹருஷதி^{3}ந்த^3 ஸந்தோஷ பட்டனு ||27||

க^{2}ட்^{3}க^3 ஹிடி^{3}து^{3} ஸபெ^{4}யொளகெ^{3} குணிவ ஸாத்யகிய கண்டு^{3}
ப^{2}ல்கு^{3}ண பி^{3}ல்ல ஹெதெ^{3}ய ஏரிஸித^{3}னு ||28||

உக்குவ எண்ணெயொளகெ^{3} நெரள நோடி^{3} அர்ஜுன
மத்ஸ்யஹொடெ^{3}து^{3} த்^{3}ரௌபதி^{3}ய கெ^{3}த்^{3}த^3 ப^{2}ல்கு^{3}ண ||29||

உக்குவ ராயர ஸொக்குக^{3}ள தக்^{3}கி^{3}ஸி
மத்ஸ்யஹொடெ^{3}து^{3} த்^{3}ரௌபதி^{3}ய கெ^{3}த்^{3}த^3 ப^{2}ல்கு^{3}ண ||30||

முகு^{3}ளு நகெ^{3}யிந்த^{3}லி கமலமுகி^{2} மாலெயன்னு
ப^{2}ல்கு^{3}ணன கொரளிக்^{3}ஹாகி ப^{3}தி^{3}யலி நிந்தளு ||31||

முத்தினிந்த^3 தெத்திஸித^3 ரத்னத^3 மாலெயன்னு
அர்ஜுனன கொரளிக்^{3}ஹாகி நகு^{3}த நிந்தளு ||32||

ஸிட்டினிந்த^3 ராயரு [எத்திகொண்ட^{3}ராயுத^{4}வ]
பிக்ஷுகரு க்ஷத்ரிய கன்னிகெய ஒய்வரெ ||33||

அதே^{3} பா^{3}ணக^{3}ளிந்த^3 ஜக^{3}ளக்ஹோத^3 அர்ஜுன
மரவ முரிது^{3} பீ^{4}ம [கெ^{3}லித^3] கெலவு ராயர ||34||

ஸோத3ர மாவன ஹாரிஸித3 க3க3னகெ
கா4ஸி ஆக3த்3ஹாங்கெ3 ஹஸனாகி3 இளுஹித3 ||35||

ரவிஸுதன பா3ணதி3ந்த3 ஜக3ளக்ஹோத3 அர்ஜுன
யாரய்ய நின்ன ஸ்வரூப தோரிஸு ||36||

யாராத3ரேனு நானு தீ4ரனாத3ரெ நில்லு
ப்3ராஹ்மணர கொ3ட3வெ யாகெந்து3 கெரளித3 ||37||

பூ4பரெல்ல நோடு3திரலு த்3ரௌபதி3ய கெ3த்3த3 பாண்டு3
பூ4ப ஸுதரு எல்ல மனதி3 ஹருஷப3ட்டரு ||38||

சித்ரபூ4ஷண ந்ருபனு புத்ரிகி3த்த குந்திதே3விய
புத்ரரு தந்த3ரு மித்ரெ க்ருஷ்ணெய ||39||

ப3ந்தி3ரா கந்த3க3ளிர எந்து3 குந்தி கேளலு
தந்தெ3வெ தாயி நிதா4னவெந்த3ரு ||40||

தந்த3 ப2லக3ள ஆனந்த3தி3ந்த3 ஹஞ்சிகொண்டு3
கந்த3ரு நீவு ஸுகி2யாகி3ரெந்து3 ஹரஸித3ளு ||41||

பி4க்ஷெ தந்தெ3வெ எந்து3 ஸத்யத4ர்ம நுடி3யலு
இட்டுகொண்டு3 ஐவரு உண்ணிரெந்த3ளு ||42||

அன்னவல்லவே அம்ம கன்யாரத்ன தந்தெ3வெந்து3
சென்னிக3 யமபுத்ர நகு3த நுடி3த3னு ||43||

ஸ்த்ரீ ரத்னவெந்து3 பீ4ம கூட3 ஹேளித3னு
வேத3வ்யாஸர ஆஜ்ஞெ தப்பதெ3ந்து3 நுடி3த3ளு ||44||

மரெது மாதனாட3லு ஆ ப3கெ3யு திளியது3
ஜக3த3 ஆதா4ர க்ருஷ்ண ப3ல்லனெந்த3ளு ||45||

குந்தி முக2த3 வாக்யவு மந்த்ர ப்ரயோக3வு
ஸந்தோஷ உண்டு நமகெ3 ஸம்பத்து எந்த3ரு ||46||

நம்மம்மனாடி3த3 மாது அன்யதா2 ஆக3து3
கன்யெ நம்மய்வரிகெ3 ஸலுவுதெ3ந்த3ரு ||47||

ஆக த்4ருஷ்டத்3யும்னனு அவராடி3த3 மாதுக3ளனு
பாகில மரெகெ நிந்து கேளுத்தித்3த3னு ||48||

ஆக த்4ருஷ்டத்3யும்னனு அவராடி3த3 மாது கேளி
ப்3ராஹ்மணரு அல்ல அவரு க்ஷத்ரியரெந்த3னு ||49||

ஹோகி3 த்4ருஷ்டத்3யும்னனு தாய கூட3 ஹேளுத
ப்3ராஹ்மணரு அல்ல அவரு க்ஷத்ரியரெந்த3னு ||50||

அர்தி மாதனே கேளி க்ஷத்ரியரெந்த3ரிது
மத்தெ தம்மப்பகெ3 ஹோகி3 ஹேளித3 ||51||

கந்த3ன மாது கேளி ஸம்ப்4ரமதி3ந்த3லி
அர்தியிந்த3 ராயனவர கரெய களுஹித3 ||52||

கந்த3ன களுஹிஸி அந்த3ண ஶ்ருங்க3ரிஸி
அர்தியிந்த ராயனவர கரெய களுஹித3 ||53||

ஹருஷதி3ந்த3 த்3ருபத3ராய அந்த3ண ஶ்ருங்க3ரிஸி
த2ண்ட3 த2ண்ட3த3லி பாண்ட3வர கரெய களுஹித3 ||54||

அரஸு மக்களு தாவு அரிஸினத3 ஹொதி3கெ3 ஹொத்3து3
ஸரஸிஜாக்ஷன கூட3 லக்3னகெ ப3ந்த3ரு ||55||

பஞ்ச பாண்ட3வரு தாவு பந்த2 பராக்ரமக3ளிந்த3
குந்திதே3விய கூட3 லக்3னகெ ப3ந்த3ரு ||56||

தௌ4ம்யாசார்யர ஒட3கொண்டு3 ப3ந்த3ரு பாண்ட3வரு
ஏகசக்ரநக3ர பி3ட்டு முந்தெ3 நடெ3த3ரு ||57||

த்3ருபத3ராய மாடி3ஸித3 கு3பிதவுள்ள அரமனெய
புத்ரி ஸம்பந்த4 மாடி3 கொட்டனவரிகெ3 ||58||

அர்ஜுன ஹொக்கனு ஆயுத4வுள்ள அரமனெய
ஸஜ்ஜனரு கண்டு3 ஸந்தோஷப3ட்டரு ||59||

அளியரன்னு நோடு3த மனதொ3ளகெ3 ஹிக்3கு3த
கரெது3 தன்ன ஹெண்ட3திய தோரிஸித3னு ||60||

க3ண்ட3ன மாது கேளி ஸம்ப்4ரமதி3ந்த3லி
கி3ண்டி3லி உத3க ஹரிவாண தந்த3ளு ||61||

தந்து3 க3த்3தி3கெ3யனிளியெ ப3ங்கா3ரத்3ஹரிவாணத3லி
ப3ன்னிரி பாத3க3ளனு தொளெவெனெந்த3ரு ||62||

பாஞ்சாலராயனு பாத3 தொளெவ ஸமயத3ல்லி
பஞ்சபாத3யுக3ள கண்டு3 சஞ்சலிஸித3 ||63||

ஒப்3ப3 புருஷனிகெ3 ஐவரு ஸ்த்ரீயரெம்ப3ரு
ஒப்3ப4 ஸ்த்ரீகெ3 ஐவரு புருஷரெ எந்த3 ||64||

யாவ தே3ஶத3வரெந்து3 ராய ப்ரஶ்னெ மாடு3திரலு
விவரிஸித3 த4ர்மராயன கேளுதித்3த3ரு ||65||

யாவ தே3ஶத3வரெந்து3 ஈக3 ப்ரஶ்னெ மாடு3விரி
மத்ஸ்ய ஹொடெ3து3 த்3ரௌபதி3ய கெ3த்3த3 ப2ல்கு3ண ||66||

ஸங்கோசப3ட்டுகொள்ளெ கந்துபித ஸ்வாமி ப3ந்து3
வஞ்சனெய தோரிஸி தா4ரெ எரெஸி கொட்டனு ||67||

பூ4ஸுரர ஸபெ4யொளகெ3 வ்யாஸமுனிராய ப3ரலு
க்லேஶநாஶதி3ந்த3 ஸந்தோஷ ஒத3கிது3 ||68||

வேத3வ்யாஸரு ப3ந்த3த்3து3 பா4ரதிதே3வி கேளி
ஸாஷ்டாங்க3வெரகி3 கைமுகி3து3 நிந்தளு ||69||

பா4ரதிதே3வி நின்ன மூலரூபவன்னு தோரெ
ராயர ஸம்ஸய பரிஹாரவாக3லி ||70||

**வேத3வ்யாஸரந்த3த்3து3 பா4ரதிதே3வி கேளி
ஸாஷ்டாங்க3வெரகி3 பஞ்சத்3ரௌபதி3யு ஆத3ளு ||71||**

**பாஞ்சாலராய தன்ன மனத ஹருஷதி3ந்த3
வஞ்சனெய தொரெது3 தா4ரெ எரெது3 கொட்டனு ||72||**

**முத்தின கி3ண்டி3யொளகெ3 பா4கீ3ரதி2 உத3க து3ம்பி3
த4ர்மராயகெ3 ஶ்யாமலெய தா4ரெ எரெது3 கொட்டனு ||73||**

**ரத்னத3 கி3ண்டி3யொளகெ3 நர்மதெ3ய உத3க தும்பி3
பீ4மஸேனகெ3 பா4ரதிய தா4ரெ எரெது3 கொட்டனு ||74||**

**வஜ்ரத3 கி3ண்டி3யொளகெ3 கோ3தா3வரி உத3க தும்பி3
அர்ஜுனகெ3 ஶசிய தா4ரெ எரெது3 கொட்டனு ||75||**

**மாணிகத3 கி3ண்டி3யொளகெ3 க்ருஷ்ணவேணி உத3க தும்பி3
நகுலகெ3 உஷெய தா4ரெ எரெது3 கொட்டனு ||76||**

**சின்னத3 கி3ண்டி3யொளகெ3 துங்க3ப4த்3ரெ உத3க தும்பி3
ஸஹதே3வகூ3 உஷெய தா4ரெ எரெது3 கொட்டனு ||77||**

**முத்தின கரிமணி த4ர்மராய கரதி3 பிடி3து2
ஶ்யாமலெய கொரளிக்4ஹரஸி கட்டுத்தித்3த3னு ||78||**

**ரத்னத3 கரிமணி பீ4ம தா கரதி3 பிடி3து3
பா4ரதிய கொரளிக்3ஹரஸி கட்டுத்தித்3த3னு ||79||**

**வஜ்ரத3 கரிமணி அர்ஜுன கரதி3 பிடி3து3
ஶசீதே3விய கொரளிக்3ஹரஸி கட்டுத்தித்3த3னு ||80||**

**மாணிகத3 கரிமணி நகுல தா கரதி3 பிடி3து3
உஷாதே3விய கொரளிக்3ஹரஸி கட்டுத்தித்3த3னு ||81||**

**சின்னத3 கரிமணி ஸஹதே3வ கரதி3 பிடி3து3
கொரளிக்3ஹரஸி கட்டுத்தித்3த3னு ||82||**

**நால்கு தினத உத்ஸவ நாகோலிய மாடெ
தே3வதெக3ளு புஷ்பத 3 மளெய கரெத3ரு ||83||**

**த்3வாரகெய அரஸு முராரி க்ருஷ்ணராயனு
பஞ்சபாண்ட3வரிகெ உடு3கோ3ரெய கொட்டனு ||84||**

**ஆவு அக்ஷோஹிணி கொட்ட ஆவு ஹிண்ட3னெ கொட்ட
பஞ்சபாண்ட3வரிகெ3 உடு3கோ3ரெய கொட்டனு ||85||**

**ஹத்து அக்ஷோஹிணி கொட்ட ஹத்துவ தேஜி கொட்ட
மித்ரெ குந்தெம்மகெ3 உடு3கோ3ரெய கொட்டனு ||86||**

**முத்தின [கொ3ம்பெ3யனு] மித்ரெ த்3ரௌபதி3கெ3 கொட3லு
ஹஸ்தினாவதிய பட்டணகெ ப3ந்த3ரு ||87||**

**ஹவளத3 கொ3ம்பெ3யன்னு ஹரதி3 த்3ரௌபதி3 பிடி3து3
ஹஸ்தினாவதிய பட்டணகெ ப3ந்த3ளு ||88||**

அந்தெ3 கா3ந்தா4ரி தன்ன மனதொ3ளகெ3 களவளிஸி
ப3ந்தி3து கந்த3க3ளிகெ3 ம்ருத்யு எந்த3ளு ||89||

த4ர்மவெ முக்2யவெந்து3 த4ர்மதி3ந்த3 ராஜ்யவாளித3
த4ர்மராய தானெ யஜமானனாத3னு ||90||

வ்யாஸவாக்யதி3ந்த3 த4ர்ம ராஜ்யவாளுதிரலு
வ்யாராஜ்ஞெயிந்த3 ஜக3வ பாலிஸுதித்3த3னு ||91||

ராஜபீட2க்கெ த4ர்மராஜ தா ஏரித3னு
ராஜிஸுத நகுல ஸஹதே3வரித்3த3ரு ||92||

பீ4ம ஸலஹுதிரலு விபீ4தராகி3 ஜனரு எல்ல
காமபூர்ணவாத3ரேகாந்த ப4க்தரு ||93||

யமலோகத3ல்லி பிதனு முனிய கண்டு3 ஹேளித 3
பாண்டு3ராயகெ3 ஸ்வர்க3வு இல்ல எனுதலி ||94||

நாரத3 முனியு ப3ந்து3 ஒந்து3 மாது ஹேளித3
த4ர்மராஜ ராஜஸூய யாக3 மாடு3 எனுதலி ||95||

ஐவரொந்தா3கி3 கூடி3 ஆலோசனெ மாடி3த3ரு
க்ருஷ்ணன கரெய களுஹபே3கு எனுதலி ||96||

க்ருஷ்ணன கரெய களுஹி ஆலோசனெ மாடி3த3ரு
த4ர்மராஜ ராஜஸூய யாக3 மாடு3 எனுதலி ||97||

ராஜஶத்ருவாத3 ஜராஸந்த4ன வதெ4 மாடி3
ராஜஸூய யாக3தி3 க்ருஷ்ணன பூஜிஸித3ரு ||98||

ஆக3 து3ர்யோத4னன பே3க3தி3ந்த3 கரெய களுஹி
ஏனு கெலஸ மாடு3விரி பா4வ எந்த3ளு ||99||

ப்3ராஹ்மணரிகெ3 தக்ஷிணெய பே3டி3த3ஷ்டு கொடு3வெனெந்த3
க்ருஷ்ண வினோத3தி3ந்த3 கை ஹொடெ3து3 நக்கனு ||100||

ம்ருஷ்டான்ன பக்ஷ்ய போ4ஜ்ய விப்ரரு ப்3ராஹ்மணருண்டு3
ஸத்ய த4ர்மராயன ஹொக3ளுதித்3த3ரு ||101||

ஹாலு துப்ப கெனெ மொஸரு விப்ரரு ப்3ராஹ்மணருண்டு3
மத்தெ த4ர்மராயன ஹொக3ளுதித்3த3ரு ||102||

தக்ஷிணெய கொட்டு கொட்டு ரட்டெ ஸோது நிந்திரலு
மரளி தும்பி3து த4னவு மொத3லினந்த3தி3 ||103||

கொட்டு கொட்டு கு1ருராய ரட்டெ ஸோது நிந்திரலு
மரளி தும்பி3து த4னவு மொத3லினந்த3தி3 ||104||

அவப்4ருதஸ்நான மாடி3 ஹொன்னு தா3ன கொட்டு
மட3தி3 மக்களு ஸஹித மனெகெ3 ப3ந்த3ரு ||105||

கஷ்டபட்டி [தங்கி3] எந்து3 க்ருஷ்ண கரெது3 கேளலு
கஷ்ட நிம்மிந்த3 நிவ்ருதவாயிதெந்த3ளு ||106||

ஆதி3 நீலத3 கோ3டெ கா3ஜின நெலக3ட்டு
த4ர்மராயன ஸபெ4ய ஶ்ருங்கா3ர ஒப்பிது ||107||

இந்த்3ரநீலத3 கோ3டெ சந்த3த3 நெலக3ட்டு
த4ர்மராயன ஸபெ4கெ3 ஶ்ருங்கா3ர ஒப்பிது ||108||

[அங்கி3யன்னு] மேலகெத்தி ப3ந்த3னு [கு1ருராய]
[கங்க3ளில்லவோ] பா4வ [எந்து3 நுடி3த3ளு] ||109||

[அரிய ஸபெ4ய கு1ருராய நடு3வெ பி3த்3த3 நீரொளகெ3]
தொ3ட்3ட3 த்4வனிய மாடி3 பீ4ம [நகுதலித்3த3னு] ||110||

ஸிட்டினிந்த3 கு1ருராய ப3ந்த3 தன்னரமனெகெ3
தந்தெ3ய கூட3 மாதாட3 குளிதனு ||111||

ஸிட்டினிந்த3 கு1ருராய ப3ந்த3 தன்னரமனெகெ3
த4ர்மன ஜூஜனாடெ3 ஹேளி களுஹித3 ||112||

மயனெம்ப3வ ஸபெ4ய நிர்மாண மாடி3 மண்டபதி3
விரசிதவாத3 ஜூஜு தந்து3 இளுஹித3ரு ||113||

கபட மஹிமனிந்த3 நிர்மிதவாத3 மண்டபத3ல்லி
அர்தியிந்த2 ப3ந்து3 ஜூஜாட3 குளிதரு ||114||

ராய ராயரெல்ல கூடி3 ஹார பத3கக3ளனெ ஹாகி
அர்தியிந்த3 ப3ந்து3 ஜூஜாட3 குளிதரு ||115||

ஶௌர்யவெல்ல விசித்ரவீர்ய ஸுதரு கேளி விஹித
கபடதி3ந்த3 ஜூஜு எம்ப3 கார்ய ஹூடி3த3ரு ||116||

மத்தெ ஸோதரெ கு1ருராய ஹோகு3வியொ வனவாஸகெந்து3
ஸுத்த ட3ங்கு3ரவ ஹொய்ஸி ஆட3குளிதரு ||117||

பணவனொட்3டு ராய எந்து3 ஶகுனி தா3ளவ ஹாகெ
ஸோலு நிம்மதா3யிதெந்து3 தொடெ3ய ஹொய்து3 நக்கரு ||118||

இதி3கொ3 கெ3த்3தெ3வென்னுத ஶகுனி தா3ளவ ஹாகெ
பொ3க்கஸ ப4ண்டா3ர பணகிட்டு ஸோதனு ||119||

ஹிரிய தம்மந்தி3ர ஸோத ஆனெ குது3ரெ த3ளவ ஸோத
ச2த்ரசாமரக3ள பணகிட்டு ஸோதனு ||120||

கிரிய தம்மந்தி3ர ஸோத ப3ண்டரன்னெல்ல ஸோத
மட3தி3 த்3ரௌபதி 3ய பணகிட்டு ஸோதனு ||121||

கபட வாக்யதி3ந்த3 ஶகுனி க2ளர [ஶபத2]மாடி3 கெ3லலு
நிபுண வனவாஸவாய்து பாண்டு3தனயரிகெ3 ||122||

ஈ பரிய கௌரவன பாபி ஹ்ருத3யவன்னு கண்டு3
பாண்டுபூ4பஸுதரு முத3தி3 வனகெ நடெ3த3ரு ||123||

ஸகல முனிக3ளொட3னெ நித்யஸுக2வனும்ப3 வரவிஷ்ணு
ப4க்தரிகெ3 எந்தெ3ந்தி3கூ3 [ப4யவு இல்லவொ] ||124||

ஹன்னெரடு3 வருஷ வனவாஸவெந்தா3டி3த3ரு
ஒந்து3 வருஷ அஜ்ஞாத விராடனல்லி களெத3ரு ||125||

நீச பு3த்3தி3யுள்ள துஷ்ட கீசகன ஸம்ஹரிஸி
தாவு ஸௌக்2யதி3 விராடனல்லி களெத3ரு ||126||

களெது3 ஸப்ததி3னக3ளெரடு3 கோ3வுக3ளன்னு காய்து3
பெ3ளகு மாடு3த அகி2ள ஜக3வ பெ3ளகு3தித்3த3ரு ||127||

ஹார மகுட தி3வ்ய கேயூர குண்ட3லாப4ரண
தா4ர்தராஷ்ட்ர ராஜ்ய பூ4 மிபாலராத3ரு ||128||

ஸௌரமானதி3ந்த3 தி3னவு ஸந்து3தி3ல்ல எனுதலி
கௌரவ ஹேளித3னு த்3ரோண பீ4ஷ்மரிகெ3 ||129||

சாந்த்3ரமானதி3ந்த3 தி3னவு ஸ3ந்து3 ஹோயிதெனுதலி
ஹோகி3 க்ருஷ்ண ஹேளித3னு கௌரவேஶகெ3 ||130||

சின்னது3ங்கு3ரவனிட்டு ப3ண்ண ஶாலியனெ ஹொத்3து3
சென்ன க்ருஷ்ண [ஹோத3னு மத்4யவார்தெகெ3] ||131||

ஐது3 மந்தி3கெ3 ஐது 3 க்3ராமக3ள கொடி3ரெந்து3
ஹோகி3 க்ருஷ்ண ஹேளித3னு கௌரவேஶகெ3 ||132||

ஆதி3யல்லி க3ளிஸலில்ல ஸூஜிக்3ஹொந்தி3த3ஷ்டு பூ4மி
நானு கொடு3வுதி3ல்ல எந்து3 நுடி3த கௌரவ ||133||

ஆதி3யல்லி க3ளிஸலில்ல ஸூஜிக்3ஹொந்தி3த3ஷ்டு பூ4மி
ராஜதனயராத3ரெ ரணரங்க3 மெரெயலி ||134||

ஈ பரிய கௌரவன பாபிஹ்ருத3யவன்னு கண்டு3
பாண்டுபூ4பஸுதரு [முத3தி3] ரணகெ நடெ3த3ரு ||135||

கு1ருக்ஷேத்ரக்கெ ஹோகி3 ரணகம்ப3 ஹொடி3த3ரு
கௌரவராயன யுத்3த3க்கெ நடெ3த3ரு ||136||

ஸிம்ஹநாத3தி3ந்த3 வைரி ஸம்ஹார மாடி3 நார -
ஸிம்ஹக3ர்பிஸித3 பீ4மஸேனராயனு ||137||

கா3ந்தா4ரி ஸுதர ஹ்ருத3ய க3தெ3யிந்த3 ஸீளித3னு
பரஶுராமகா3ஹுதிய கொடு3தலித்3த3னு ||138||

நீரடி3ஸித3 க3தெ3கெ3 கா3ந்தா4ரி [ஸுதர ரக்தவன்னு]
பாரணெய மாடி3ஸித3 பவனதனயனு ||139||

த4ர்மதி3ந்த3 பீ4மஸேன த4ர்ம ராஜ்யவாளுதிரலு
ஶரணு ப4ஜிஸுதித்3த3ரு க்ருஷ்ணன ப4க்தரு ||140||

ஸுவ்வி ஹனுமந்த ஸுவ்வி ஸுவ்வி பீ4மஸேன ஸுவ்வி
ஸுவ்வி மத்4ராயரிகெ3 ஸுவ்வாலி ||பல்||

★★★★★

அவதாரத்ரய ஸுவ்வாலி

3. மத்4வ ஸுவ்வாலி

ஸுவ்வி ஹனுமந்த ஸுவ்வி ஸுவ்வி பீ4மஸேன ஸுவ்வி
ஸுவ்வி மத்4வராயரிகெ3 ஸுவ்வாலி ||பல்||

ஹோகி3 ஸுரரு மொரெயிட3லு தே3வ சித்தத3ல்லி இட்டு
வாயுதே3வரிகெ3 அப்பணெய மாடி3த3 ||1||

ஜ்ஞான கலி காலத3ல்லி ஶூன்யவாகி3 ஹோகு3திரலு
ஶ்ரீரமணனாஞ்ஜெயிந்த3 [வாயு] மத்4வராத3ரு ||2||

[அச்யுதன பாத3த்4யான] தம்ம ஹ்ருத3யத3ல்லி இட்டு
தம்ம கீர்தி மூருலோகத3ல்லி இட்டரு ||3||

[அஸுர ஹ்ருத3யத3ல்லி ஸந்தாபவன்னு இட்டரு]
ஸுர [முனீஶ்வரரல்லி] ஸுக2வனிட்டரு ||4||

க3ருட3க3ம்ப3த3 மேலெ ஒப்3ப3 மருள புருஷ குணிது3 குணிது3
ஸர்வஜ்ஞரு ஜனிஸுத்தாரெனுத [நுடி3த3னு] ||5||

உர்விய மேலெ இத்3த3 ஸுத்3த4 ஸாது4ஜனரிகெ3
பு3த்3தி4ப்ரகாஶவன்னு மாடி3 கொடு3வரு ||6||

பூ4மிய மேலெ இத்3த3 ஸாது4 ஸஜ்ஜனரிகெ3
ஜ்ஞானப்ரகாஶவன்னு மாடி3 கொடு3வரு ||7||

மத்4யகேஹப4ட்டரு தப மாடு3திரலு [வாஸுதே3வ]
உத்3தரிப மக3ன கொட்ட மத்4வராயர ||8||

நால்கு திங்க3ளாகி3ரலு ஆ ஶிஶுவனெத்திகொண்டு3
[நடெ3து3] ப3ந்த3ரு அனந்தஶயனகெ ||9||

தாயிய கூடி3கொண்டு3 தே3வரிகெ3 வந்தி3ஸெ
நடெ3து3 ப3ந்த3ரு அனந்தஶயனகெ ||10||

இந்தி3ரேஶன பாத3 நெனெது3 ஆனந்த3ப4ரிதராத3ரு
வந்த3னெய மாடி3 கைய முகி2து3 நிந்தரு ||11||

மக3ன ஹரகெ ஒப்பிஸி மனெகெ3 ப3ருவ காலத3ல்லி
ஒடெது3 ப்3ரஹ்மஶிஶுவின மஹிமெ ஹேளிது ||12||

குலதே3வதெய கண்டு3 திருகி3 ப3ருவ வேள்யத3ல்லி
ஒடெ3து3 ப்3ரஹ்மஶிஶுவின மஹிமெ ஹேளிது ||13||

[ஹொரகெ3 மக3ன பி3ட்டு தாயி மனெய கெலஸக்ஹோத3ளு]
தடெ3த3ளெந்து3 பி3க்கி பி3க்கி [அளுதலித்3தி3து] ||14||

[எத்திகொண்ட3ரொல்லது3] பி3க்கி பி3க்கி அளுதலிரலு
குச்சித3] ஹுருளியன்னு தினிஸுதித்3த3ளு ||15||

[எத்திகி3ட்ட] ஹுருளியன்னு சிக்கவனிகெ3 [தினிஸுவரெ]
ஸிட்டினிந்த3 மக3ளனு ஜப3ரிஸிகொண்ட3ளு ||16||

[மரளுதிரளு கேலியொளகெ3] ஹுருளி தினலு [மத்4வரு
ஹரியெ] மக3ன ரக்ஷிஸெந்து3 பேடி3கொண்ட3ரு ||17||

அருண உத3யத3ல்லி எத்3து3 கூ3ளிய பா3ல ஹிடி3து3
அரண்யத3 ஒளகெ3 ஸஞ்சார மாடி3த3ரு ||18||

[ருணவ பிதன பே3டி3 ப3ரலு ஹுணிஸெ பீ3ஜ ஆடு3திரலு
எணிஸி கொட3லு] முக்தி ஹேது [ஆயிதாதகெ3] ||19||

தவரு மனெய ஒளகெ3 மது3வெ ஸம்ப்4ரம ஆகு3திரலு
மக3ன மேலின ஹம்ப3லவ மரெது பி3ட்டளு ||20||

எரடு3 வர்ஷவாக3லு ஶிஶுவு தொ3த3லு நுடி3யுத
நடெ3து3 ப3ந்தி3து அனந்தஶயனகெ ||21||

எல்லிகெ3 பயணவெந்து3 எல்ல ஜனரு கேளலு
நம்ம ஸ்வாமி த3ருஶனகெ ப3ந்தெ3வெந்த3ரு ||22||

சிக்கவன காணதெ3 தி3க்கு தி3க்கு ஹுடு3குத
சச்சரதி3 ப3ந்த3ரு அனந்தஶயனகெ ||23||

பா3லகன காணதெ3 கேரி கேரி ஹுடு3குத
பே3க3தி3ந்த3 ப3ந்த3ரு அனந்தஶயனகெ ||24||

சிக்கவன எத்திகொண்டு3 பா3ஹோத3ன்னு கண்ட3ரு
பி3ட்டநிதி4 என்ன கைகெ3 ஸிக்கிதெந்த3ரு ||25||

பா3லகன எத்திகொண்டு3 பா3ஹோத3ன்ன கண்ட3ரு
ஹோத2 நிதி4 என்ன கைகெ2 ஸேரிதெந்த3ரு ||26||

மத்4யகேஹப4ட்டரு மக3ன கண்டு3 அப்பிகொண்டு3
உத்3த4ரிஸொ ஸ்வாமி எந்து3 பே3டி3கொண்ட3ரு ||27||

ஶிவப4ட்டன புராண ஶிஶுவு கேளி தூ3ஷிஸி
ஸகல ஜனர மனஸிக்3ஹருஷ மாடி3கொட்டரு ||28||

பா3லகர கூடி3கொண்டு3 வனதொ3ளகெ3 ஆடு3திரலு
காலத3ல்லி முஞ்ஜி ஆய்து கமலநயனகெ2 ||29||

உபநிஷத்து ஶாஸ்த்ர ஓதி3 வனதொ3ளகெ3 இருதிரலு
கிவிய ஊதி3 தலெய பேனெ பி3டி3ஸித3 கு3ருவிகெ3 ||30||

ஸாத4னித்3வாத3ஶி ப3ரலு நீரில்லதெ3 மிடு3குதிரலு
பே3க3தி3ந்த3 ஸரோவர நிர்மாண மாடி3த3ரு ||31||

[ஆலத3 [வ்ருக்ஷ தந்து3 தலெகெளகெ3 மாடி3 [பி3த்தெ]
கொனெய கொம்பி3னிந்த3 ப2ல புஷ்பவாயிது ||32||

மணிமந்த3னெம்ப3 தை3த்ய [மைகெ3 ஸுத்தி ப3ருதிரலு]
எட2த3 பாத3த3ல்லி அவன ஒரெஸி பி3ட்டரு ||33||

பா3லகர கூடி3 கொண்டு 3 விமானகி3ரியலாடு3திரலு
பா3ரொ வாஸுதே3வ எந்து3 மக3ன கரெத3ளு ||34||

தாயி கரெத3ளெந்து3 விமானகி3ரிய [து3முகித3ரு]
பாத3 ஊரி ஜக3வ பாவனவ மாடி3த3ரு ||35||

[யோக3பட்டி] த4ரிஸித3 [ஜடெ3க3ள மஸ்தகவு
பே3க3தி3ந்த3[ஸன்யாஸி ஆகு3வெனெந்த3ரு ||36||

வருஷ நோடு3 பா3ல நீனு [ப3யஸபேட3] ஸன்யாஸ
ப3ஹள தபஸ்ஸினிந்த3 நின்ன படெ3தெ3னெந்த3ளு ||37||

ஹாலு [அன்னவன்னு உண்டு3] ப3ஹள கஷ்டபட்டு படெ3தெ3
பா3ல நினகெ3 ஸன்யாஸ பே3ட3வெந்த3ளு ||38||

[ஹன்னெரடு3] ஸாவிர வருஷ [சென்னாகி3] தப மாடி3
[பா3ல நினகெ3] ஸன்யாஸ பே3ட3வெந்த3ளு ||39||

[பி4க்ஷிதன்னவன்னெ உம்ப3] அபேக்ஷெயுள்ள மக3ன [படெ3தெ3]
ரக்ஷிணெய மாடு3வர காணெனெந்த3ளு ||40||

விஷ்ணு தீர்த2ரெம்ப3 மக3ன கொட்டு தாய [ஸந்தைஸி]
அப்பணெய கொண்டு3 ஆஶ்ரமகெ ப3ந்த3ரு ||41||

உட்ட தோ4த்ரவன்னு பி3ச்சி [கௌபீன கட்டிகொண்டு3]
ஆனந்த3தீர்த2ரெம்ப3 ஸன்யாஸி ஆத3ரு ||42||

[மூல] கு3ருவு நோடி3ரொ [ஹளெ வல்லி ஒத்3த3வர]
ஸுரமுனீஶ்வரரு [கண்டு3 ஹருஷ] ப3ட்டரு ||43||

பாபி அல்ல கோபி அல்ல பாபி பொ3ம்மனூ அல்ல
பாபி மாயாவாதி3 மதவ முரிது3 [பி3ட்டரு] ||44||

ஜ்ஞானபோ3த4 எம்ப3வன தூ3ரக்கெ ஓடி3ஸி ஶ்ரீ -
மன்நாராயணனெ பரதே3வதெ [எந்து3] நுடி3த3ரு ||45||

மாயாவாதி3க2ளெல்ல வாத3மாடு3வெவெனுத ப3ரலு
காணிஸிகொள்ளத்3ஹாங்கெ3 ஓடி3 ஹோத3ரு ||46||

கேரள தே3ஶக்கெ ஹோகி3 மத்4வராயரு
மாயாவாதி3க3ள காலு ஸெளெது3 பி3ட்டரு ||47||

[ப4க்தஜனர] மனெயொளு லெக்கவில்லத3 ஹண்ணு மெத்3து3
[அக்ஷயவாக3லெந்து3 அவரிகெ3 மோக்ஷ கொட்டரு] ||48||

த3ண்ட3 பொத்த ஶங்கரன கோலு முரிது3 [பிஸுடெ3ந்து3]
ப4ங்க3 படி3ஸி முந்தெ3 ஹிடி3து3 நில்லிஸித3ரு ||49||

கு3ருக3ள மனஸின [வ்யாகுலங்க3ள] களெது3
கீ3தா [பாஷ்யவன்னு] மாடி3 கொட்டரு ||50||

மரளி ப3த3ரிகாஶ்ரமகெ [தெரளி] மத்4வராயரு
பர்வதவ கண்டு3 ஆஶ்சர்ய பட்டரு ||51||

பர்வதத3 மஹிமெயன்னு வர்ணிஸலளவல்ல
க3ருட3 ஶேஷ [ருத்3ரராரிந்த3லாத3ரு] ||52||

ப^{4}க்திபா^{4}வதி^{3}ந்த^3 மத்^{4}வர ப^{3}க்^{3}கி^{3} முனிக^{3}ளெல்ல நோடி^{3}
[முக்திதா^{3}தரிகெரகி^{3} ஸ்தோத்ர மாடுதித்^{3}த^{3}ரு] ||53||

[யோக^{3}பட்டி] த^{4}ரிஸித^3 [ஜடெ^{3}க^{3}ள] மஸ்தகவு
[யோகி^{3}க^{3}ளனு] கண்ட^{3}ரு [மத்^{4}வராயரு] ||54||

[ஸரஸிஜாக்ஷன] ஹொளெயுவ ஹஸ்த மஸ்தக மையப^{3}ண்ண
[சரண கமலலோசனத^{3}வர கண்ட^{3}ரு] ||55||

இந்தி^{3}ரேஶன பாத^3 கண்டு^{3} ஆனந்த ^{3} ப^{4}ரிதராகி^{3}
வந்த^{3}னெய ஸ்தோத்ரவ மாடு^{3}தித்^{3}த^{3}ரு ||56||

இந்தி^{3}ரேஶ ஶ்ரீமதா^{3}னந்த^{3}தீர்த^{2}ரப்பி கொண்டு^{3}
செந்த^{3}தி^{3}ந்த^3 ஏகாந்த ஆடு^{3}தித்^{3}த^{3}ரு ||57||

ஈ தீர்த^{2}க்கெ ஸரியில்ல ஈ க்ஷேத்ரக்கெ [ஸமவில்ல]
[ஶாஸ்த்ர அர்த^{2}தி^{3}ந்த^3 நிர்ணயவ] மாடி^{3}த^{3}ரு ||58||

கு^{3}ருக^{3}ளாஜ்ஞெயிந்த^3 மத்^{4}வரு தெரளி ப^{4}ரதக^{2}ண்ட^{3}த^{3}ல்லி
நரரிகெ^{3} ஹரிய ஸ்தோத்ரக^{3}ளனு மாடி^{3}த^{3}ரு ||59||

ஶோப^{4}னப^{4}ட்டரு ஶ்ரீமதா^{3}சார்யர
பாத^{3}த^3 மேலெபி^{3}த்^{3}து^{3} ஶிஷ்யராத^{3}ரு ||60||

ஶோப^{4}ன ப^{4}ட்டரு ஶ்ரீமதா^{3}சார்யர
பாத^3 தொளெது^{3} சாமரவ ஹாகுதித்^{3}த^{3}ரு ||61||

ப^{4}ரதக^{2}ண்ட^{3}வனெல்ல சரிஸி மத்^{4}வராயரு
உடு^{3}பி எம்ப [க்ஷேத்ரத^{3}ல்லி வாஸ] மாடி^{3}த^{3}ரு ||62||

அச்யுதப்ரேக்ஷாசார்யர சித்த நிர்மலகொ^{3}ளிஸி
விஷ்ணு ஸர்வோத்தமனெம்ப^3 ஜ்ஞான [மாடி^{3}] கொட்டரு ||63||

கட^{3}ல மத்^{4}யத^{3}ல்லி ஒந்து^{3} ஹட^{3}கு^{3} ப^{3}ந்து^{3} நிந்திரலு
கண்டு^{3} மத்^{4}வராயரு கைய்ய பீ^{3}ஸித^{3}ரு ||64||

[யோக^{3}தி^{3}ந்த^3 த^{3}ட^{3}கெ ப^{3}ரலு] ஶ்ரீமதா^{3}சார்யரிகெ^{3}
ஏனு [பே^{3}காத்^{3}து^{3} பே^{3}டி^{3}] கொடு^{3}வெ எந்த^{3}ரு ||65||

முத்து மாணிக்ய ஏகெ சின்ன பெ^{3}ள்ளி நமகெ^{3} ஏகெ
பே^{3}டு^{3}வெவு மூரு [கோ^{3}பீ சந்த^{3}ன] எந்த^{3}ரு ||66||

[ஶ்ரீமதா^{3}சார்யரிகெ^{3}] ப^{3}ஹள ஸந்தோஷதி^{3}ந்த^3
மூரு கோ^{3}பீ சந்த^{3}னத^3 க^{3}ட்^{3}டெ^{3} [கொட்டரு] ||67||

[ஒந்தொ^{3}ந்த^{3}னு] ஹெக^{3}லலிட்டு ஒந்து^{3} க^{3}ட்^{3}டெ^{3} ஶிரத^{3}லிட்டு
செந்த^{3}தி^{3}ந்த^3 த்^{3}வாத^{3}ஶஸ்தோத்ர ஹேளுத ப^{3}ந்த^{3}ரு ||68||

[ஆக^{3}லொந்து^{3} க^{3}ட்^{3}டெ^{3} ஒடெ^{3}யெ ராமமூருதி இரலு]
மத்தொந்து^{3} க^{3}ட்^{3}டெ^{3} பி^{3}த்^{3}து^{3} து^{3}ர்கெ^{3} ஜனிஸி ஹோத^{3}ளு ||69||

வாரிதி^{4}யொளகெ^{3} இத்^{3}த^2 த்^{3}வாரகெய க்ருஷ்ணன
த்^{3}வாத^{3}ஶஸ்தோத்ர ஹேளுத [கொண்டு^{3}] ப^{3}ந்த^{3}ரு ||70||

ரஜதபீட2 புரதொா3ளகெ3 ராஜமந்தி3ரவ மாடி3
ரம்யமூர்தி க்ருஷ்ணன [ப்ரதிஷ்டி2ஸித3ரு] ||71||

க்ருஷ்ண வேத3வ்யாஸர மூர்திய ப்ரதிஷ்டெ2மாடி3
த்ரிகாலத3ல்லி பூஜெ மாடு3தித்3த3ரு ||72||

அஷ்டவர்ஷத3 பா3லகரிகெ3 கொட்டு ஸன்யாஸவன்னு
ஶ்ரீக்ருஷ்ணன பூஜெ ஸாங்க3 மாடி3ஸித3ரு ||73||

க்ருஷ்ணன ப்ரதிமெ [எரடு3] விட2லன ப்ரதிமெ [மூரு]
வரஹ ந்ருஸிம்ஹ ராமன ப்ரதிமெ கொட்டரு ||74||

எண்டு மட2த3வரிகெ3 எண்டு மூருதி கொட்டு
ஸந்தத [பூஜெ ஸாங்க3 மாடி2ஸித3ரு] ||75||

எரடு3 [திங்க3ளிகொா3ந்து3] பர்யாயவன்னு மாடி3
ஸரஸிஜாக்ஷன பூஜெ ஸாங்க3 மாடி3ஸித3ரு ||76||

உர்வி மேலெ உள்ள ஶுத்3த4 தீர்த2ங்க3ள தந்து3
மத்4வ ஸரோவரவ நிர்மாண மாடி3த3ரு ||77||

உஷ: காலத3ல்லி எத்3து3 ஶ்ரீக்ருஷ்ணன பூஜிஸி
ஸாயங்காலத3ல்லி ஸுப்3ரஹ்மண்யக்கெ ப3ந்த3ரு ||78||

மத்4யாஹ்ன காலத3ல்லி [மத்4யதாள மட2கெ ப3ந்து3]
மத்4வராயர [மஹிமெ] மூரு ஜக3வ தும்பி3து ||79||

கோடி ஸூர்யர [பெ3ளகு கலஶகோ3புரத3] காந்தி
[வாஸுதே3வன பட்டணதொா3ளு ஶோபி4ஸுதித்3த3வு] ||80||

அச்யுதன பட்டணதொா3ளு சித்ரபூ4ஸுரரு எல்ல
பரிபரி க்ரீடெக3ள ஆடு3தித்3த3ரு ||81||

[ஈஶ்வர பூ4மிய] தோடு3 ஹோகு3 எந்த3ரெ
தோரிஸிகொட்டரெ நா தோடு3வெனெந்த3ரு ||82||

தோரிஸி கொடுவெனெனுத [நெலகெ கு3த்3த3லி ஹாகெ]
தோடி3 தோடி3த்3ஹாங்கெ3 நெட்டனாகி3 [ஹோத3ரு] ||83||

நாவெ இல்லத3 நதி3ய ஹேகெ3 தா3டிதிரி எந்து3
[காவ]லித்3த3 தூ3தரெல்ல கேளுதித்3த3ரு ||84||

ஜக3வனெல்ல ரக்ஷிஸுவ [ஸ்வாமி[நம்ம ரக்ஷிஸுவ
அவரிகெ3 தக்க [மாதனாடி3] முந்தெ 3 நடெ3த3ரு ||85||

காவிய [வல்லியன்னு] கண்டு3 கட்டி பி3ஸுட3லு
தம்ம தம்மொளெ [கடி3தா3டி3] மடி3த3ரெல்லரு ||86||

கள்ளரெல்ல அட்டி ப3ரலு கல்லாகி3 [நிந்தரு]
கல்லு எந்து3 கள்ளரெல்ல [பி3ட்டு] ஹோத3ரு ||87||

கத்தலொளகெ3 நதிய தா3டி வஸ்த்ர தோயத்3ஹாங்கெ3 ப3ரலு
[மெச்சி தொா3ரெயு தூ3தர களுஹி கொட்டனு] ||88||

[மூவத்து] கொட3த3 ஹாலு [மூரு ஸாவிர] ஹண்ணு மெத்3து3
ஆத்மத3ல்லி ஜீராணவாய்து அனிலதனயகெ3 ||89||

ஶ்ரீமதா3சார்யர வ்யாக்2யான காலத3ல்லி
ஆதி3ஶேஷ தானு ப3ந்து3 கேளுதித்3தனு ||90||

மாயாவாதி3 தாரகன ஸூர்ய பே4தி3ஸலாரனு
மத்4வராயரெம்ப அக்3னி ஜயிஸி பி3ட்டிது ||91||

ஜாலகா3ர மீனவன்னு யாவ பரியலெளெவனு
மத்3வராயரு ஹாகெ3 [முத்3ராங்கன] மாடி3த3ரு ||92||

ஶ்ரீமதா3சார்யர த்3வாத3ஶ நாம [ஒணக3ளு]
பே3க3 ஶிஷ்ய துளஸி வனமாலெ ஹாகித3 ||93||

ராஜஸிம்ஹராயனு ஶ்ரீமதா3சார்யர
பாத3த3 மேலெ பி3த்3து3 ஶிஷ்யராத3னு ||94||

[த்ரிவிக்ரம பண்டி3த3ரு ஶ்ரீமதா3சார்யர]
பாத3த3 மேலெ பி3த்3து3 ஶிஷ்யராத3ரு ||95||

ஶோப4ன ப4ட்டரு ஶ்ரீமதா3சார்யரிகெ
ராஜஸபெயொளகெ3 [புஸ்தக] கொடி3ஸித3ரு ||96||

ராஜஸிம்ஹராயனு ஶ்ரீமதா3சார்யரிகெ3
ராஜஸபெ4யொளகெ3 [புஸ்தக] கொட்டனு ||97||

ஶ்ரீமதா3சார்யரு [ஸ்நானக்கெ ஹோக3லு]
பே3க3 ஶிஷ்யரெல்ல ஸேவெ மாடு3தித்3த3ரு ||98||

ஶ்ரீமதா3சார்யரு [ஸ்நானக்கெ ஹோக3லு[
[பே3க3 க3ங்கெ3 ப3ந்து3 நெலெஸி] பவித்ரளாத3ளு ||99||

த்3வாத3ஶாதி3த்யரு ஏககாலகுதி3ஸித3ந்தெ
ஶ்ரீமதா3சார்யர த்3வாத3ஶநாம ஹொளெவுது3 ||100||

அந்து3 ஆ தே3ஶத3ல்லி அனாவ்ருஷ்டி ஆகி3ரலு
த3ண்ட3 கோலு திருகி3ஸி [தீர்த2] மாடி3த3ரு ||101||

ஸூத்த [முத்த பூ4மியன்னு ஒத்தி காலுவெ தெகெ3ஸி]
ப3த்த பெ3ளெஸுதித்3த3ரீ விசித்ரமஹிமெயரு ||102||

வ்யாக்2யான காலத3ல்லி தீ3ப [ஶாந்தவாகு3திரலு
ஜ்யோதிர்மய] மாடி3த3ரு [அங்கு3ஷ்ட2தி3ந்த3லெ] ||103||

[க3ண்ட3வாட எம்பு3வனு க3ளன ஹிடி3து3 ஒத்தி ஒத்தி]
துண்டு3 முண்டா3கி [பூ4மி] மேலெ [பி3த்3த3னு] ||104||

அணு [மஹத்துக3ளெல்ல நிமிஷதொ3ளகெ3 மாடி3கொட்டு]
ஹுடு3க3ன ஹெக3லேரி தே3வாலயகெ ப3ந்த3ரு ||105||

பூருவ எம்பு3வனு ஸ்ரீமதா3சார்யர
மூகி3ன மேலெ பி3த்3து3 பதனவாத3னு ||106||

[கொக்கட3தொ3ளகெ3 உள்ள முப்பின ப்3ராஹ்மணகெ3
க்ருஷ்ணாம்ருத மஹார்ணவ ஹேளி கொட்டரு] ||107||

ஸ்ரீமதா3சார்யரித்3து3 அஷ்டமி பர்யந்த
எரடு முஹூர்ததொ3ளெ ப3த3ரிகாஶ்ரமகெ ப3ந்த3ரு ||108||

ப3த3ரிகாஶ்ரமகெ ப3ந்து3 ப3த3ரி நாராயணர
பாத3த3 மேலெ பி3த்3து3 ஶிஷ்யராத3ரு ||109||

வாயுதே3வர மூரவதார [ஹேளி] கேளித3வரிகெ3
ஸாயுஜ்ய [பத3வி] கொடு3வ ஹயவத3னனு ||110||

ஸோதெ3 மட2த3ல்லி இத்3த3 வாதி3ராஜ பாடி3த3ந்தெ
ஹயவத3னன பாடி3ரி வினோத3தி3ந்த3லி ||111||

ஸுவ்வி ஹனுமந்த ஸுவ்வி ஸுவ்வி பீ4மஸேன ஸுவ்வி
ஸுவ்வி மத்4வராயரிகெ3 ஸுவ்வாலி ||பல்||

|| ஸ்ரீ க்ருஷ்ணார்பணமஸ்து ||

ஸ்ரீ வாதிராஜ தீர்தரு விரசித

அவதாரத்ரய ஸுவ்வாலி

1. ஹனும ஸுவ்வாலி

ஸுவ்வி ஹனுமந்த ஸுவ்வி ஸுவ்வி பீ4மஸேன ஸுவ்வி
ஸுவ்வி மத்4வராயரிகெ3 ஸுவ்வாலி ||பல்||

ஹனுமந்த, பீமஸேன, மத்வராயருக்கு இந்த ஸுவ்வாலியை இயற்றி சமர்ப்பிக்கிறேன்.

[ஸிரிய ரமணனாத3] ஸ்ரீஹரிய தி3வ்ய சரணகெரகி3
ஹருஷதி3ந்த3 பா4ரதீஶரன்ன ப4ஜிஸுவெ ||1||

ஸ்ரீலட்சுமிதேவியின் தலைவனான ஸ்ரீஹரியின் திவ்யமான சரணங்களில் நமஸ்கரித்து, மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் பாரதிரமணனான முக்யப்ராணனை பஜிக்கிறேன்.

அமரவர்யரெல்ல க்ஷீராப்3தி4யல்லி மனெய மாடி3
கமலெயொட3னெ ரமிஸுவ [ஹரிய] கண்ட3ரு ||2||

பாற்கடலில் படுத்திருந்து, மஹாலக்ஷ்மியுடன் மகிழ்ச்சியுடன் இருந்த ஸ்ரீஹரியை, அமரர்களான தேவர்கள் அனைவரும் கண்டனர்.

ரக்ஷிஸய்ய லக்ஷ்மிலோல ரக்ஷிஸய்ய ப4க்தபால
ரக்ஷிஸெந்து3 [பே3டி3த3ரு] குக்ஷிலோலன ||3||

அந்த தேவர்கள் அனைவரும், ஸ்ரீஹரியிடம் தங்களை காக்குமாறு வேண்டினர். லக்ஷ்மிதேவியின் தலைவனே, பக்தர்களை காப்பவனே, உன் நாபியிலிருந்து வந்த ப்ரஹ்ம தேவரின் தந்தையே.

மீனனாகி [நிக3மசோர] தா 3னவன கெ3லிது ப3ந்து3
தா3ன மாடி3தெ3யோ வேதா3தி3 [வித்3யவ] ||4||

மீன (மச்ச) அவதாரம் எடுத்து, வேதங்களை கவர்ந்த ஹயக்ரீவாசுரனை வென்று, திரும்ப வந்து, அந்த வேதாதி வித்யையை வைவஸ்வத மனுவிற்கு தானம் (உபதேசம்) செய்தாயே.

மந்த3ராத்3ரி ஹாகி ஜலதி4 மதி2ஸுதிரலு கூர்மரூப -
தி3ந்த3 ஹோகி 3 அம்ருதவன்னு தந்து3 நீடி3தெ3 ||5||

தேவர்கள் பாற்கடலை கடையும்போது, மந்தர மலையாக நீயே ஆகி, பின்னர் கூர்ம ரூபமாகவும் ஆகி, அந்த செயலுக்கு உதவி புரிந்து, அமிர்தத்தை அவர்கள் அடையுமாறு செய்தாயே.

வரஹனாகி3 ஹிரண்யாக்ஷன வதெ3யமாடி3 கெ3லிது3 ப3ந்தெ3
த4ரணி எத்தி நம்ம ஸலஹி தா3தனல்லவெ ||6||

வராக அவதாரம் எடுத்து, ஹிரண்யாக்ஷகனைக் கொன்று, அவனை வென்று வந்தாயே. அந்த அசுரன் கவர்ந்த பூமியை தாங்கிப் பிடித்து, நம்மை காத்த ஸர்வோத்தமன் நீயே அல்லவா?.

மக3ன ஹகெ3ய [ப3கெ3து3] தை3த்ய மத்ஸரவ மாடு3திரலு
ம்ருக3நரர ரூபதி3ந்த3 மக3ன ஸலஹிதெ3 ||7||

மகனை எதிரியாக நினைத்து, ஹிரண்யகசிபு அசுரன், அவனை (ப்ரகலாதனை) எதிர்த்துக் கொண்டிருக்க, நரஸிம்ஹ ரூபத்தில் வந்து அந்த ப்ரகலாதனை காத்தாய்.

[இந்த்3ரன லோக] ப3லீந்த்3ரனபஹரிஸுதிரலு உ -
பேந்த்3ரனாகி3 தந்த3 மது4ஸூத3னனல்லவெ ||8||

இந்திரனின் உலகமான ஸ்வர்க்கத்தை, பலி சக்ரவர்த்தி வந்து பலவந்தமாக அபரிக்க, நீ உபேந்த்ரனாக (வாமனனாக) வந்து அவனை அழித்து, இந்திரனுக்கு மறுபடி ஸ்வர்க்கத்தை மீட்டுத் தந்த மதுஸூதனன் நீயே அல்லவா?.

எரடு3 ஹத்து ஒந்து3 பா3ரி த4ரணி நாயகர கெ3லிது3
பரஶுராமனாகி3 நீ ப்ரகடனாதெ3யா ||9||

21 முறை உலகத்தை சுற்றி வந்து, அரசர்கள் அனைவரையும் வென்று, பரசுராம அவதாரத்தை நீ செய்தாயே.

ஈக3 மத்தெ கும்ப4கர்ண ராவணாதி3 அஸுரரெல்ல
ஆக3 போ4க3தி3ந்த3 [ஹதராகு3தித்3த3ரு] ||10||

அடுத்து வந்த ஸ்ரீராம அவதாரத்தில், கும்பகர்ண, ராவணனே முதலான அஸுரர்கள் அனைவரும், தங்களின் தவறான நடவடிக்கைகளால் கொல்லப்பட்டனர்.

அந்து3 மது4ரபட்டண ஹொக்கு மாவ கம்ஸன கொந்து3
தந்தெ3தாயியர ப3ந்த4னவ பி3டி3ஸிதெ3 ||11||

அன்று மதுரா பட்டணத்தை அடைந்து, மாமனான கம்ஸனைக் கொன்று, தாய் தந்தையரை சிறைச் சாலையிலிருந்து மீட்டாயே, கிருஷ்ணா.

த்ரிபுரர ஸதியர வ்ரதக3ளன்னு அபஹரிஸி
நிபுணனாகி3 கெ3லிது3 ப3ந்த3 சபலனல்லவெ ||12||

த்ரிபுரர்களின் மனைவியரின் விரதங்களை கெடுத்து, அவர்களை வென்ற தீரனல்லவா, பௌத்தனே.

[கல்க்யவதாரனாகி3] கைலி க2ட்3கவன்னு பிடி3து3
லெக்கவில்லத3 து3ஷ்டர கெ3லித3 தி3ட்டனல்லவெ ||13||

கல்கி அவதாரத்தில், கையில் வாளினை பிடித்து, எண்ணிக்கையற்ற துஷ்டர்களை வென்ற வீரனல்லவா.

ஸுரர மொரெய கேளித3 க3ருட3க3மன ராமனாத3
ஹருஷதி3ந்த3 பா4ரதீஶ ஹனுமனாத3னு ||14||

தேவதைகளின் வேண்டுகோளினை ஏற்றவனான, கருட கமனனான ஸ்ரீமன் நாராயணன், ஸ்ரீராமனாக அவதாரம் எடுத்தான். அப்போது மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன், பாரதி ரமணனான வாயுதேவர், ஹனுமன் ஆனார்.

தந்தெ3தாயியர மாது தப்பதீ3ஶ ஈ வனக்கெ
ப3ந்து3 ராக4வர பாத3பத்3மகெரகி3த3 ||15||

அந்த ஹனுமந்த தேவரானவர், தன் தாய் தந்தையரின் பேச்சினை தவறாமல் (ஸ்ரீலட்சுமிதேவி & ஸ்ரீமன் நாராயணின் வாக்கிற்கேற்பவே), அந்த வனத்திற்கு வந்து, ஸ்ரீராமனின் பாதங்களில் விழுந்து வணங்கினான்.

மித்ரதனவ கூடி3 ஸௌமித்ரி பூர்வ போ4க ப3ஹள
மித்ரதனவ நடெ3ஸித3னா புத்ர ஹனுமனு ||16||

சுக்ரீவனுடன் நட்பு கொண்ட ஹனுமந்த தேவர், பின்னர் ஸுமித்ரியான லக்ஷ்மணனுடனும் அதிகமாக நட்பு கொண்டார், பகவானின் புத்ரனான ஹனுமந்த தேவர்.

முத்3ரெ தெகெ3து3கொண்டு3 ஸமுத்3ர தா3டி ஹனுமந்த
[ஶீக்4ரதி3ந்த3] லங்கெய ஹொக்கு நோடி3த3 ||17||

ஸ்ரீராமனிடமிருந்து முத்திரையை எடுத்துக் கொண்டு, கடலினைத் தாண்டி, ஹனுமந்த தேவர், மிகவும் விரைவில் இலங்கையை அடைந்து, ஸீதாதேவியை தேடத் துவங்கினார்.

அதிகாய இந்த்3ரஜிது கும்ப4கர்ணர அரமனெய
உஸிரு பி3ட3தெ3 ஹனுமந்த ஹுடு3குதித்3த3னு ||18||

(ஒரு சிறிய மிருக வடிவில்) தன் மூச்சினை அடக்கியவாறு (மிகவும் அமைதியாக) வீரனான இந்திரஜித், கும்ப கர்ணர்களின் அரண்மனையில் ஸீதாதேவியை ஹனுமந்த தேவர் தேடத் துவங்கினார்.

அந்த:புரத3 மனெய ஹொக்கு நிந்து நோடி3த3 ஹனுமந்த
மஞ்சத3ல்லி மண்டோ3த3ரி மலகித்3தளு ||19||

பிறகு, ராவணனின் அரண்மனையில், அவனது அந்தப் புரத்தினை அடைந்து, ஹனுமந்த தேவர் நின்று தேடினார். அங்கு, மஞ்சத்தில் படுத்திருந்த மண்டோதரியைப் பார்த்தார்.

தாயி எந்து3 ப3கெ3து3 ப3ஹள கோபவன்னு தாளெ
வாயஸரேகெ2 கோரெதா3டெ3 கண்ட3 ஹனுமனு ||20||

(மண்டோதரியைப் பார்த்து) அவளே தன் தாய் ஸீதாதேவி என்று தவறாக நினைத்து, (ராவணன் மேல்) மிகவும் கோபம் கொண்டார் ஹனுமந்த தேவர். பிறகு, அவளது காலில், காக்கையின் ரேகையைக் கண்டும், அவளுக்கு இருந்த கோரைப் பற்களைப் பார்த்தும் (மனம் சமாதானம் அடைந்தார்).

தாயி ஜானகிகெ3 பாத3த3ல்லி பத்3மரேகெ2
த்ராஹி த்ராஹி எந்து3 கல்ல முட்டிகொண்ட3னு ||21||

தன் தாயான ஜானகிக்கு பாதத்தில் பத்ம ரேகை இருக்குமே (ஆகையால், இது ஸீதாதேவி இல்லை). தாயே (தவறாக நினைத்துவிட்டேன்) என்னை காப்பாற்றவும். காப்பாற்றவும் என்று கல்லில் முட்டிக் கொண்டு வேண்டிக் கொண்டார் ஹனுமந்த தேவர்.

ஆடி3த3 மாதிகெ3 ஆருகோடி கோ3தா3ன
மாடி3த3 ஹனும அஶோகவனகெ ப3ந்த3னு ||22||

தவறாக நினைத்து பேசியதற்கு அபராதமாக ஆறு கோடி கோ-தானங்களை செய்தார். பின்னர் ஹனுமந்த தேவர், அஶோக வனத்திற்கு வந்தார்.

மரத3 கௌளகெ3 ஸீதெ இரலு கண்டு3 ஹனுமந்த
[அத்3ருஶ்ய ரூபதி3ந்த3] மரவனேரித3 ||23||

அங்கிருந்த ஒரு மரத்தின் கீழ் ஸீதாதேவி அமர்ந்திருந்ததைக் கண்ட ஹனுமந்த தேவர், அத்ருஶ்ய ரூபம் கொண்டு (யாருக்கும் தெரியாதவாறு) மரத்தில் ஏறி அமர்ந்தார்.

ஹத்து தலெகெ3 ஹத்து முத்தின முகுட இட்டு
ரத்னப்ரபெ4யிந்த3 அஸுர இளிது3 ப3ந்த3னு ||24||

அப்போது, அந்த இரவில், தன்னுடைய 10 தலைக்கு, 10 முத்துக்கள் நிறைந்த கிரீடத்தை தரித்தவனான ராவணன், தன்னுடைய ரத்ன ப்ரபையான சிம்ஹாஸனத்திலிருந்து இறங்கி வருவதைக் கண்டார்.

எத்தரத3 முத்தின ச2த்ரவ ஹிடி3ஸிகொண்டு3
ஸீதெ இத்3த3 வனகெ ப3ந்து3 காடு3தித்3த3னு ||25||

மிகவும் உயரமான ஒரு ரத்னம் இழைத்த குடையை பிடித்தவாறு, ஸீதாதேவி இருந்த காட்டிற்கு வந்து, அவரை துன்புறுத்தத் துவங்கினான்.

இத்த நோடெ3 ஸீதெ அஷ்ட ஸௌபா4க்3ய கொடு3வெ
பட்டத3 லக்ஷ்மி லங்கெ நினகெ3 ஈவெனெந்த3னு ||26||

இங்கே பார் ஸீதா, உனக்கு அஷ்ட ஐஸ்வர்யங்களையும் கொடுப்பேன். உன்னையே என் பட்டத்து ராணியாக ஆக்குவேன். இலங்கையையே உனக்கு கொடுப்பேன் என்றான் ராவணன்.

ஹீகெ3 நோடெ3 ஸீதெ நினகெ3 ப3ஹள ஸௌபா4க்3ய கொடு3வெ
ப4ண்டா3ரத3 லக்ஷ்மி லங்கெ நினகெ3 ஈவெனெந்த3னு ||27||

இங்கே பார் ஸீதா, உனக்கு அதிகமான ஸௌபாக்யங்களை கொடுப்பேன். கருவூலத்தில் இருக்கும் செல்வம் அனைத்தையும் உனக்கே கொடுப்பேன். இலங்கையையே உனக்கு கொடுப்பேன் என்றான் ராவணன்.

பாவுட3வ ஹாஸுவரு சாமரவ பீ3ஸுவரு
நாரியரு பன்னீரு ஹிடி3து3 [தாஹரு] ||28||

(ராவணன் ஸீதாதேவியிடம் சொல்வது) உனக்கு நல்ல துணிமணிகளை கொடுப்பார்கள். சாமரம் வீசுவார்கள். பெண்கள் பன்னீர் பிடித்து உன் மேல் தூவுவார்கள்.

மண்டோ3த3ரி கையிந்த3 மண்டெ3ய ஹிக்கிஸுவெ
து3ண்டு3மல்லிகெ3 முடி3ஸி [மடி3ஸிதெ3லெய] கொடி3ஸுவெ ||29||

மண்டோதரி கையினால், உன் தலைமுடியை வாரி விடச் செய்வேன். துண்டு மல்லிகையை சூடச் செய்து, வெற்றிலையை கொடுக்கச் செய்வேன்.

ஆருகாலின மஞ்சகெ ஹவளத3 தலெதிம்பு3
[ஒரகு3] பா3ரெ ஸீதெ என்ன தோளிகெ3ந்த3னு ||30||

ஆறு கால்களைக் கொண்ட படுக்கை; அதில் பவழம் இழைத்த தலைகாணி; அதில் சாய்ந்து கொள்ள வருவாயாக ஸீதையே; என் தோள்களின் அருகில் வா.

ஹத்து காலின மஞ்சகெ முத்தின தலெதிம்பு^{3}
ஒப்பு பா^{3}ரெ ஸீதெ என்ன தோளிகெ^{3}ந்த^{3}னு ||31||

பத்து கால்களைக் கொண்ட படுக்கை; அதில் முத்துக்கள் இழைத்த தலைகாணி; அதில் படுக்க வருவாயாக ஸீதையே; என் தோள்களின் அருகில் வா.

ஆருகாலின மஞ்ச உரிவ கெண்ட^{3}வ ஹச்சி
[ஒரகு^{3}வெ] ஶ்ரீராமர தோளிகெ^{3}ந்த^{3}ளு ||32||

(ஸீதை சொல்வது) ஆறு கால்களைக் கொண்ட அந்த படுக்கைக்கு நெருப்பு வைத்து; பின் என் ஶ்ரீராமனின் தோள்களில் நான் சாய்ந்து கொள்வேன் என்றாள்.

ஹத்து காலின மஞ்சகெ கிச்சி கெண்ட^{3}வ ஹச்சி
[ஒப்புவெ] ஶ்ரீராமர தோளிகெ^{3}ந்த^{3}ளு ||33||

பத்து கால்களைக் கொண்ட அந்த படுக்கைக்கு நெருப்பு வைத்து, பின் என் ஶ்ரீராமனின் தோள்களில் நான் சாய்ந்து கொள்வேன் என்றாள்.

[ஹத்திரித்^{3}த^{3} த்ரிஜடெயரு மித்ரெயரு] ஒந்தா^{3}கி ^{3}
ஸீதெய ஒந்து^{3}மாடி^{3} கொடி^{3}ரெந்த^{3}னு ||34||

அங்கு ஸீதையின் அருகில் இருந்த த்ரிஜடையர், பெண் தோழிகள் அனைவரையும், ஸீதையை மனம் மாற்றுங்கள் - என்றான் ராவணன்.

ஸீதெ ஒந்தா^{3}க^{3}ளோ பாபி ராவணனெ கேளு
லங்கெகெ^{3} ஆளலு நீனு தந்து^{3}கொண்டெ^{3}யா ||35||

ஸீதை நம்மில் ஒருத்தி ஆகமாட்டாள் (மனம் மாற மாட்டாள்). பாவியே ராவணனே கேள். நீ அவளை இலங்கையை ஆள்வதற்கு கொண்டு வந்தாயா? (அது ஒருபோதும் நடக்காது).

ஸிடி^{3}லு [பொட்டண] கட்டி கெட^{3}பே^{3}ட^{3} ராவண
ஸிடி^{3}து^{3} ஹோகோ^{3} கால நினகெ^{3} [ப^{3}ந்திதெந்த^{3}ரு] ||36||

மின்னலை பொட்டலமாக கட்டுவதற்கு முயலாதே. கெட்டுப் போகாதே ராவணனே. அழிந்து போகக்கூடிய காலம் உனக்கு வந்துவிட்டது என்றனர்.

நாளெ இஷ்டொத்திகெ^{3} ஶ்ரீராமரு ஸேதுவ கட்டி
நின்ன [ஶிரவு நெலகெ பீ^{3}ள்வ கனஸ கண்டெ^{3}வு] ||37||

நாளை இந்த நேரத்திற்கு ஶ்ரீராமன் ஸேதுவைக் கட்டி, இலங்கைக்கு வந்து, உன் தலையை நிலத்தில் தள்ளும் கனவினை நாங்கள் கண்டோம்.

கண்ட^{3} கனஸு ஹுஸியல்ல மந்த^{3}மதி மனெகெ^{3} ஹோகு^{3}
ஸீதெய பி^{3}ட்டு ஸுகி^{2}யாகு^{3} எந்த^{3}ரு ||38||

நாங்கள் கண்ட கனவு பொய் அல்ல. மந்த மதியனே வீட்டுக்குப் போ. ஸீதையை விட்டுவிட்டு சுகமாக இருப்பாயாக - என்றனர்.

அத்தலிந்த^{3} ராவண கோடெயொளகெ^{3} ஹோகு^{3}திரலு
இத்தலிந்த^{3} ஹனுமந்த மரவனிளித^{3}னு ||39||

இவ்வாறு கூறியதைக் கேட்ட ராவணன், தன் அரண்மனைக்கு சென்று கொண்டிருக்கையில், இங்கிருந்த ஹனுமந்த தேவர், மரத்திலிருந்து கீழே இறங்கத் துவங்கினார்.

அந்து^{3} ஒந்து^{3} ம்ருக^{3}வு ப^{3}ந்து^{3} ஸ்ரீராமர அக^{3}லிஸிது
இந்து^{3} அஸுர கபியெ நின்ன [களுஹி] கொட்டனே ||40||

அன்று ஒரு நாள் ஒரு மிருகம் (கபி = ஹனுமந்த தேவர்) வந்து ஸ்ரீராமரை அணுகியது. இன்று அவனையே (ஹனுமந்த தேவரையே) அஸுர கபி (சுக்ரீவன்), உன்னிடம் (ஸீதையிடம்) அவனை அனுப்பி வைத்தான்.

அஞ்ஜனெய கந்த^{3}னு வாயு குமாரனு
ராமமுத்^{3}ரிகெ கையலிட்டு எரகி^{3} நிந்தனு ||41||

(இவ்வாறு கூறியவாறு) அஞ்ஜனா தேவியின் மகனான வாயுகுமாரன், ராம முத்திரையை (மோதிரம்) கையில் வைத்துக் கொண்டு ஸீதையிடம் பக்தியுடன் கை கூப்பியவாறு நின்றான்.

உங்கு^{3}ரவ கண்டு^{3} ஸீதெ கங்க^{3}ளிகெ^{3} ஒத்திகொண்டு^{3}
[உரத^{3}லப்பி ஶிரத^{3}லிட்டு கேளுதித்^{3}த^{3}ளு] ||42||

அந்த மோதிரத்தைக் கண்டு, ஸீதை தன் கண்களில் ஒத்திக் கொண்டு, மார்பில் அணைத்துக் கொண்டு, தலையில் வைத்துக் கொண்டு, ஹனுமந்த தேவரின் பேச்சினை கேட்டுக் கொண்டிருந்தாள்.

ஏனய்ய ஹனுமந்த ஸ்ரீராமரு க்ஷேமவே
ப்ரேமதி^{3}ந்த^3 ஒம்மெகா^{3}த^{3}ரு என்ன நெனெவரெ ||43||

ஹே ஹனுமந்தனே. ஸ்ரீராமன் நலமாக இருக்கிறாரா?. என்னை ஒரு முறையாவது அன்புடன் நினைத்து பார்க்கிறாரா?.

நிம்ம த்^{4}யானவெ தாயி கங்க^{3}ளிகெ^{3} நித்^{3}ரெயில்ல
நிம்ம ஹொரதாகி^{3} அன்யதா^{2} இல்லவு ||44||

அதற்கு ஹனுமந்த தேவர் கூறுவது. ஹே தாயே. அவருக்கு எப்போதும் உங்கள் த்யானமே (நினைவே). எப்போதும் அவரின் கண்களுக்கு தூக்கம் இல்லை. உங்களைத் தவிர வேறு எதையும் அவர் நினைப்பதில்லை.

ஹவளத^3 குடி^{3}யந்தெ [ஹொளெயுதிரெ] ராமரு
அயோத்^{4}யபட்டண தமகெ^{3} அட^{3}வி எந்த^{3}ரு ||45||

சிவந்த தாமரை மலர் போல அவரது கண்கள் இருக்கின்றன. நீங்கள் இல்லையென்றால், அயோத்யா பட்டணமே தனக்கு காடு என்றார்.

தாயி நிம்ம ஹெக^{3}லலிட்டு வாரிதி^{4}ய தா^{3}டிஸுவெ
தாயி [சித்தைஸி] எந்து^{3} நுடி^{3}த^3 ஹனுமனு ||46||

தாயே. ஸீதா தேவியே. உங்களை என் தோளில் தூக்கிக் கொண்டு இந்த கடலைத் தாண்டிச் செல்வேன். தாயே. என் பேச்சைக் கேளுங்கள். (என்னுடன் வந்து விடுங்கள்) என்றார் ஹனுமந்த தேவர்.

ஹத்திரித்^{3}த^3 தூ^{3}தரெல்ல ஸுத்து கட்டி பா^{3}ஹரு
மத்தெ என்ன கொண்டு^{3} ஹேகெ^{3} ஶரதி^{4} தாடு^{3}வி ||47||

அருகில் இருக்கும் தூதர்கள் அனைவரும் உன்னை சுற்றி வளைத்து கட்டிப் போடுவர். அப்படியிருக்கையில், நீ என்னை எப்படி கொண்டுச் சென்று, கடலையும் தாண்டுவாய்? - என்று கேட்டார் ஸீதாதேவி.

பா^{3}லதி^{3}ந்த^3 ரக்கஸர லீலெயிந்த^3 கொல்லுவெ
தாயி சித்தைஸி எந்து^{3} நுடி^{3}த^3 ஹனுமனு ||48||

அதற்கு ஹனுமந்த தேவர் சொல்வது இவ்வாறு. என் வாலினால் இந்த அஸுரர்களை மிகவும் அனாயாசமாக கொல்வேன். தாயே, தயவு செய்து என் பேச்சைக் கேளுங்கள் என்றார்.

ஸாலது3 தை4ர்யவு நீனு ஹோகி3 பே3க3னெ
[ஸ்ரீராமர ஓட3கொண்டு பா3ரொ எந்த3ளு] ||49||

(அப்படி உன்னுடன் வருவதற்கு) எனக்கு தைரியம் போதாது. ஆகவே, நீ உடனடியாக சென்று, ஸ்ரீராமனையும் அழைத்துக் கொண்டு இங்கு வா - என்றார் ஸீதாதேவி.

மனதி3 ஹர்ஷவன்னு தாளி மணிய கொட்டளாக3லெ
மணிய கொண்டு3 ஹனுமந்த [ஹொரடு நிந்தனு ||50||

(இவ்வாறாக விஷயங்கள் நடந்ததில்) மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்தவளாக ஸீதாதேவி, தன்னுடைய சூடாமணியை ஹனுமந்த தேவரிடம் கொடுத்தாள். அவருடன் அதனை பெற்றுக் கொண்டு, அங்கிருந்து புறப்பட தயாராக நின்றார்.

அம்ம ஹஸிதெ3னெந்த3ரெ பி3த்3த3 ஹண்ணு மெல்லெனலு
ஹெம்மரவ [கித்தி கெட3வி] ஹண்ண மெத்3தனு ||51||

அம்மா பசிக்கிறது என்று ஹனுமந்த தேவர் கூற, ஸீதையும், கீழே விழுந்திருக்கும் பழங்களை தின்பாயாக என்றார். உடனே அவரும் அங்கிருந்த மரங்களிலிருந்த பழங்களை எடுத்துத் தின்றார்.

மணிய கொண்டு3 ஹனுமந்த நிம்பெ3ய வனவ பொக்கு
நிம்பெ3வனக3ளெல்ல கித்தி தொ3ம்பி மாடி3த3 ||52||

பின், சூடாமணியை பெற்றுக் கொண்ட ஹனுமந்த தேவர், அங்கிருந்த எலுமிச்சை வனத்தை அடைந்து, அந்த மரங்களை அடித்து, உடைத்தார்.

அக்ஷயகுமாரன குட்டி கெட3ஹித3 ஹனும
பா3ளெ வனக3ளெல்ல கித்தி தூ4ளி மாடி3த3 ||53||

பின் போருக்கு வந்த அக்ஷயகுமாரனை அடித்துக் கொன்ற ஹனுமந்த தேவர், அங்கிருந்த வாழை வனங்களை பறித்து, த்வம்சம் செய்தார்.

அக்ஷயநந்த3னாதி3 கோ4ர ரக்ஷஸர ஸம்ஹரிஸி
த3க்ஷ வ்ருக்ஷக3ளெல்ல கித்தித3 ராக்ஷஸ ரௌத்3ரனு ||54||

அக்ஷயகுமாரனே முதலான பற்பல கோர அஸுரர்களைக் கொன்று, அங்கிருந்த மரங்கள் அனைத்தையும் த்வம்சம் செய்தார் ஹனுமந்த தேவர்.

காவலித்3த3 தூ3தரெல்ல ராவணகெ3 ஹேளலு
ஹிடி3து3 தன்னிரெனுத ப்4ருத்யரொட3னெ நுடி3த3னு ||55||

அந்த வனங்களுக்கு காவல் இருந்த தூதர்கள் அனைவரும் ராவணனிடம் சென்று செய்தியைச் சொல்ல, ராவணன், அந்த ஹனுமந்ததேவரை பிடித்துக் கொண்டு வாருங்கள் என்று கூறினான்.

ஹனும ஸிக்கித3னு எந்து2 ப்3ரஹ்மாஸ்த்ர தரலு
ஹல்லு கிரிது3 பீ3தி3யொளகெ3 நகு3த நிந்தனு ||56||

ஹனுமந்த தேவர் மாட்டிக் கொண்டார் என்று ப்ரஹ்மாஸ்திரத்தை கொண்டு வர, ஹனுமந்த தேவரும் பயந்த மாதிரி நடித்து, சிரித்தவாறே நின்றிருந்தார்.

இந்த்3ரஜிது ப3ந்து3 ப்3ரஹ்மாஸ்த்ரதி3ந்த3 கட்டி ஒய்து3
முந்தி3ட3லு ராவணேஶ நஸுநக்கனு ||57||

போருக்கு வந்த இந்திரஜித், ஹனுமந்த தேவரை ப்ரஹ்மாஸ்திரத்தால் கட்டி, இழுத்துக் கொண்டு சென்று, ராவணன் முன் நிறுத்தினான். ராவணன் பலமாக சிரித்தான்.

[யாவ] தே3ஶதி3ந்த3 ப3ந்தெ3 [யார] கந்த3னெனுதலி
[ராவணேஶ] கேளித3னு வானரேஶன ||58||

நீ எந்த நாட்டிலிருந்து வந்திருக்கிறாய்?. நீ யாருடைய மகன்?. என்று ஹனுமந்த தேவரின் ராவணன் கேட்கிறான்.

நம்ம ஒடெ3ய ராமசந்த்3ர எனகெ3 ஹனுமனெம்ப3ரு
ஹெம்மெ நினகெ3 பே3ட3 ஶரணென்னு ராவண ||59||

ஸ்ரீராமசந்திரன் என் தலைவன். என்னை ஹனுமன் என்பார்கள். ஹே ராவணனே. கர்வம் கொள்ளாதே. உடனே சரணடைவாயாக.

நம்ம ப3ண்டனாத3ரெ பூ4மி ஸாம்ராஜ்ய கொடு3வெ
தளிகெ3 தாம்பூ3ல தந்து3 கொட்டர்ஹனுமகெ3 ||60||

(ராவணன் ஹனுமந்த தேவரிடம் கூறுவது). நீ எங்களுடைய நண்பர் (சேவகர்) என்றானால், இந்த பூமியின் ஸாம்ராஜ்யத்தையே உனக்கு கொடுப்பேன். என்று சொல்லி, வெற்றிலை, பாக்கு ஆகியவற்றைக் கொண்டு வந்து ஹனுமந்த தேவரிடம் கொடுத்தனர்.

கொட்டி தாம்பூ3லவன்னு தட்டெக்ஹாக்கித3 ஹனுமந்த
குட்டி நின்ன கெட3ஹோது3 நீ அரியெ எந்த3னு ||61||

தாம்பூலம் கொடுத்த தட்டினை, தூக்கி எறிந்தார் ஹனுமந்த தேவர். (ராவணனிடம் இவ்வாறு கூறுகிறார்). அஸுரனே. நீ கஷ்டப்பட்டு கெடப்போவதைப் பற்றி இன்னும் அறியாமல் இருக்கிறாய்.

அல்ப நீனு ஸத்யஸங்கல்பனொளுவைர [பெ3ளஸி]
அல்ப பா4க்3யவாய்து நினகெ3 தப்பதெ3ந்த3னு ||62||

(மேலும் ஹனுமந்த தேவர் ராவணனிடம் கூறுவது). நீ அல்பன். (ஸ்ரீராமன் என்னும்) ஸத்யஸங்கல்பனுடன் நீ பகையை வளர்க்கிறாய். இதனால் உன்னுடைய பாக்கியம் (நல்ல காலம்) குறைந்தது. உனக்கு தண்டனை தப்பாது - என்றார்.

நுடி3க3ளெல்லவேகோபா4வ ஒடெ3ய கேளி குபிதனாகி3
ஹிடி3து3 ப3டி3யிரெனுத ப்4ருத்யரொட3னெ நுடி3த3னு ||63||

இவ்வாறு ஹனுமந்த தேவர் கூறிய பேச்சுக்களைக் கேட்ட ராவணன், மிகவும் கோபம் கொண்டான். உடனே இவனை பிடித்து அடியுங்கள் என்று தன் சேவகர்களிடம் கூறுகிறான்.

தூ3தன கொல்லுவுது3 நீதியல்லவெந்த3ரெ
மாதனாடதெ3 வனவனேகெ முரிதெ3 எந்த3ரு ||64||

ஆனால், தூது வந்த தூதுவனைக் கொல்வது நீதியல்ல - என்று சபையினர் கூற, அப்போது ஹனுமந்த தேவரிடம் - தூது பேசாமல், ஏன் வனங்களை எரித்தாய்? / முறித்தாய்? என்றனர்.

நானு முரியிலில்ல என்ன பா3ல முரியிதெந்தெ3னுத
லீலெயிந்த3 ஹனும தன்ன பா3ல தோரித3 ||65||

(ஹனுமந்த தேவர் பதில் அளிக்கிறார்). அந்த வனங்களை நான் நாசம் செய்யவில்லை. என்னுடைய வால் அப்படிச் செய்தது. என்று கூறி, மிகவும் லீலையுடன் தன் வாலினை அவர்களுக்கு காண்பித்தார்.

பா3லக்கெ ஶிக்ஷய மாடி3ஸுவெ கேளெனுத
[ஹேளித3னு அஸுர தன்ன ஆளு மந்தி3கெ3] ||66||

இதைக் கேட்ட ராவணன், அந்த வாலுக்கு தண்டனை தருகிறேன் பார் என்று கூறியவாறு, தன்னுடைய சேவகர்களிடம் பின்வருமாறு கூறுகிறான்.

சந்த்3ரஶாலெய ஹொக்கு ஜவளிய தெகெ3து3கொண்டு3
தந்து3 ஸுத்தித3ரு ஹனுமந்தன பா3லகெ ||67||

பரண் (போன்றதான அறையிலிருந்து) துணிமணிகளைக் கொண்டு வந்து, ஹனுமந்த தேவரின் வாலை சுற்றினர்.

கும்ப4கர்ணன மனெய ஹொக்கு [ஜவளிய தெகெ3து3கொண்டு3]
தந்து3 ஸுத்தித3ரு ஹனுமந்தன பா3லகெ ||68||

கும்பகர்ணனின் வீட்டிற்குச் சென்று, அங்கிருந்து துணி மணிகளைக் கொண்டு வந்து, ஹனுமந்த தேவரின் வாலை சுற்றினர்.

இந்த்3ரஜிதன மனெய ஹொக்கு பெண்டெ3க3ள தெகெ3து3கொண்டு3
தந்து3 ஸுத்திதரு ஹனுமந்தன பா3லகெ ||69||

இந்த்ரஜித்தின் வீட்டிற்குச் சென்று, அங்கிருந்து பழைய துணி மணிகளைக் கொண்டு வந்து, ஹனுமந்த தேவரின் வாலை சுற்றினர்.

எஷ்டு ப3ட்டெ ஸுத்தித3ரூ மத்தெ பா3ல பெ3ளெயுதிரெ
[வனத3 ஸீதெ ஸீரெ ஸெளெது3] தன்னிரெந்த3னு ||70||

இப்படியாக எவ்வளவு துணிகள் கொண்டு சுற்றினாலும், அந்த வாலானது மறுபடி வளர்ந்து கொண்டெ சென்றது. வனத்தில் இருக்கும் ஸீதாதேவியின் புடவையை இழுத்துக் கொண்டு வந்து, இந்த வாலில் கட்டுங்கள் - என்றனர்.

ஆடி3த3 மாதனு கேளித3னு பே3க3னெ
லீலெயிந்த3 ஹனும தன்ன பா3ல முது3ரித3 ||71||

இவ்வாறான பேச்சினைக் கேட்ட ஹனுமந்த தேவர், உடனடியாக, லீலையினால், தன் வாலை சுருக்கிக் (சுருட்டிக்) கொண்டார்.

அதிகாய இந்த்3ரஜிது [கும்ப4கர்ண மொத3லாகி3]
அத்3தி3 தைலதொ3ளகெ3 தீ3ப முட்டிஸித3ரு ||72||

மிகச்சிறந்த வீரனான இந்த்ரஜித், கும்பகர்ணன் ஆகிய அனைவரும், அந்த வாலில் கட்டிய துணியை, எண்ணெயில் முக்கியெடுத்து, அதில் நெருப்பினை பற்ற வைத்தனர்.

முட்டிஸித3 மாத்ரதி3ந்த3 உப்பரிகெ3 ஏரித3னு
உப்பரிகெ3 ஸாலு உரிது3 குப்பெ பித்3து3வு ||73||

வாலில் நெருப்பை பற்ற வைத்த உடனேயே, ஹனுமந்த தேவர், மாளிகையின் உப்பரிகையில் ஏறினார். அந்த நெருப்பினால் அந்த மாளிகையே எரிந்து, சாம்பலாக விழுந்தது.

மாளிகெ3 மனெய ஸுட்டு சந்த்3ரஶாலெய ஸுட்டு
மாளிகெ3 மனெக3ளெல்ல தூ4ளியாத3வு ||74||

பற்பல மாளிகைகளை சுட்டுப் பொசுக்கினார். மாடி அறைகளை சுட்டுப் பொசுக்கினார். அனைத்து மாடி வீடுகளும் சுட்டு சாம்பல் ஆனது.

தப்பதெ3 மனெ மனெய உப்பரிகெ3 எல்ல ஸுட்டு
மத்தெ விபீ4ஷணன மனெய தப்பிஸித3னு ||75||

இவ்வாறு அனைத்து வீடுகளையும், மாடிகளையும் சுட்டுப் பொசுக்கிவிட்டு, ஹனுமந்த தேவர், விபீஷணனின் வீட்டினை மட்டும் எரிக்காமல் விட்டு விட்டார்.

ஸீதெ இத்^{3}த^3 வனவ பி^{3}ட்டு மிக்க மனெக^{3}ளெல்ல ஸுட்டு
யாதுதா^{4}னபதிய க^{3}ட்^{3}ட^{3}வன்னெ ஸுட்டனு ||76||

ஸீதாதேவி இருந்த வனத்தினை விட்டு, மற்ற வீடுகள் அனைத்தையும் சுட்டுப் பொசுக்கிவிட்டு, ராவணனின் கட்டடத்தையும் சுட்டார்.

ஹாருத ஜிகி^{3}யுத த^{3}ந்த தோரி நகு^{3}தலி
பண்ட^{2}வாடி^{3} கெ^{3}த்^{3}த^3 ஹனுமந்தராயனு ||77||

(ஒவ்வொரு கட்டிடத்திற்கும்) பாய்ந்து, தன் பற்களைக் காட்டி சிரித்தவாறு, அனைவரையும் வென்றார் ஹனுமந்த ராயன்.

தைலஜ்வாலதி^{3}ந்த^3 புரவ ஸுட்டு பூ^{3}தி^{3}மாடெ^{3}
[யார] ப^{3}ண்டனெனுத விஸ்வகர்ம கேளித^3 ||78||

எண்ணெய், நெய் ஆகியவற்றால் அந்த நகரையே சுட்டு, சாம்பல் ஆக்கிவிட்டார் ஹனுமந்த தேவர். அப்போது - நீ யாருடைய சேவகன் / தூதன் என்று விஸ்வகர்மன் கேட்டான்.

ஸர்ப காளிங்க^{3}ன துளித^3 கோ^{3}வுக^{3}ளனு காய்த^3
தாடகிய மூகு^{3} கொய்த^3 ராமர ப^{3}ண்டனு ||79||

காளிங்க பாம்பினை மிதித்த, பசுக்களைக் காத்த, தாடகியின் மூக்கினை பிய்த்தெடுத்த, ஸ்ரீராமனின் சேவகன் நான் - என்றார் ஹனுமந்த தேவர்.

மரளி ஶரதி^{4} தாடி ராமர சரணகமலக ^{3}ளிகெ^{3} பா^{3}கி^{3}
ஹருஷதி^{3}ந்த^3 மணிய கொட்டு எரகி^{3} நிந்தனு ||80||

ஹனுமந்த தேவர், மறுபடி கடல் தாண்டி இந்தப் பக்கம் வந்து, ஸ்ரீராமனின் சரணகமலங்களில் நமஸ்கரித்து, மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் ஸீதையிடமிருந்து கொண்டு வந்த சூடாமணியை கொடுத்து, கைகுவித்தவாறு நின்றான்.

(மத்வ நாமாவில் ஸ்ரீஸ்ரீபாதராஜர் இந்த விஷயங்களை இவ்வாறு தொகுத்துள்ளார்.

தரணி ஸுதனனு காயிது ஶரதியனு ந்யரெதாடி
தரணிஸுதெயள கண்டு தனுஜரொடனெ |
பரதி ரணவனெ மாடி மெலிது திவ்யாஸ்த்ரகள
புரஹிலங்கெய பந்த ஹனுமந்தனு ||8||

சூரிய புத்திரனான சுக்ரீவனை காப்பாற்றி, அவனின் ஆணையின் பேரில் (ஸ்ரீராமசந்திரனின் வேலையாக) ஸீதா தேவியை கண்டுபிடிக்க, கடலை அனாயாசமாக தாண்டி, இலங்கையில் பூதேவியின் மகளான ஸீதாதேவியை தரிசனம் செய்து, அசுரர்களுடன் போர் புரிந்து, பிரம்மாஸ்திரங்கள் முதலான அஸ்திரங்களை வென்று, இலங்கையை எரித்து திரும்பி வந்தான் ஹனுமந்தன்).

ப்ரீதியிந்த^3 ராமசந்த்^{3}ர வாததனயனப்பிகொண்டு^{3}
யாதுதா^{4}ன கதெ^{4}ய ஸம்பாத^3 மாடி^{3}த^{3}ரு ||81||

ஸ்ரீராமசந்திரன், மிகவும் அன்புடன், ஹனுமந்ததேவரை கட்டி அணைத்துக் கொண்டு, ராவணனின் கதையை அவரிடமிருந்து கேட்டுக் கொண்டார்.

ரணகெ ப^{3}ந்த^3 ரக்கஸர எணிகெயில்லதெ^{3} கொந்து^{3} பி^{3}ஸுடு
மனவ நில்லிஸித^3 நம்ம க^{4}ன ஹனுமனு ||82||

போருந்து வந்த அஸுரர்களை, எண்ணிக்கையில் சிக்காத அஸுரர்களை, கொன்று வீசி, மனம் அமைதி கொண்டார் நம் வீரனான ஹனுமந்த தேவர்.

ஶரதி4 ஸேதுவெய கட்டி து3ருள ராவணன கொந்து3
புரவ அனுஜகி3த்தரு ராமசந்த்3ரரு ||83||

கடலில் ஸேது பந்தனத்தைக் கட்டி, அஸுரனான ராவணனைக் கொன்று, இலங்கையை அவனின் தம்பியான விபீஷணனுக்கு கொடுத்தார் ஸ்ரீராமசந்த்ர தேவர்.

(மத்வ நாமாவில் ஸ்ரீஸ்ரீபாதராஜர், இந்த விஷயங்களை இவ்வாறு தொகுத்துள்ளார்.

ஹரிகெ சூடாமணியயித்து ஹரிகள கூடி
ஶரதியனு கட்டி பலு ரக்கஸரனு |
வரஸி ரணதலி தஶஶிரன ஹுடிகுட்டி தா
மெரெத ஹனுமந்த பலவந்த தீர ||9||

ஸ்ரீஹரியின் அவதாரமான ஸ்ரீராமசந்திரனின் பாதங்களில், ஸீதா தேவியின் சூடாமணியை அர்ப்பித்தான் ஹனுமந்தன். கபிகளுடன் சேர்ந்து, கடல் மேல் சேதுவைக் கட்டினான். போரில் பல அசுரர்களைக் கொன்றான். ராவணனின் இதயத்தில் தன் முஷ்டியால் குத்தி, தனது வலிமையை நிரூபித்து, போர்க்களத்தில் ஸ்ரீராமசந்திரனுக்கு முக்கிய உதவியாளராக திகழ்ந்தான் ஹனுமந்தன்).

ஜானகி ஸஹித ஜக3வ பாலிஸுவ ராமர
தானெ ப4ஜிஸி ஸுக2த3லித்3த3 வானரேஶனு ||84||

ஜானகியுடன் சேர்ந்து உலகத்தை காக்கும் ஸ்ரீராமரின் பாதங்களை வணங்கியவாறு, வானரேந்த்ரனான ஸ்ரீஹனுமந்த தேவர், சுகமாக வாழ்ந்து வந்தார்.

(மத்வ நாமாவில் ஸ்ரீஸ்ரீபாதராஜர், இந்த விஷயங்களை இவ்வாறு தொகுத்துள்ளார்.

விஜயரகுபதி மெச்சி தரணிஸுதெயளிகீயெ
பஜிஸி மௌக்திகத ஹாரவனெ படெத |
அஜபதவியனு ராம கொடுவெனெனெ ஹனுமந்த
நிஜபகுதியனெ பேடி வரவ படெத ||11||

எப்போதும் வெற்றிவாகை சூடுபவனான ஸ்ரீராமசந்திரன், முத்து மாலை ஒன்றினை ஸீதாதேவி மூலம் ஹனுமந்தனுக்குக் கொடுத்தார். இது லட்சுமிதேவியின் உபாசனையின் பலனே ஆகும். பிரம்ம பதவியைக் கொடுப்பதற்கு ஸ்ரீராமன் முன்வந்தபோது, ஹனுமந்தன் திடமான பக்தியை மட்டும் வேண்டினான். அதையே வரமாகக் கேட்டான்).

ரகு4 குலேஶ ராமனாத3 யது3 குலேஶ க்ருஷ்ணனாத3
ஹனும ஸேவார்த2 குந்திதனயனாத3னு ||85||

ரகு குலத்தில் வந்தவரான ராமனாதன், யது குலத்தில் பிறந்து ஸ்ரீகிருஷ்ணன் ஆனான். அவனுடைய சேவைக்காக, ஹனுமந்த தேவர், குந்தி தனயனான பீமன் என்று ஆனான்.

(மத்வ நாமாவில் ஸ்ரீஸ்ரீபாதராஜர், இந்த விஷயங்களை இவ்வாறு தொகுத்துள்ளார்.

ஆ மாருதனெ பீமனெனிஸி த்வாபரதல்லி
ஸோம குலதலி ஜனிஸி பார்த்தனொடனெ |
பீமவிக்ரம ரக்கஸரன முரிதொட்டித
ஆ மஹிம நம்ம குல குருராயனு ||12||

முக்யபிராணதேவரே, பீமரூபத்தில் த்வாபரயுகத்தில் சந்திர குலத்தில் அர்ஜுனாதிகளுடன் அவதரித்தான். பயங்கர வலிமையுடன் கூடிய பீமசேனன், அனைத்து துஷ்ட அரக்கர்களின் இதயத்தை உடைத்தவனானான். இத்தகைய மகாமகிமையுள்ள பீமசேனதேவரே நம் குலகுருவானவர்).

ஸுவ்வி ஹனுமந்த ஸுவ்வி ஸுவ்வி பீ⁴மஸேன ஸுவ்வி
ஸுவ்வி மத்⁴வராயரிகெ³ ஸுவ்வாலி ||பல்||

ஹனுமந்த, பீமஸேன, மத்வராயருக்கு இந்த ஸுவ்வாலியை இயற்றி சமர்ப்பிக்கிறேன்.

★★★★★

அவதாரத்ரய ஸுவ்வாலி

2. பீ⁴ம ஸுவ்வாலி

ஸுவ்வி ஹனுமந்த ஸுவ்வி ஸுவ்வி பீ⁴மஸேன ஸுவ்வி
ஸுவ்வி மத்⁴வராயரிகெ³ ஸுவ்வாலி ||பல்||

ஹனுமந்த, பீமஸேன, மத்வராயருக்கு இந்த ஸுவ்வாலியை இயற்றி சமர்ப்பிக்கிறேன்.

ஹுலிகெ³ பெ³த³ரி குந்திதே³வி சரிஸி மக³ன பி³ஸுடளு
ஹலவு பரியலி கி³ரியு நுச்சாகி³ ஹோயிது ||1||

புலிக்கு பயந்து குந்திதேவி, தன் கையில் வைத்திருந்த தன் மகனை கீழே போட, அந்த மலையானது சுக்கு நூறாகி உடைந்தது.

பாண்டுராஜா மற்றும் குந்திதேவியர், பீமசேனதேவரை மகனாகப் பெற்றது பதரிகாசிரமத்தில் ஷதஸ்ருங்க மலையில். குழந்தை பிறந்து 11வது நாள் ஸ்னானம் செய்து, குழந்தையை தூக்கிக் கொண்டு ஆசிரமத்திலிருந்து குந்தி வெளிவந்தபோது புலி ஒன்று உறுமியது. உடனடியாக, பாண்டுராஜன் அந்த புலியை தன் அம்பினால் அடித்துத் துரத்தினான். அப்போது அந்த புலி விசித்திரமாக உறுமியது. குந்திதேவி பயந்தாள். கையிலிருந்த குழந்தை வடிவிலான பீமசேனதேவர், அந்த மலையின் மேல் விழுந்தார்.

(இந்த விஷயங்களை ஸ்ரீஸ்ரீபாதராஜர் தனது மத்வ நாமாவில், இவ்வாறு தொகுத்துள்ளார்.

கரதிந்த சிசுபாவனாத பீமன பிடலு
கிரிவடெது ஷதஸ்ருங்க வெந்தெனிஸிது |
ஹரிகள ஹரிகளிம் கரிகள கரிகளிம்
அரெவ வீரனிகெ சுரனரரு சரியே ||13||

பதரிகாசிரமத்தில் ஒரு முறை குந்தியின் கையிலிருந்து சிசு ரூபத்தில் இருந்த பீமசேனதேவர், தவறி கீழே விழுந்ததும் அந்த மலை சுக்குநூறாக உடைந்து ஷதஸ்ருங்க என்று அழைக்கப் பட்டது. சிங்கங்களினால் சிங்கங்களை, யானைகளினால் யானை களை அடித்துக் கொன்ற பீமசேனருக்கு தேவதைகளில், மனிதர் களில் இணை உண்டோ? இல்லை).

கந்த³க³ள் ஐவர படெ³த³ளு குந்திதே³வி
அட³வியல்லி ராய அந்தரிஸி ஹோத³னு ||2||

ஐந்து மக்களை (பாண்டவர்களை) குந்திதேவி காட்டில் பெற்றெடுத்தாள். துர்வாசரிடமிருந்து பெற்ற வரத்திற்குப் பிறகு, அவர் அங்கிருந்து மறைந்தார்.

கண்டு³ வேத³வ்யாஸரு பா³லகர கரெது³ தந்து³
கந்த³க³ள நோடி³ நீவு ஸலஹிரெந்த³ரு ||3||

வேதவ்யாஸர் அந்த ஐந்து பாலகர்களையும் (பாண்டவர்களையும்) நாட்டிற்கு அழைத்து வந்து, (குருவான துரோணரிடம் / க்ருபாசார்யரிடம் அவர்களை ஒப்படைத்து) இந்த சிறுவர்களை நீங்கள் பார்த்துக் கொண்டு, காக்கவும் என்றார்.

பே3ரெ மனெயனு கட்டி தா3யாத3ர காவலிட்டு
ஓது3 ப3ரஹக3ளனு ஹேளி களிஸுதித்3த3ரு ||4||

பாண்டவர்களுக்கு ஒரு வீடு கட்டி, அதில் வேலையாட்களை காவலுக்கு வைத்து, அவர்களுக்கு கல்வி, எழுத்துக்களை (த்ரோணாசார்யார் / க்ருபாசார்யர்) சொல்லிக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்.

பீ4மஸேனனெம்ப3 தி3வ்யநாமவன்னு இட்டுகொண்டு3
ஸோம குலத3லி உதி3ஸித3ரு ஸார்வபௌ4மரு ||5||

பீமஸேனதேவர் என்னும் திவ்ய நாமத்தை தரித்துக் கொண்டு, ஸார்வபௌமரான வாயுதேவர், ஸோம குலத்தில் உதித்தார்.

ஹாரு கு3ப்3பி முஷ்டியுத்3த3 நீரு செல்லாடதி3
ஶௌர்யதி3ந்த3 ராஜநந்த3னர கெ3லித3ரு ||6||

மல்யுத்தத்தில், தண்ணீர் விளையாட்டுக்களில், மிகவும் வீரத்துடன் (பீமஸேன தேவர்) கௌரவர்களை வென்று வந்தார்.

குருக3ளெல்ல மரவனேரி ப2லக3ளுது3ரெ ஸருவ வ்ருக்ஷ
செலுவ பாத3த3லொத்3து3 ஹண்ண த3ணிய மெத்3த3ரு ||7||

கௌரவர்கள் அனைவரும் மரங்களில் ஏறி, பழங்களை கொய்து வந்தால், அனைத்து மரங்களையும் கீழே இருந்து கொண்டு, அந்த மரங்களை ஆட்டி, அவர்களை கீழே தள்ளி திருப்தியாக மிதித்தார் (வென்றார்).

பாத3 கரக3ளலி லோஹபாஶதி3ந்த3 பிகிது கட்டி
ப்ராஸாத3வேரி கெட3வலு அமரஜனரெத்3த3ரு ||8||

பீமஸேனதேவரின் பாதங்களில் / கைகளில் இரும்புக் கம்பிகளால் இழுத்துக் கட்டி, அவரை மிகப்பெரிய மாளிகையின் மேல் ஏறி தள்ள, (அவருக்கும் ஒன்றும் ஆகாததைக் கண்டு) தேவர்கள் அனைவரும் மகிழ்ந்தனர்.

ராஷ்ட்ரக்கெ ஶகுனிமுக்2யதூ3தரெல்ல விஷவனிக்கே
கோஷ்டத3ல்லி ஜீர்ணவாய்து பவனதனயகெ3 ||9||

சகுனி மற்றும் மற்ற முக்யஸ்தர்கள் அனைவரும் சேர்ந்து பீமஸேனதேவருக்கு (மற்றும் பாண்டவர்களுக்கு) விஷம் கலந்த அன்னம் கொடுக்க, பீமஸேன தேவரோ அந்த அன்னம் முழுக்க தாமே உண்டார். அவருடைய வயிற்றில் அந்த விஷம் கலந்த அன்னம் அப்படியே ஜீர்ணம் ஆனது.

கலி மந்த்ரதி3ந்த3 ஜ்வாலெக3ள ஸுரிவ ப2ணிக3ளிந்த3
பவன ஸுதன [கச்சிஸுதிரலு] பசனவாயிது ||10||

துரியோதனன், தனது மந்திரத்தினால், ஜ்வாலைகளை பொழிவதான பாம்புகளைக் கொண்டு வந்து, அதன் மூலம் பீமஸேன தேவரை கடிக்கச் செய்தான். அவையும் அவரை கடிக்க, உடனே அவற்றின் பற்களை இழந்தன. பீமஸேனதேவர் அவற்றை கொன்றார்.

இப்பொழுது துரியோதனன் இன்னொரு செயலை செய்தான். மிகவும் விஷம் உள்ள பெரிய நாகங்களின் கூட்டத்தினால் பீமசேனனை கடிக்க வைக்க வேண்டும் என்று தீர்மானம் செய்தான். சுக்கிராச்சாரியாரின் உபதேசத்தால் அஷ்ட மகா நாகங்களை அழைத்து வந்தான்.

அனந்த, வாசுகி, தக்ஷக, கர்கோடக, பத்ம, மஹாபத்ம, ஷங்க, குலிக என்னும் எட்டு மகா நாகங்களை மகா மந்திரத்தின் பலத்தினால் கொண்டு வந்து படுத்திருந்த பீமசேனனின் விசாலமான இதயத்தின் மேல் விட்டான். எட்டு நாகங்கள் பீமனை கடித்த உடனேயே அதனுடைய பற்களை இழந்தன.

அந்த எட்டு மகா நாகங்களையம் பீமசேனன் தேவர் கொன்றார். அவற்றின் வம்சத்தில் பிறந்த அனைத்து கெட்ட பாம்புகளையும் அவர் கொன்றார்.

அரகி^{3}ண மனெயொளகெ^{3} ஹானி ப^{3}கெ^{3}ய ப^{3}ந்த^{3}வர
ஹுரிது^{3} த^{3}ஹிஸி ஸலஹித^{3} பீ^{4}ம ஹரஸி ப^{4}க்தர ||11||

அரக்கு மாளிகையில் பாண்டவர்களை கொல்ல வந்தவர்களை எரித்து, தன்னுடன் இருந்தவர்களை (பக்தர்களை / சகோதரர்களை) பீமஸேன தேவர் காத்தார்.

வாரணாவதியில் ஒரு அரக்கு மாளிகையை கட்டி அங்கு பாண்டவர்களை உயிருடன் கொளுத்த வேண்டும் என்று கௌரவர்கள் முடிவு செய்தனர். வாரணாவதிக்கு பாண்டவர்களை அனுப்புமாறு திருதராஷ்டிரனுக்கு அழுத்தம் கொடுத்தனர். மக்களின் மேல் உள்ள ஆசையால் திருதராஷ்டிரன் பாண்டவர்களை வாரணாவதம் செல்ல வேண்டும் என்று ஆணையிட்டான்.

அங்கு அரக்கினைக் கொண்டு கட்டிய வீட்டினை, அதனுடைய வாசனையை வைத்து தர்மராஜன் கண்டுபிடிக்கிறான். இந்த புரோசனன் மகா பாபி என்று நினைக்கிறான். நம்மை கொல்வதற்காக நம்முடன் வந்திருக்கிறான் என்னும் விஷயத்தை தர்மராஜன் பீமஸேன தேவருக்கு கூறுகிறான். மிகவும் நம்பிக்கை உள்ள ஒருவன் மூலமாக அந்த மாளிகையை சுற்றி ஒரு சுரங்கப் பாதையை விதுரன் நிர்மாணம் செய்கிறான். பீமஸேன தேவர் தனது இடுப்பின் இடது புறத்தில் குந்தியையும், வலது புறத்தில் தர்மராஜனையும், தோள்களில் நகுல சகாதேவனையும், முதுகில் அர்ஜுனனையும் தாங்கிக் கொண்டு புறப்பட்டார். சுரங்கப்பாதையை தாண்டிய பிறகு விதுரன் ஒரு படகோட்டியை தயாராக வைத்திருந்தான். அவன் மூலம் படகில் ஏறி பீமசேனன் காட்டுக்குச் சென்றார்.

(இந்த விஷயங்களை, ஸ்ரீஸ்ரீபாதராஜர் தனது மத்வ நாமாவில் இவ்வாறு தொகுத்துள்ளார்.

குருப கரளவனிக்கெ நெரெயுண்டு தேகி ஹஸி
துருககள ம்யாலே பிடலவனொரெஸித |
அரகின மனெயல்லி உரியனிக்கலு வீர
தரிஸி ஜான்ஹவிகொய்த தன்னனுஜர ||14||

துரியோதனன், சமையலில் விஷத்தைக் கலந்தபோது, பீமசேன தேவர் அனாயாசமாக அந்த விஷத்தை உண்டார். படுத்திருந்த பீமசேனர் மீது விஷப் பாம்புகளை ஏவிய போது, அவற்றை எறும்புகளைப் போன்று கருதி தூக்கி எறிந்தார். அரக்கு மாளிகையில் வைத்து இவரை எரிக்க முற்பட்டபோது, அந்த மாளிகைக்கு தானே தீ வைத்து விட்டு, தன் தாய், சகோதரர்களை தூக்கிக் கொண்டு, சுரங்கம் வழியாக கங்கா நதிக்கரைக்கு தப்பி வந்த மகாவீரர் பீமசேனர்).

ஸொக்கித^{3} ஹிடி^{3}ம்ப^{3}னெம்ப^{3} ரக்கஸன கொந்து^{3} பி^{3}ஸுடு
மெச்சி ப^{3}ந்த^{3} ராக்ஷஸிய ரக்ஷிஸித^{3}னு ||12||

தன்னை எதிர்த்த ஹிடிம்பன் என்னும் அஸுரனைக் கொன்று, தன்னை விரும்பி வந்த ஹிடிம்பி என்னும் அவனது சகோதரியை திருமணம் செய்து கொண்டார் பீமஸேன தேவர்.

இடும்பன் மிகவும் கெட்ட அசுரன். ஆனால் அவனுடைய தங்கையான ஹிடிம்பி ஒரு தேவதை ஆனவள். பாரதி தேவியின் ஆவேசம் அவளில் இருந்தது. தூரத்தில் இருந்து பீமசேன தேவரை கண்டு மனம் மயங்கினாள். தன்னுடைய அசுர வேடத்தை மறைந்து, மிகவும் அழகான வேடம் தரித்து வந்தாள். ஸ்ரீ என்னும் அப்சரஸ் பெண், இந்திரனின் மனைவியுடன் ஸ்பரிசம் செய்து, சாபத்திற்கு ஆளாகி, அசுர பிறவியை ஏற்றிருக்கிறார். பீமசேன தேவரை கணவனாக அடைவதால் தன்னுடைய உண்மையான ரூபத்தை மறுபடி பெற்றாள். ஆகையால் அவரிடம் வந்து நின்றாள்.

ஹிடி^{3}ம்பா^{3}ஸுரன கொந்து^{3} ஹிடி^{3}ம்பெ^{3}ய மது^{3}வெயாகி^{3}
வ்யாஸராஜ்ஞெயிந்த^{3} பீ^{4}ம மக^{3}ன படெ^{3}த^{3}னு ||13||

ஹிடிம்பாஸுரனைக் கொன்று, ஹிடிம்பையை திருமணம் செய்து, ஸ்ரீவேதவ்யாஸரின் ஆணைப்படி, பீமஸேன தேவர் தன் மகனைப் பெற்றார்.

ஆ க்ஷண வேத^{3}வ்யாஸ முனியு ப^{3}ந்து ஹேளலு
ராக்ஷஸியல்லி புத்ரன படெ^{3}த^{3} பீ^{4}மனு ||14||

அந்த சமயத்தில், ஸ்ரீவேதவ்யாஸ தேவர் வந்து சொல்ல, அதற்கேற்ப, அந்த அரக்கியிடம், மகனைப் பெற்றார் பீமஸேனதேவர்.

ஏகாந்ததி3ந்த3லி ஏகசக்ர நக3ரக்ஹோகி3
ஸ்ரீகாந்தனாஜ்ஞெயிந்த3 வாஸவாத3ரு ||15||

தனிமையில், ஏகசக்ர நகரத்திற்குச் சென்று, ஸ்ரீகாந்தனின் ஆணைப்படி, அங்கு வசிக்கலானார்.

ப3க3ன [பா3தெ4 தாளதெ3 அகி2ள ஜனரு கங்கெ3ட3லு]
ஸுக2வ மாடி3கொட்ட வாயுஸுத பீ4மனு ||16||

பகாஸுரனின் தொந்தரவுகளை தாங்க முடியாமல், அனைத்து மக்களும் மிகவும் கவலைப்பட, அவனைக் கொன்று, அனைவருக்கும் சுகத்தைக் கொடுத்தார் வாயுதேவரின் மகனான பீமஸேன தேவர்.

இந்தி3ரேஶன ஸ்மரணெ மாடி3 ப3ண்டி3 மேலெ அன்ன உண்டு3
ப3ந்து ப3கன ஸீளி தோரணவ கட்டித3 ||17||

ஸ்ரீஹரியின் ஸ்மரணையினால், வண்டி மேல் இருந்த அன்னத்தை தானே உண்டு, பின் வந்து அந்த பகாஸுரனை கிழித்து தோரணம் கட்டி கொன்றார், பீமஸேன தேவர்.

பீ4ம ஸலஹுதிரலு விபீ4தராகி3 ஜனரு எல்ல
காமபூர்ணவாத3ரேகாந்த ப4க்தரு ||18||

இவ்வாறாக அனைவரையும் காப்பதற்கு பீமஸேனதேவர் இருக்கையில், மக்கள் அனைவரும் பயமின்றி இருந்தனர். அந்த ஏகாந்த பக்தர்கள் அனைவரும் தங்களின் விருப்பங்களை நிறைவேற்றிக் கொண்டனர்.

(இந்த விஷயங்களை, ஸ்ரீஸ்ரீபாதராஜர் தனது மத்வ நாமாவில் இவ்வாறு தொகுத்துள்ளார்.

அல்லி மத்த ஹிடிம்ப பகரெம்ப ரக்கஸர
நில்லதொரஸித லோக கண்டகரன |
பல்லிதசுரர கெலிது த்ரௌபதிய கைபிடிது
யல்ல சுஜனரிகெ ஹருஷவ தோரித ||15||

கங்கைக்கரையில் இருந்த ஹிடிம்ப வனத்தில் இருந்த ஹிடிம்ப என்னும் அசுரன் மற்றும் ஏகசக்ர நகரத்தில் இருந்த பகாசுரன் ஆகியோரைக் கொன்றார். திரௌபதியின் சுயம்வரத்திற்கு வந்திருந்த அனைவரையும் வென்று திரௌபதியை பாணி கிரஹணம் செய்து மூன்று உலகத்து சஜ்ஜனர்கள் அனைவருக் கும் மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்தார் பீமசேனதேவர்).

அரஸு மக்களு ஸ்வயம்வரகெ ப3ரலு விப்ரவேஷ
த4ரிஸிகொண்டு3 பாஞ்சால புரகெ ப3ந்த3ரு ||19||

பாஞ்சால நாட்டில், திரௌபதியின் ஸ்யவம்வரத்திற்கு அரசர்கள் / அரசகுமார்கள் என அனைவரும் வந்து கொண்டிருக்க, பீமஸேன தேவர் (மற்றும் பாண்டவர்கள் அனைவரும்) ப்ராஹ்மண வேடம் தரித்து, பாஞ்சாலத்திற்கு வந்தனர்.

கும்பா3ரன மனெயொளகெ3 குந்திதே3வியன்னு பி3ட்டு
ஐவரு ஒந்தா3கி3 ப3ருதலித்3த3ரு ||20||

தாயான குந்திதேவியை ஒரு குயவனின் வீட்டில் இருக்கச்செய்து, பாண்டவர்கள் ஐவரும் ஒன்றாக அந்த பாஞ்சால நாட்டிற்கு வந்து கொண்டிருந்தனர்.

விப்ர வேஷவன்னு த3ரிஸி மார்க3தொ3ளகெ3 ப3ருதிரலு
சித்ரஸேன கந்த4ர்வ அட்3ட3கட்டித3 ||21||

இவ்வாறாக ப்ராஹ்மண வேடத்தை தரித்து, பாண்டவர்கள் பாஞ்சால நாட்டிற்கு வருகையில், வழியில் சித்ரஸேன என்னும் கந்தர்வன் வந்து (போர் செய்வதற்காக) தடை செய்தான்.

அர்ஜுனன கூட^{3} யுத்^{3}த^{3} மாடெ^{3} கந்த^{4}ர்வனு
அவன ரத^{2}வு ஸஹித ஸுட்டு ப^{4}ஸ்மவாயிது ||22||

அந்த கந்தர்வன், அர்ஜுனனுடன் போரிட, அந்தப் போரினால், அவனுடைய ரதமும்கூட சுட்டுப் பொசுங்கியது.

அங்கா^{3}ரவர்மனெம்ப^{3} நாம கந்த^{4}ர்வகெ^{3}
அஶ்வ கு^{3}ருத^{3}க்ஷிணெ கொட்டு முந்தெ^{3} ஹோத^{3}னு ||23||

அங்காரவர்மன் என்னும் அந்த கந்தர்வனுக்கு, அர்ஜுனன் ஒரு குதிரையை குருதக்ஷிணையாக கொடுத்து, முன்னேறிச் சென்றான்.

தௌ^{4}ம்யாசார்யர கூடி^{3}கொண்டு^{3} ப^{3}ந்த^{3}ரு பாண்ட^{3}வரு
கும்பா^{3}ர ஶாலெயல்லி பி^{3}டார பி^{3}ட்டரு ||24||
தௌம்யாசார்யாருடன் (ஸ்வயம்வரத்திற்காக வந்த) பாண்டவர்கள் வந்து, ஒரு குயவனின் வீட்டில் தங்கினர்.

பி^{4}க்ஷெ பே^{3}டி^{3} ப^{3}கன கொந்து^{3} விப்ரர நடு^{3}விரலு
க்ருஷ்ண கரெது^{3} ஸாத்யகிய தோரிஸித^{3}னு ||25||

(ப்ராஹ்மணர்களின் வேடத்தில் இருந்த பாண்டவர்கள்) பிக்ஷையை வேண்டி உண்டு வந்தனர். அப்போது அந்த க்ராமத்தினருக்கு தொந்தரவு கொடுத்த பகாசுரனை பீமஸேன தேவர் கொன்றான். இவ்வாறாக அவர்கள் ப்ராஹ்மணர்களின் நடுவில் இருந்தனர். அப்போது (திரௌபதி ஸ்வயம்வர சமயத்தில்) கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனை அழைத்து, ஸாத்யகியை காட்டினான். (போர் செய்வதற்காக).

க^{2}ட்^{3}க^{3}வெத்தி ஸபெ^{4}யொளகெ^{3} நிந்திரலு ப^{3}லராம
அத்தெய ஸொஸெ நமகெ^{3} ஏனு ஆகு^{3}வளொ ||26||

(அர்ஜுனன் & ஸாத்யகி இருவரும்) வாளேந்தி சபையில் நின்றிருக்க), பலராமன் கிருஷ்ணனிடம் - அத்தையின் மருமகள் (குந்திதேவி & திரௌபதி) நமக்கு என்ன உறவு ஆகவேண்டும் என்றான்.

க்ருஷ்ணனாடி^{3}த^{3} மாதிகெ^{3} நக்கு ப^{3}லராம
மனத^{4} ஹருஷதி^{3}ந்த^{3} ஸந்தோஷ பட்டனு ||27||

கிருஷ்ணன் கூறிய பேச்சினைக் கேட்ட பலராமன் சிரித்து, மனதில் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்தான்.

க^{2}ட்^{3}க^{3} ஹிடி^{3}து^{3} ஸபெ^{4}யொளகெ^{3} குணிவ ஸாத்யகிய கண்டு^{3}
ப^{2}ல்கு^{3}ண பி^{3}ல்ல ஹெதெ^{3}ய ஏரிஸித^{3}னு ||28||

வாளேந்தி சபையில் நின்றிருந்த ஸாத்யகியைக் கண்ட அர்ஜுனன், தன் வில்லினை ஏந்தி அம்பு விடத் தயாரானான்.

உக்குவ எண்ணெயொளகெ^{3} நெரள நோடி^{3} அர்ஜுன
மத்ஸ்யஹொடெ^{3}து^{3} த்^{3}ரௌபதி^{3}ய கெ^{3}த்^{3}த^{3} ப^{2}ல்கு^{3}ண ||29||

கீழே தெரியும் எண்ணெயில் மேலே இருக்கும் மீனின் நிழலைக் கண்ட, அர்ஜுனன், அதனை அடித்து, திரௌபதியை ஸ்வயம்வரத்தில் வென்றான்.

திரௌபதி சுயம்வரத்தில் மத்ஸ்ய எந்திரத்தை உடைக்க வேண்டும் என்னும் போட்டியை துருபதன் தீர்மானித்தான். ஒரு பெரிய பாத்திரத்தை கீழே வைத்தான். அதில் தண்ணீரை நிரப்பினார்கள். அதன்மேலே மிகவும் உயரத்தில் மத்ஸ்ய இயந்திரம் இருக்கிறது. கீழே ஒரு வில். அதன் பக்கத்தில் 5 அம்புகள் இருக்கின்றன. முதலில் தனுஸ்ஸில் வில்லினை கட்ட வேண்டும். பிறகு கீழே உள்ள பாத்திரத்தில் உள்ள தண்ணீரில் மேலே உள்ள இயந்திரத்தின் நிழலை பார்த்தவாறு, ஐந்து அம்புகளை விட வேண்டும். இதனால் அந்த மச்ச எந்திரத்தை உடைக்க வேண்டும். அந்த எந்திரம் சுற்றிக்கொண்டே இருக்கிறது. அதனை உடைப்பவர்களுக்கு மட்டுமே திரௌபதி சுயம்வரத்தில் திருமண மாலை அணிவிக்கிறார் என்று துருபதன் சுயம்வர ஏற்பாடு செய்தான். இந்த சுயம்வரத்தில் முடிவு நல்லபடியாக இருக்க வேண்டும் என்று சிவனை குறித்து தவம் செய்தான். அதற்கும் கூட ருத்ரர்

வரம் அளித்தார். அங்கு வைத்திருக்கும் வில்லினை தூக்குவதற்கும் மற்றும் எந்திரத்தை உடைப்பதற்கும், அர்ஜுனனைத் தவிர வேறு யாராலும் கூட சாத்தியமில்லை என்னும் வாக்கினை ருத்ர தேவர் கூறினார்.

உக்குவ ராயர ஸொக்குக^{3}ள தக்^{3}கி^{3}ஸி
மத்ஸ்யஹொடெ^{3}து^{3} த்^{3}ரௌபதி^{3}ய கெ^{3}த்^{3}த^{3} ப^{2}ல்கு^{3}ண ||30||

அங்கு காத்திருந்த அரசர்களை, ராஜகுமாரர்களை வென்று, அர்ஜுனன், மீனை அடித்து, திரௌபதியை வென்றான்.

முகு^{3}ளு நகெ^{3}யிந்த^{3}லி கமலமுகி^{2} மாலெயன்னு
ப^{2}ல்கு^{3}ணன கொரளிக்^{3}ஹாகி ப^{3}தி^{3}யலி நிந்தளு ||31||

புன்னகை பூத்தவாறு, தாமரை போன்ற முகத்தைக் கொண்டவள், வரமாலையை அர்ஜுனனின் கழுத்தில் போட்டு, அவன் அருகில் நின்றாள்.

முத்தினிந்த^{3} தெத்திஸித^{3} ரத்னத^{3} மாலெயன்னு
அர்ஜுனன கொரளிக்^{3}ஹாகி நகு^{3}த நிந்தளு ||32||

முத்துக்களால் கோர்க்கப்பட்ட ரத்ன மாலையை, திரௌபதி, அர்ஜுனனின் கழுத்தில் போட்டு, புன்னகை பூத்தவாறு அவன்

ஸிட்டினிந்த^{3} ராயரு [எத்திகொண்ட^{3}ராயுத^{4}வ]
பிக்ஷுகரு க்ஷத்ரிய கன்னிகெய ஒய்வரெ ||33||

சபையில் இருந்த அரசர்கள் கோபத்துடன் தங்களின் ஆயுதங்களை தூக்கிக் கொண்டனர். பிக்ஷையை வேண்டி உண்பவர்கள், க்ஷத்ரியப் பெண்ணை திருமணம் செய்து கொள்வரோ? என்றனர்.

அதே^{3} பா^{3}ணக^{3}ளிந்த^{3} ஜக^{3}ளக்ஹோத^{3} அர்ஜுன
மரவ முரிது^{3} பீ^{4}ம [கெ^{3}லித^{3}] கெலவு ராயர ||34||

தன்னிடம் இருந்த பாணங்களை ஏந்தி, அர்ஜுனன் அந்த அரசர்களுடன் சண்டைக்குப் போனான். அங்கிருந்த ஒரு மரத்தை பிய்த்தெரிந்து, பீமன் சண்டையிட்டு, சில அரசர்களை வென்றான்.

ஸோத^{3}ர மாவன ஹாரிஸித^{3} க^{3}க^{3}னகெ
கா^{4}ஸி ஆக^{3}த்^{3}ஹாங்கெ^{3} ஹஸனாகி^{3} இளுஹித^{3} ||35||

தன்னுடைய தாய் மாமனான ஷல்யனை பீமஸேன தேவர் போரிட்டு வானில் பறக்கச் செய்தார். பிறகு, அவருக்கு எவ்வித காயங்களும் ஆகாதவாறு, மெதுவாக இறக்கிவிட்டார்.

ரவிஸுதன பா^{3}ணதி^{3}ந்த^{3} ஜக^{3}ளக்ஹோத^{3} அர்ஜுன
யாரய்ய நின்ன ஸ்வரூப தோரிஸு ||36||

கர்ணனின் பாணத்தினால் அவனுடன் போரிடச் சென்ற அர்ஜுனன், அவனிடம் - நீ யார்? உன்னுடைய ஸ்வரூபத்தை காட்டுவாயாக - என்றான்.

யாராத^{3}ரேனு நானு தீ^{4}ரனாத^{3}ரெ நில்லு
ப்^{3}ராஹ்மணர கொ^{3}ட^{3}வெ யாகெந்து^{3} கெரளித^{3} ||37||

(கர்ணன் கூறுவது). நான் யாரானால் என்ன?. நீ ஒரு வீரன் என்றால் நில். என்னுடன் போரிடு. ப்ராஹ்மணர்களுடன் தகராறு (வம்பு) எனக்கு எதற்கு என்று கேட்டான்.

பூ4பரெல்ல நோடு3திரலு த்3ரௌபதி3ய கெ3த்3த3 பாண்டு3
பூ4ப ஸுதரு எல்ல மனதி3 ஹருஷப3ட்டரு ||38||

ஸ்வயம்வரத்திற்கு வந்திருந்த அரசர்கள் அனைவரும் பார்த்திருக்க, திரௌபதியை வென்ற பாண்டுவின் மகனான பாண்டவர்கள் அனைவரும் மனதில் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தனர்.

சித்ரபூ4ஷண ந்ருபனு புத்ரிகி3த்த குந்திதே3விய
புத்ரரு தந்த3ரு மித்ரெ க்ருஷ்ணெய ||39||

த்ருபத அரசன் தன் மகளை (பாண்டவர்களுக்கு) திருமணம் செய்து கொடுத்தான். குந்திதேவியின் மக்கள், க்ருஷ்ணையை (திரௌபதியை) தங்களின் இருப்பிடத்திற்கு கொண்டு வந்தனர்.

ப3ந்தி3ரா கந்த3க3ளிர எந்து3 குந்தி கேளலு
தந்தெ3வெ தாயி நிதா4னவெந்த3ரு ||40||

குந்தி, தன் மக்களிடன்: மக்களே, வந்தீர்களா என்று கேட்க, பாண்டவர்களும்: தாயே, கொண்டு வந்திருக்கிறோம் - என்றனர்.

தந்த3 ப2லக3ள ஆனந்த3தி3ந்த3 ஹஞ்சிகொண்டு3
கந்த3ரு நீவு ஸுகி2யாகி3ரெந்து3 ஹரஸித3ளு ||41||

கொண்டு வந்த பழங்களை மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் பிரித்துக் கொண்டு, மக்கள் நீங்கள் அதனை உண்டு, சுகமாக இருங்கள் என்று கூறினாள் குந்தி தேவி.

பி4க்ஷெ தந்தெ3வெ எந்து3 ஸத்யத4ர்ம நுடி3யலு
இட்டுகொண்டு3 ஐவரு உண்ணிரெந்த3ளு ||42||

பிக்ஷை கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று ஸத்யதர்மரான தர்மராஜர் கூற, குந்தி தேவி உள்ளிருந்து, அதனை வைத்துக் கொண்டு ஐந்து பேர் சகோதரர்களும் உண்ணுங்கள் (பிரித்து எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்றாள்).

அன்னவல்லவே அம்ம கன்யாரத்ன தந்தெ3வெந்து3
சென்னிக3 யமபுத்ர நகு3த நுடி3த3னு ||43||

அம்மா, இது அன்னம் (உணவு) இல்லை. கன்யாரத்னம். ஒரு பெண்ணை கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று அழகானவனான யமபுத்ரரான தர்மராஜர் சிரித்தவாறு கூறினார்.

ஸ்த்ரீ ரத்னவெந்து3 பீ4ம கூட3 ஹேளித3னு
வேத3வ்யாஸர ஆஜ்ஞெ தப்பதெ3ந்து3 நுடி3த3ளு ||44||

ஆம் அம்மா. இது ஒரு பெண் என்று பீமஸேனதேவரும் கூறினார். அதற்கு குந்திதேவி, வேதவ்யாஸரின் ஆணை / பேச்சு என்றும் தப்பாது என்று கூறினாள்.

மரெது மாதனாட3லு ஆ ப3கெ3யு திளியது3
ஜக3த3 ஆதா4ர க்ருஷ்ண ப3ல்லனெந்த3ளு ||45||

மனதில் ஒன்றை வைத்துக் கொண்டு, வெளியில் ஒன்றை பேச எனக்குத் தெரியாது. உலகத்தின் ஆதாரமான ஸ்ரீகிருஷ்ணனே அனைத்தையும் அறிவான் என்றாள் குந்திதேவி.

குந்தி முக2த3 வாக்யவு மந்த்ர ப்ரயோக3வு
ஸந்தோஷ உண்டு நமகெ3 ஸம்பத்து எந்த3ரு ||46||

(பாண்டவர்கள் தமக்கும் பேசிக் கொண்டனர்). தாயான குந்திதேவியின் பேச்சு / வாக்கு, நமக்கு மந்த்ர ப்ரயோகம் போல (துல்லியமானது / ப்ரமாணம் கொண்டது). நமக்கு மகிழ்ச்சியை / செல்வத்தை தரக்கூடியது என்றனர்.

நம்மம்மனாடி3த3 மாது அன்யதா2 ஆக3து3
கன்யெ நம்மய்வரிகெ3 ஸலுவுதெ3ந்த3ரு ||47||

நம் தாய் பேசிய பேச்சு தவறாக (எதிர்மறையாக) ஆகாது. இந்தப் பெண் நம் ஐந்து பேருக்குமே பொருந்தும் என்றனர்.

ஆக த்4ருஷ்டத்3யும்னனு அவராடி3த3 மாதுக3ளனு
பாகில மரெகெ நிந்து கேளுத்தித்3த3னு ||48||

அப்போது த்ருஷ்டத்யும்னன், இவர்கள் பேசிய பேச்சுக்களை, கதவின் மறைவில் நின்று கேட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

ஆக த்4ருஷ்டத்3யும்னனு அவராடி3த3 மாது கேளி
ப்3ராஹ்மணரு அல்ல அவரு க்ஷத்ரியரெந்த3னு ||49||

அப்போது இவர்கள் பேசிய பேச்சினை மறைவிலிருந்து நின்று கேட்டுக் கொண்டிருந்த த்ருஷ்டத்யும்னன், இவர்கள் ப்ராஹ்மணர்கள் அல்லர்; க்ஷத்ரியர்கள் என்றான்.

ஹோகி3 த்4ருஷ்டத்3யும்னனு தாய கூட3 ஹேளுத
ப்3ராஹ்மணரு அல்ல அவரு க்ஷத்ரியரெந்த3னு ||50||

த்ருஷ்டத்யும்னன் உடனடியாக சென்று தன் தாயிடம் இவ்வாறு கூறினான். அவர்கள் ப்ராஹ்மணர்கள் அல்லர். அவர்கள் க்ஷத்ரியர்கள் என்றான்.

அர்தி மாதனே கேளி க்ஷத்ரியரெந்த3ரிது
மத்தெ தம்மப்பகெ3 ஹோகி3 ஹேளித3 ||51||

மகிழ்ச்சியான இந்த செய்தியைக் கேட்டு, அவர்கள் க்ஷத்ரியர்கள் என்று அறிந்து, த்ருஷ்டத்யும்னன், உடனே சென்று இதனை தன்னுடைய தந்தையிடம் சொன்னார்.

கந்த3ன மாது கேளி ஸம்ப்4ரமதி3ந்த3லி
அர்தியிந்த3 ராயனவர கரெய களுஹித3 ||52||

த்ருஷ்டத்யும்னனின் பேச்சினைக் கேட்டு, மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்த தந்தை, அந்த பாண்டவர்களை அழைத்து வர தன் ஆட்களை அனுப்பினார்.

கந்த3ன களுஹிஸி அந்த3ண ஶ்ருங்க3ரிஸி
அர்தியிந்த ராயனவர கரெய களுஹித3 ||53||

தன் மகனான த்ருஷ்டத்யும்னனை அனுப்பி, அரசவையை / அரண்மனையை அலங்காரம் செய்து, மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் அந்த பாண்டவர்களை அழைத்து வருமாறு தன் ஆட்களை அனுப்பினார்.

ஹருஷதி3ந்த3 த்3ருபத3ராய அந்த3ண ஶ்ருங்க3ரிஸி
த2ண்ட3 த2ண்ட3த3லி பாண்ட3வர கரெய களுஹித3 ||54||

த்ருபத ராஜன், மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் அந்த திருமண மேடையை அலங்காரம் செய்து, கூட்டம் கூட்டமாக மக்கள் வந்திருக்க, பாண்டவர்களை அழைத்துவர, ஆட்களை அனுப்பினான்.

அரஸு மக்களு தாவு அரிஸினத3 ஹொதி3கெ3 ஹொத்3து3
ஸரஸிஜாக்ஷன கூட3 லக்3னகெ ப3ந்த3ரு ||55||

பற்பல நாட்டு அரசர்களும், மஞ்சள் மூட்டையை சுமந்து (பரிசினை சுமந்து) ஸ்ரீகிருஷ்ணனும் வந்திருக்க, அந்த திருமணத்திற்கு வந்தனர்.

பஞ்ச பாண்ட3வரு தாவு பந்த2 பராக்ரமக3ளிந்த3
குந்திதே3விய கூட3 லக்3னகெ ப3ந்த3ரு ||56||

பஞ்ச பாண்டவர்களும், மிகவும் வீர தீரத்துடன் அந்த திருமணத்திற்கு குந்திதேவியுடன் அங்கு வந்தனர்.

தௌ4ம்யாசார்யர ஒட3கொண்டு3 ப3ந்த3ரு பாண்ட3வரு
ஏகசக்ரநக3ர பி3ட்டு முந்தெ3 நடெ3த3ரு ||57||

பாண்டவர்கள் தாங்கள் தங்கியிருந்த ஏகசக்ரநகரத்தை விட்டு, தௌம்யாசார்யருடன் அந்த திருமண நிகழ்ச்சிக்கு வந்தனர்.

த்3ருபத3ராய மாடி3ஸித3 கு3பிதவுள்ள அரமனெய
புத்ரி ஸம்பந்த4 மாடி3 கொட்டனவரிகெ3 ||58||

த்ருபத ராஜன், ஒரு ரகசியமான அரண்மனையை நிர்மாணம் செய்து, தன் மகளான திரௌபதியின் திருமண சமயத்தில், பாண்டவர்களுக்கு அதனை அளித்தான்.

அர்ஜுன ஹொக்கனு ஆயுத4வுள்ள அரமனெய
ஸஜ்ஜனரு கண்டு3 ஸந்தோஷப3ட்டரு ||59||

அர்ஜுனன் அந்த அரண்மனையை அடைந்தான். இந்தக் காட்சியைக் கண்ட ஸஜ்ஜனர்கள் மிகவும் மகிழ்ந்தனர்.

அளியரன்னு நோடு3த மனதொ3ளகெ3 ஹிக்3கு3த
கரெது3 தன்ன ஹெண்ட3திய தோரிஸித3னு ||60||

த்ருபத ராஜன், தன் மாப்பிள்ளைகளை பார்த்து, மனதில் மகிழ்ந்தவாறு, தன் மனைவியை அழைத்து அவர்களை காட்டினான்.

க3ண்ட3ன மாது கேளி ஸம்ப்4ரமதி3ந்த3லி
கி3ண்டி3லி உத3க ஹரிவாண தந்த3ளு ||61||

கணவனின் பேச்சினைக் கேட்ட த்ருபதனின் மனைவி, மிகவும் விமரிசையுடன் கிண்டியில் தண்ணீரும், பாதபூஜை செய்வதற்காக ஹரிவாணங்களையும் கொண்டு வந்தாள்.

தந்து3 க3த்3தி3கெ3யனிளியெ ப3ங்கா3ரத்3ஹரிவாணத3லி
ப3ன்னிரி பாத3க3ளனு தொளெவெனெந்த3ரு ||62||

அந்த பொருட்களை கொண்டு வந்து இறக்கி வைக்க, தங்கத் தட்டில் வந்து உங்கள் கால்களை வையுங்கள். பாதபூஜை செய்கிறேன் என்றான்.

பாஞ்சாலராயனு பாத3 தொளெவ ஸமயத3ல்லி
பஞ்சபாத3யுக3ள கண்டு3 சஞ்சலிஸித3 ||63||

பாஞ்சால அரசன் த்ருபதன், பாண்டவர்களின் பாதங்களை கழுவும் சமயத்தில், அவர்களின் (ஐந்து) பாதங்களைக் கண்டு மனதில் சந்தேகம் கொண்டான்.

ஒப்3ப3 புருஷனிகெ3 ஐவரு ஸ்த்ரீயரெம்ப3ரு
ஒப்3ப4 ஸ்த்ரீகெ3 ஐவரு புருஷரெ எந்த3 ||64||

ஒரு புருஷனுக்கு ஐந்து பெண்கள் மனைவிகளாக இருக்கிறார்கள் என்பார்கள். ஆனால் இங்கோ, ஒரு பெண்ணுக்கு ஐந்து கணவர்களா என்றான்.

யாவ தே3ஶத3வரெந்து3 ராய ப்ரஶ்னெ மாடு3திரலு
விவரிஸித3 த4ர்மராயன கேளுதித்3த3ரு ||65||

நீங்கள் எந்த நாட்டினை சேர்ந்தவர்கள் என்று த்ருபதன் கேட்க, அதற்கு தர்மராஜன், நான் சொல்கிறேன், கேளுங்கள் என்று விவரம் கூறினான்.

யாவ தே3ஶத3வரெந்து3 ஈக3 ப்ரஶ்னெ மாடு3விரி
மத்ஸ்ய ஹொடெ3து3 த்3ரௌபதி3ய கெ3த்3த3 ப2ல்கு3ண ||66||

நாங்கள் எந்த நாட்டைச் சேர்ந்தவர் என்று இப்போது கேட்கிறீர்கள்? - என்று த்ருபதனை பார்த்து, மத்ஸ்ய யந்திரத்தை உடைத்து, திரௌபதியை வென்ற அர்ஜுனன் கேட்டான்.

ஸங்கோசப3ட்டுகொள்ளெ கந்துபித ஸ்வாமி ப3ந்து3
வஞ்சனெய தோரிஸி தா4ரெ எரெஸி கொட்டனு ||67||

இவர்கள் யாராக இருப்பார்களோ என்று த்ருபதன் சந்தேகப்பட, அப்போது அங்கு வந்த வேவ்யாஸர், அவருடைய சந்தேகத்தைப் போக்க, பாண்டவர்களுக்கு திரௌபதியை திருமணம் செய்து கொடுத்தான்.

பூ4ஸுரர ஸபெ4யொளகெ3 வ்யாஸமுனிராய ப3ரலு
க்லேஶ நாஶதி3ந்த3 ஸந்தோஷ ஒத3கிது3 ||68||

அரசர்களின் சபையில் இவ்வாறு ஸ்ரீவேதவ்யாஸர் வர, அனைவரின் துன்பங்களும் களைந்து, மகிழ்ச்சி நிலவியது.

வேத3வ்யாஸரு ப3ந்த3த்3து3 பா4ரதிதே3வி கேளி
ஸாஷ்டாங்க3வெரகி3 கைமுகி3து3 நிந்தளு ||69||

வேதவ்யாஸ தேவர் வந்ததைப் பற்றி அறிந்த பாரதிதேவி, வந்து சாஷ்டாங்கமாக அவரை வணங்கி கை குவித்து நின்றார்.

பா4ரதிதே3வி நின்ன மூலரூபவன்னு தோரெ
ராயர ஸம்ஸய பரிஹாரவாக3லி ||70||

(வேதவ்யாஸ தேவர் கூறுவது). ஹே பாரதிதேவியே. உன்னுடைய மூல ரூபத்தை காட்டுவாயாக. அரசனின் சந்தேகங்கள் பரிகாரம் ஆகட்டும்.

வேத3வ்யாஸரந்த3த்3து3 பா4ரதிதே3வி கேளி
ஸாஷ்டாங்க3வெரகி3 பஞ்சத்3ரௌபதி3யு ஆத3ளு ||71||

ஸ்ரீவேதவ்யாஸ தேவர் கூறியதைக் கேட்டு பாரதிதேவி, அவரை மறுபடி சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து வணங்கி, ‘பஞ்ச த்ரௌபதி’ ரூபத்தைக் (காட்டினாள்) கொண்டாள்.

பாஞ்சாலராய தன்ன மனத ஹருஷதி3ந்த3
வஞ்சனெய தொரெது3 தா4ரெ எரெது3 கொட்டனு ||72||

பாஞ்சால நாட்டு அரசன், மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன், தன் மனதில் இருந்த சந்தேகங்களை களைந்து, திரௌபதியை (பாண்டவர்களுக்கு) திருமணம் செய்து கொடுத்தான்.

முத்தின கி3ண்டி3யொளகெ3 பா4கீ3ரதி2 உத3க து3ம்பி3
த4ர்மராயகெ3 ஶ்யாமலெய தா4ரெ எரெது3 கொட்டனு ||73||

முத்தினால் ஆன கிண்டியில், பாகீரதி நதியின் நீர் நிரப்பி, தர்மராஜனுக்கு, திரௌபதியின் தேகத்தில் இருந்த ஶ்யாமளாதேவியை திருமணம் செய்து கொடுத்தான்.

ரத்னத3 கி3ண்டி3யொளகெ3 நர்மதெ3ய உத3க தும்பி3
பீ4மஸேனகெ3 பா4ரதிய தா4ரெ எரெது3 கொட்டனு ||74||

ரத்னத்தினால் ஆன கிண்டியில், நர்மதா நதியின் நீர் நிரப்பி, பீமஸேன தேவருக்கு, திரௌபதியின் தேகத்தில் இருந்த பாரதிதேவியை திருமணம் செய்து கொடுத்தான்.

வஜ்ரத3 கி3ண்டி3யொளகெ3 கோ3தா3வரி உத3க தும்பி3
அர்ஜுனகெ3 ஶசிய தா4ரெ எரெது3 கொட்டனு ||75||

வஜ்ரத்தினால் ஆன கிண்டியில், கோதாவரி நதியின் நீர் நிரப்பி, அர்ஜுனனுக்கு, திரௌபதியின் தேகத்தில் இருந்த ஶசிதேவியை திருமணம் செய்து கொடுத்தான்.

மாணிகத3 கி3ண்டி3யொளகெ3 க்ருஷ்ணவேணி உத3க தும்பி3
நகுலகெ3 உஷெய தா4ரெ எரெது3 கொட்டனு ||76||

மாணிக்கத்தினால் ஆன கிண்டியில், க்ருஷ்ணவேணி நதியின் நீர் நிரப்பி, நகுலனுக்கு, திரௌபதியின் தேகத்தில் இருந்த உஷாதேவியை திருமணம் செய்து கொடுத்தான்.

சின்னத3 கி3ண்டி3யொளகெ3 துங்க3ப4த்3ரெ உத3க தும்பி3
ஸஹதே3வகூ3 உஷெய தா4ரெ எரெது3 கொட்டனு ||77||

தங்கத்தினால் ஆன கிண்டியில், துங்கபத்ரா நதியின் நீர் நிரப்பி, ஸஹதேவனுக்கு, திரௌபதியின் தேகத்தில் இருந்த உஷாதேவியை திருமணம் செய்து கொடுத்தான்.

முத்தின கரிமணி த4ர்மராய கரதி3 பிடி3து2
ஶ்யாமலெய கொரளிக்4ஹரஸி கட்டுத்தித்3த3னு ||78||

முத்தினால் ஆன கரிமணியை, தர்மராஜன் தன் கரங்களில் பிடித்து, ஶ்யாமளா தேவியின் கழுத்தில் போட்டு, கட்டினான்.

ரத்னத3 கரிமணி பீ4ம தா கரதி3 பிடி3து3
பா4ரதிய கொரளிக்3ஹரஸி கட்டுத்தித்3த3னு ||79||

ரத்னத்தினால் ஆன கரிமணியை, பீமன் தன் கரங்களில் பிடித்து, பாரதி தேவியின் கழுத்தில் போட்டு, கட்டினான்.

வஜ்ரத3 கரிமணி அர்ஜுன கரதி3 பிடி3து3
ஶசீதே3விய கொரளிக்3ஹரஸி கட்டுத்தித்3த3னு ||80||

வைரத்தால் ஆன கரிமணியை, அர்ஜுனன் தன் கரங்களில் பிடித்து, ஶசிதேவியின் கழுத்தில் போட்டு, கட்டினான்.

மாணிகத3 கரிமணி நகுல தா கரதி3 பிடி3து3
உஷாதே3விய கொரளிக்3ஹரஸி கட்டுத்தித்3த3னு ||81||

மாணிக்கத்தினால் ஆன கரிமணியை, நகுலன் தன் கரங்களில் பிடித்து, உஷா தேவியின் கழுத்தில் போட்டு, கட்டினான்.

சின்னத3 கரிமணி ஸஹதே3வ கரதி3 பிடி3து3
கொரளிக்3ஹரஸி கட்டுத்தித்3த3னு ||82||

தங்கத்தால் ஆன கரிமணியை, ஸஹதேவன் தன் கரங்களில் பிடித்து, உஷா தேவியின் கழுத்தில் போட்டு, கட்டினான்.

நால்கு தினத உத்ஸவ நாகோலிய மாடெ
தே^{3}வதெக^{3}ளு புஷ்பத ^{3} மளெய கரெத^{3}ரு ||83||

இந்த திருமணமானது நான்கு நாள் உத்ஸவமாக நடந்தது. நாகவல்லி நடந்தது. தேவதைகள் வானிலிருந்து புஷ்ப மழையை பொழிந்தனர்.

த்^{3}வாரகெய அரஸு முராரி க்ருஷ்ணராயனு
பஞ்சபாண்ட^{3}வரிகெ உடு^{3}கோ^{3}ரெய கொட்டனு ||84||

த்வாரகையின் அரசன், முராரியான ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மன், பஞ்ச பாண்டவர்களுக்கு உடுகோரெ (பரிசுகளை) கொடுத்தான்.

ஆவு அக்ஷோஹிணி கொட்ட ஆவு ஹிண்ட^{3}னெ கொட்ட
பஞ்சபாண்ட^{3}வரிகெ^{3} உடு^{3}கோ^{3}ரெய கொட்டனு ||85||

அக்ஷோஹிணி அளவிற்கு பசுக்களைக் கொடுத்தான். பசுக்களின் குழுவையே கொடுத்தான். பஞ்சபாண்டவர்களுக்கு ஸ்ரீகிருஷ்ணன் உடுகோரெ (பரிசுகளை) கொடுத்தான்.

ஹத்து அக்ஷோஹிணி கொட்ட ஹத்துவ தேஜி கொட்ட
மித்ரெ குந்தெம்மகெ^{3} உடு^{3}கோ^{3}ரெய கொட்டனு ||86||

10 அக்ஷோஹிணி கொடுத்தான். ஏறும் குதிரையை கொடுத்தான். குந்திதேவிக்கு உடுகோரெ (பரிசுகளை) கொடுத்தான்.

முத்தின [கொ^{3}ம்பெ^{3}யனு] மித்ரெ த்^{3}ரௌபதி^{3}கெ^{3} கொட^{3}லு
ஹஸ்தினாவதிய பட்டணகெ ப^{3}ந்த^{3}ரு ||87||

முத்தினால் ஆன பொம்மைகளை திரௌபதிக்குக் கொடுக்க, அனைவரும் ஹஸ்தினாபுரத்திற்கு வந்தனர்.

ஹவளத^3 கொ^{3}ம்பெ^{3}யன்னு ஹரதி^{3} த்^{3}ரௌபதி^{3} பிடி^{3}து^{3}
ஹஸ்தினாவதிய பட்டணகெ ப^{3}ந்த^{3}ளு ||88||

பவழத்தின் பொம்மைகளைப் பிடித்து, திரௌபதி ஹஸ்தினாபுர பட்டணத்திற்கு வந்தாள்.

அந்தெ^{3} கா^{3}ந்தா^{4}ரி தன்ன மனதொ^{3}ளகெ^{3} களவளிஸி
ப^{3}ந்தி^{3}து கந்த^{3}க^{3}ளிகெ^{3} ம்ருத்யு எந்த^{3}ளு ||89||

இந்த மகிழ்ச்சியான செய்தியைக் கேட்ட காந்தாரி, தன் மனதில் கோபப்பட்டு, தன் மகன்களுக்கு (கௌரவர்களுக்கு) கஷ்ட காலம் வந்தது என்று நினைத்தாள்.

த^{4}ர்மவெ முக்^{2}யவெந்து^{3} த^{4}ர்மதி^{3}ந்த^3 ராஜ்யவாளித^3
த^{4}ர்மராய தானெ யஜமானனாத^{3}னு ||90||

தர்மமே முக்கியம் என்று, தர்மத்துடன் அரசாண்டான் தர்மராஜன். அவனே அரசன் ஆனான்.

வ்யாஸவாக்யதி^{3}ந்த^3 த^{4}ர்ம ராஜ்யவாளுதிரலு
வ்யாராஜ்ஞெயிந்த^3 ஜக^{3}வ பாலிஸுதித்^{3}த^{3}னு ||91||

வேதவ்யாஸரின் வாக்கியத்திற்கு ஏற்ப தர்மத்தினால் (தர்மராஜன்) நாட்டை ஆண்டு கொண்டிருக்க, வேதவ்யாஸரின் ஆணையினால் உலகை காத்து வந்தான்.

ராஜபீட^{2}க்கெ த^{4}ர்மராஜ தா ஏரித^{3}னு
ராஜிஸுத நகுல ஸஹதே^{3}வரித்^{3}த^{3}ரு ||92||

அரசபீடத்தில் தர்மராஜன் ஏற, அவன் அருகில் நகுல ஸஹதேவர்கள் துணையாக இருந்தனர்.

பீ4ம ஸலஹுதிரலு விபீ4தராகி3 ஜனரு எல்ல
காமபூர்ணவாத3ரேகாந்த ப4க்தரு ||93||

நாட்டை பீமஸேனர் காத்துக் கொண்டிருக்க, பயமின்றி, அனைத்து மக்களும், தங்களின் விருப்பங்கள் நிறைவேறியவர்களாகி, அவருடைய ஏகாந்த பக்தர்கள் ஆனார்கள்.

யமலோகத3ல்லி பிதனு முனிய கண்டு3 ஹேளித 3
பாண்டு3ராயகெ3 ஸ்வர்க3வு இல்ல எனுதலி ||94||

யமலோகத்தில் யமதர்மராஜன், நாரதரைக் கண்டு இவ்வாறு கூறினான். (ராஜஸூயா யாகம் செய்யாமல்) தர்மராஜனுக்கு ஸ்வர்க்கம் கிடைக்காது என்றான்.

நாரத3 முனியு ப3ந்து3 ஒந்து3 மாது ஹேளித3
த4ர்மராஜ ராஜஸூய யாக3 மாடு3 எனுதலி ||95||

அப்போது அங்கு வந்த நாரத முனிவர் ஒரு விஷயத்தைக் கூறினார். ஹே தர்மராஜனே, நீ ராஜஸூய யாகத்தை செய்வாயாக - என்றார்.

ஐவரொந்தா3கி3 கூடி3 ஆலோசனெ மாடி3த3ரு
க்ருஷ்ணன கரெய களுஹபே3கு எனுதலி ||96||

பாண்டவர்கள் ஐந்து பேரும் ஒன்று சேர்ந்து - ராஜஸூய யாகம் செய்வதைப் பற்றி - ஆலோசனை செய்தனர். ஸ்ரீகிருஷ்ணனை உடனே அழைத்துவர ஆள் அனுப்ப வேண்டும் என்று தீர்மானித்தனர்.

க்ருஷ்ணன கரெய களுஹி ஆலோசனெ மாடி3த3ரு
த4ர்மராஜ ராஜஸூய யாக3 மாடு3 எனுதலி ||97||

ஸ்ரீகிருஷ்ணனை உடனே அழைத்துவர ஆள் அனுப்ப வேண்டும் என்று தீர்மானித்தனர். தர்மராஜன் ராஜஸூய யாகத்தை செய்ய வேண்டும் என்று தீர்மானித்தனர்.

ராஜஶத்ருவாத3 ஜராஸந்த4ன வதெ4 மாடி3
ராஜஸூய யாக3தி3 க்ருஷ்ணன பூஜிஸித3ரு ||98||

பாண்டவர்களின் எதிரியான ஜராஸந்தனை கொன்று, பின்னர் செய்த ராஜஸூய யாகத்தில் ஸ்ரீகிருஷ்ணனை பூஜித்தனர்.

ஆக3 து3ர்யோத4னன பே3க3தி3ந்த3 கரெய களுஹி
ஏனு கெலஸ மாடு3விரி பா4வ எந்த3ளு ||99||

அப்போது, துரியோதனனையும் அங்கு விரைவாக வரவழைத்து, (திரௌபதி, அவரிடம், இந்த ராஜஸூய யாக சமயத்தில்) நீங்கள் என்ன வேலை செய்வீர்கள், பாவா? - என்றாள்.

ப்3ராஹ்மணரிகெ3 தக்ஷிணெய பே3டி3த3ஷ்டு கொடு3வெனெந்த3
க்ருஷ்ண வினோத3தி3ந்த3 கை ஹொடெ3து3 நக்கனு ||100||

(அதற்கு துரியோதனன், திரௌபதியிடம் இவ்வாறு பதில் அளிக்கிறார்). ப்ராஹ்மணர்களுக்கு தேவையான தக்ஷிணைகளை நான் கொடுப்பேன். இதைக் கேட்ட ஸ்ரீகிருஷ்ணன், மிகவும் வினோதத்துடன் கை தட்டி சிரித்தான்.

ம்ருஷ்டான்ன பக்ஷ்ய போ4ஜ்ய விப்ரரு ப்3ராஹ்மணருண்டு3
ஸத்ய த4ர்மராயன ஹொக3ளுதித்3த3ரு ||101||

சுவையான உணவு, பக்ஷ்ய போஜ்யங்களை வந்திருந்த ப்ராஹ்மணர்கள் அனைவரும் உண்டு, ஸத்ய தர்மராஜனை நன்றாக புகழ்ந்தனர்.

ஹாலு துப்ப கெனெ மொஸரு விப்ரரு ப்3ராஹ்மணருண்டு3
மத்தெ த4ர்மராயன ஹொக3ளுதித்3த3ரு ||102||

பால், நெய், ஆடை கட்டிய தயிர், ஆகியவற்றை வந்திருந்த ப்ராஹ்மணர்கள் அனைவரும் உண்டு, ஸத்ய தர்மராஜனை நன்றாக புகழ்ந்தனர்.

தக்ஷிணெய கொட்டு கொட்டு ரட்டெ ஸோது நிந்திரலு
மரளி தும்பி3து த4னவு மொத3லினந்த3தி3 ||103||

வந்திருந்த ப்ராஹ்மணர்களுக்கு தக்ஷிணையை வாரி வழங்கி, இரு கைகளும் வலியினால் தோற்று நிற்க, பாண்டவர்களின் செல்வம் மறுபடி முதலில் இருந்த அளவிற்கே நிரம்பி வழிந்தது.

கொட்டு கொட்டு கு1ருராய ரட்டெ ஸோது நிந்திரலு
மரளி தும்பி3து த4னவு மொத3லினந்த3தி3 ||104||

வந்திருந்த ப்ராஹ்மணர்களுக்கு தக்ஷிணையை வாரி வழங்கி, தர்மராஜனின் இரு கைகளும் வலியினால் தோற்று நிற்க, பாண்டவர்களின் செல்வம் மறுபடி முதலில் இருந்த அளவிற்கே நிரம்பி வழிந்தது.

அவப்4ருதஸ்நான மாடி3 ஹொன்னு தா3ன கொட்டு
மட3தி3 மக்களு ஸஹித மனெகெ3 ப3ந்த3ரு ||105||

யாகம் செய்ததற்கான அவப்ருத ஸ்னானம் செய்து, தங்க தானம் கொடுத்து, அனைத்து பாண்டவர்களும், தங்களின் மனைவி, மக்கள் சகிதமாக வீட்டிற்கு திரும்பி வந்தனர்.

கஷ்டபட்டி [தங்கி3] எந்து3 க்ருஷ்ண கரெது3 கேளலு
கஷ்ட நிம்மிந்த3 நிவ்ருதவாயிதெந்த3ளு ||106||

நீ அதிகமாக கஷ்டப்பட்டிருக்கிறாய், தங்கையே என்று ஸ்ரீகிருஷ்ணன், திரௌபதியை அழைத்துச் சொல்ல, வந்த கஷ்டங்கள் அனைத்தும் உங்களாலேயே நிவ்ருத்தி ஆயிற்று கிருஷ்ணா என்றாள் திரௌபதி.

ஆதி3 நீலத3 கோ3டெ கா3ஜின நெலக3ட்டு
த4ர்மராயன ஸபெ4ய ஶ்ருங்கா3ர ஒப்பிது ||107||

அடர்த்தியான நீல வண்ண சுவர்கள். பளபளப்பான (கண்ணாடி) தரைகள். தர்மராஜரின் சபையின் அழகு ஒப்பிட முடியாத அளவிற்கு ஒளிர்ந்தது.

இந்த்3ரநீலத3 கோ3டெ சந்த3த3 நெலக3ட்டு
த4ர்மராயன ஸபெ4கெ3 ஶ்ருங்கா3ர ஒப்பிது ||108||

இந்த்ர நீல வண்ண சுவர்கள். அழகான தரைகள். தர்மராஜரின் சபையின் அழகு ஒப்பிட முடியாத அளவிற்கு ஒளிர்ந்தது.

[அங்கி3யன்னு] மேலகெத்தி ப3ந்த3னு [கு1ருராய]
[கங்க3ளில்லவோ] பா4வ [எந்து3 நுடி3த3ளு] ||109||

துரியோதனன் அந்த சபைக்கு வந்தான். தன் ஆடையை மேலே தூக்கியவாறு (தண்ணீர் இருக்கிறதோ என்று நினைத்தவாறு) மெதுவாக வந்தான். பாவா, கண்கள் இல்லையோ உங்களுக்கு என்று திரௌபதி அவனை கேட்டாள்.

[அரிய ஸபெ^{4}ய கு^{1}ருராய நடு^{3}வெ பி^{3}த்^{3}த^3 நீரொளகெ^{3}]
தொ^{3}ட்^{3}ட^3 த்^{4}வனிய மாடி^{3} பீ^{4}ம [நகுதலித்^{3}த^{3}னு] ||110||

தண்ணீர் இல்லை; சமதளமே என்று நினைத்து நடந்த துரியோதனன், அந்த சபையில், தண்ணீரில் விழுந்தான். பீமஸேன தேவர் மிகப்பெரிய குரலில் சிரித்தார்.

ஸிட்டினிந்த^3 கு^{1}ருராய ப^{3}ந்த^3 தன்னரமனெகெ^{3}
தந்தெ^{3}ய கூட^3 மாதாட^3 குளிதனு ||111||

கோபத்துடன் தன் அரண்மனைக்கு திரும்பி வந்த குருராயன் (துரியோதனன்), தன் தந்தையான த்ருதராஷ்டிரனுடன் பேசுவதற்கு அமர்ந்தான்.

ஸிட்டினிந்த^3 கு^{1}ருராய ப^{3}ந்த^3 தன்னரமனெகெ^{3}
த^{4}ர்மன ஜூஜனாடெ^{3} ஹேளி களுஹித^3 ||112||

கோபத்துடன் குருராயனான துரியோதனன் தன் அரண்மனைக்கு வந்தான். சூதாட்டத்திற்கு வருமாறு தர்மராஜனுக்கு சொல்லி அனுப்பினான்.

மயனெம்ப^{3}வ ஸபெ^{4}ய நிர்மாண மாடி^{3} மண்டபதி^{3}
விரசிதவாத^3 ஜூஜு தந்து^{3} இளுஹித^{3}ரு ||113||

மயன் மூலமாக நிர்மாணம் செய்யப்பட்ட மண்டபத்தில், தயாராக இருந்த சூதாட்ட படத்தை கொண்டு வந்து இறக்கினர்.

கபட மஹிமனிந்த^3 நிர்மிதவாத^3 மண்டபத^{3}ல்லி
அர்தியிந்த^2 ப^{3}ந்து^{3} ஜூஜாட^3 குளிதரு ||114||

கபடத்தில் தலைவனான (துரியோதனன் / சகுனி) இவர்களால் நிர்மாணம் செய்யப்பட்ட அந்த மண்டபத்தில், அனைவரும் சூதாடுவதற்கு வந்து அமர்ந்தனர்.

ராய ராயரெல்ல கூடி^{3} ஹார பத^{3}கக^{3}ளனெ ஹாகி
அர்தியிந்த^3 ப^{3}ந்து^{3} ஜூஜாட^3 குளிதரு ||115||

அனைத்து அரசர்களும் சேர்ந்து, மாலை, பதக்கங்களை அணிந்து கொண்டு, மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் சூதாட வந்து அமர்ந்தனர்.

ஶௌர்யவெல்ல விசித்ரவீர்ய ஸுதரு கேளி விஹித
கபடதி^{3}ந்த^3 ஜூஜு எம்ப^3 கார்ய ஹூடி^{3}த^{3}ரு ||116||

பாண்டவர்களின் வீரங்களை கேட்ட விசித்ரவீர்யனின் மக்கள் (த்ருதராஷ்டிரன் மற்றும் கௌரவர்கள்) மிகவும் கபடத்துடன், சூதாட்டம் என்னும் காரியத்தை கையில் எடுத்தனர்.

மத்தெ ஸோதரெ கு^{1}ருராய ஹோகு^{3}வியொ வனவாஸகெந்து^{3}
ஸுத்த ட^{3}ங்கு^{3}ரவ ஹொய்ஸி ஆட^{3}குளிதரு ||117||

இந்த சூதாட்டத்தில் தோற்றால், வனவாஸத்திற்கு செல்ல வேண்டும் என்று கூறிய குருராயன் (துரியோதனன்), முரசு கொட்டி (சூதாட்டத்தைப் பற்றி அறிவித்துவிட்டு) விளையாட அமர்ந்தனர்.

பணவனொட்^{3}டு ராய எந்து^{3} ஶகுனி தா^{3}ளவ ஹாகெ
ஸோலு நிம்மதா^{3}யிதெந்து^{3} தொடெ^{3}ய ஹொய்து^{3} நக்கரு ||118||

பணயத்தில் அனைத்தையும் வைத்து, சகுனி தாயக்கட்டையை உருட்ட, பாண்டவர்கள் அனைத்தையும் இழந்தனர். நீங்கள் தோற்றீர்கள் என்று கௌரவர்கள் தங்கள் துடையில் அடித்து சிரித்தனர்.

இதி^{3}கொ^{3} கெ^{3}த்^{3}தெ^{3}வென்னுத ஶகுனி தா^{3}ளவ ஹாகெ
பொ^{3}க்கஸ ப^{4}ண்டா^{3}ர பணகிட்டு ஸோதனு ||119||

இதோ நாம் வென்றோம் என்றவாறு, சகுனி தாயக்கட்டையை உருட்ட, தனது கருவூலத்தை (செல்வங்கள் அனைத்தையும்) பணயத்தில் வைத்து பாண்டவர்கள் தோற்றனர்.

ஹிரிய தம்மந்தி^{3}ர ஸோத ஆனெ குது^{3}ரெ த^{3}ளவ ஸோத
ச^{2}த்ர சாமரக^{3}ள பணகிட்டு ஸோதனு ||120||

தன் பெரிய தம்பிகளை தோற்றான். யானை, குதிரை, படையினரை தோற்றான். சத்ர, சாமரங்களையும் போட்டியில் வைத்து தோற்றான்.

கிரிய தம்மந்தி^{3}ர ஸோத ப^{3}ண்டரன்னெல்ல ஸோத
மட^{3}தி^{3} த்^{3}ரௌபதி ^{3}ய பணகிட்டு ஸோதனு ||121||

தன் சிறிய தம்பிகளை சூதாட்டத்தில் தோற்றான். தன் சேவகர்கள் அனைவரையும் தோற்றான். தன் மனைவியான திரௌபதியை போட்டியில் வைத்து தோற்றான்.

கபட வாக்யதி^{3}ந்த^3 ஶகுனி க^{2}ளர [ஶபத^2]மாடி^{3} கெ^{3}லலு
நிபுண வனவாஸவாய்து பாண்டு^{3}தனயரிகெ^{3} ||122||

தன்னுடைய கபட வாக்கியங்களால் சகுனி, தன் எதிரிகளை (பாண்டவர்களை) சபதம் செய்து வெல்ல, பாண்டவர்களுக்கு வனவாசம் செல்லும்படி ஆயிற்று.

ஈ பரிய கௌரவன பாபி ஹ்ருத^{3}யவன்னு கண்டு^{3}
பாண்டுபூ^{4}பஸுதரு முத^{3}தி^{3} வனகெ நடெ^{3}த^{3}ரு ||123||

இவ்வாறான கௌரவரனின் பாப ஹ்ருதயத்தைக் கண்டு, பாண்டு அரசனின் மக்களான பாண்டவர்கள், மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் வனத்தை நோக்கி நடந்தனர்.

ஸகல முனிக^{3}ளொட^{3}னெ நித்யஸுக^{2}வனும்ப^3 வரவிஷ்ணு
ப^{4}க்தரிகெ^{3} எந்தெ^{3}ந்தி^{3}கூ^{3} [ப^{4}யவு இல்லவொ] ||124||

அனைத்து முனிவர்களுடன் நித்யஸுகத்தை அனுபவித்து வந்த, விஷ்ணுவின் பக்தர்களுக்கு (பாண்டவர்களுக்கு) என்றென்றும் பயம் என்பதே இல்லையே.

ஹன்னெரடு^{3} வருஷ வனவாஸவெந்தா^{3}டி^{3}த^{3}ரு
ஒந்து^{3} வருஷ அஜ்ஞாத விராடனல்லி களெத^{3}ரு ||125||

பன்னிரெண்டு ஆண்டுகள் வனவாஸத்தில் இருந்தனர். பின்னர் ஓராண்டு காலம் அஜ்ஞாத வாஸத்தில், விராட நகரத்தில் கழித்தனர்.

நீச பு^{3}த்^{3}தி^{3}யுள்ள துஷ்ட கீசகன ஸம்ஹரிஸி
தாவு ஸௌக்^{2}யதி^{3} விராடனல்லி களெத^{3}ரு ||126||

(விராட நகரத்தில், அஜ்ஞாத வாஸத்தில் இருந்தபோது) நீச புத்தியுள்ள துஷ்ட கீசகனை ஸம்ஹரித்து, தாம் (பீமஸேன தேவர்) விராட நகரத்தில் நலமாக காலத்தை கழித்தார்.

களெது^{3} ஸப்ததி^{3}னக^{3}ளொரடு^{3} கோ^{3}வுக^{3}ளன்னு காய்து^{3}
பெ^{3}ளகு மாடு^{3}த அகி^{2}ள ஜக^{3}வ பெ^{3}ளகு^{3}தித்^{3}த^{3}ரு ||127||

14 நாட்கள் போரிட்டு, பசுக்களை காத்து, அகில உலகத்தையும் பாண்டவர்கள் ஒளிர்வித்தனர்.

விராட நகரத்தின் பசுக்களை சுஷர்மன் சுலபமாக கவர்கிறான். விராட ராஜன், தன் சேனாதிபதிகளுடன் அங்கு அவனுடன் போருக்கு வருகிறான். சுஷர்மன் அவனை சுலபமாக வெல்கிறான். அப்போது விராட ராஜனின் உதவிக்கு அனைத்து பாண்டவர்களும் வருகின்றனர்.

ஆனால், நபும்சக வேடத்தில் இருந்த அர்ஜுனன் மட்டும் வரவில்லை. சுஷர்மன் விராடனை சிறை பிடித்து வரும்போது, பீமசேனதேவர் போருக்கு வந்தார். சுஷர்மனின் பயங்கரமான போருக்கு எதிராக நிற்பதற்கு யாரும் இல்லை. தர்மராஜன் சுஷர்மனின் சேனையின் 10,000 சைனிகர்களைக் கொன்றான். பீமசேனதேவர் 7,000 வீரர்களைக் கொன்றார். இவ்வாறு தெற்கில், பீமசேனதேவர், போரில் விராடனை வெல்ல வைக்கிறார்.

ஹார மகுட தி^{3}வ்ய கேயூர குண்ட^{3}லாப^{4}ரண
தா^{4}ர்தராஷ்ட்ர ராஜ்ய பூ^{4} மிபாலராத^{3}ரு ||128||

(இவ்வாறு பாண்டவர்கள் வனவாசத்தில் / அஞ்ஞாத வாசத்தில் இருந்தபோது) நாட்டில் மாலை, கிரீடம், அழகான கேயூர, குண்டல, ஆபரணங்கள் ஆகிய அனைத்துடன், த்ருதராஷ்டிரனின் புத்திரர்களான கௌரவர்கள், பூமியை ஆண்டனர்.

ஸௌரமானதி^{3}ந்த^3 தி^{3}னவு ஸந்து^{3}தி^{3}ல்ல எனுதலி
கௌரவ ஹேளித^{3}னு த்^{3}ரோண பீ^{4}ஷ்மரிகெ^{3} ||129||

ஸௌரமானத்தினால் பார்த்தால், வனவாச காலம் என்பது முழுமையாக முடியவில்லை என்று துரியோதனன், த்ரோண பீஷ்மர்களிடம் கூறினான்.

சாந்த்^{3}ரமானதி^{3}ந்த^3 தி^{3}னவு ஸ^{3}ந்து^{3} ஹோயிதெனுதலி
ஹோகி^{3} க்ருஷ்ண ஹேளித^{3}னு கௌரவேஶகெ^{3} ||130||

சாந்த்ர மானத்தினால் வனவாச காலம் என்பது முழுமையாக முடிந்துவிட்டது என்று ஸ்ரீகிருஷ்ணன் சென்று துரியோதனனிடம் கூறினான்.

சின்னது^{3}ங்கு^{3}ரவனிட்டு ப^{3}ண்ண ஶாலியனெ ஹொத்^{3}து^{3}
சென்ன க்ருஷ்ண [ஹோத^{3}னு மத்^{4}யவார்தெகெ^{3}] ||131||

தங்க மோதிரத்தை அணிந்து கொண்டு, வண்ணமயமான ஷல்யங்களை போர்த்திக் கொண்டு, ஸ்ரீகிருஷ்ணன் துரியோதனாதிகளிடம் சமாதானம் பேசச் செல்கிறான்.

ஐது^{3} மந்தி^{3}கெ^{3} ஐது ^{3} க்^{3}ராமக^{3}ள கொடி^{3}ரெந்து^{3}
ஹோகி^{3} க்ருஷ்ண ஹேளித^{3}னு கௌரவேஶகெ^{3} ||132||

ஐந்து பேருக்கு ஐந்து க்ராமங்களைக் கொடுங்கள் என்று ஸ்ரீகிருஷ்ணன், கௌரவர்களிடம் தூது சென்று கேட்டான்.

ஆதி^{3}யல்லி க^{3}ளிஸலில்ல ஸூஜிக்^{3}ஹொந்தி^{3}த^{3}ஷ்டு பூ^{4}மி
நானு கொடு^{3}வுதி^{3}ல்ல எந்து^{3} நுடி^{3}த கௌரவ ||133||

எதுவும் கொடுப்பதில்லை, ஒரு ஊசிமுனை அளவுக்கான பூமியையும் நான் கொடுப்பதில்லை என்றான் கௌரவன் துரியோதனன் .

ஆதி^{3}யல்லி க^{3}ளிஸலில்ல ஸூஜிக்^{3}ஹொந்தி^{3}த^{3}ஷ்டு பூ^{4}மி
ராஜதனயராத^{3}ரெ ரணரங்க^3 மெரெயலி ||134||

எதுவும் கொடுப்பதில்லை, ஒரு ஊசிமுனை அளவுக்கான பூமியையும் நான் கொடுப்பதில்லை, அவர்கள் அரசனின் புத்திரர்கள் என்றால், போர்க்களத்திற்கு வரட்டும் என்றான் கௌரவன் துரியோதனன் .

ஈ பரிய கௌரவன பாபிஹ்ருத^{3}யவன்னு கண்டு^{3}
பாண்டுபூ^{4}பஸுதரு [முத^{3}தி^{3}] ரணகெ நடெ^{3}த^{3}ரு ||135||

இவ்வாறு கூறிய கௌரவனின் துரியோதனனின் பாவம் நிறைந்த இதயத்தைக் கண்டு, பாண்டு ராஜனின் மக்களான பாண்டவர்கள், போர்க்களத்திற்கு விரைந்தனர்.

கு1ருக்ஷேத்ரக்கெ ஹோகி3 ரணகம்ப3 ஹொடி3த3ரு
கௌரவராயன யுத்3த3க்கெ நடெ3த3ரு ||136||

குருக்ஷேத்திரத்திற்கு சென்று, போர் முரசு கொட்டினர். கௌரவர்கள் துவக்கிய அந்த யுத்தத்திற்கு பாண்டவர்கள் நடந்தனர்.

ஸிம்ஹநாத3தி3ந்த3 வைரி ஸம்ஹார மாடி3 நார -
ஸிம்ஹக3ர்பிஸித3 பீ4மஸேனராயனு ||137||

ஸிம்ஹ நாதத்தினால் வைரியான துரியோதனனை ஸம்ஹாரம் செய்து, நாரஸிம்ஹனுக்கு அர்ப்பித்தான் பீமஸேனதேவர்.

கா3ந்தா4ரி ஸுதர ஹ்ருத3ய க3தெ3யிந்த3 ஸீளித3னு
பரஶுராமகா3ஹுதிய கொடு3தலித்3த3னு ||138||

காந்தாரியின் மகன்களின் (கௌரவர்களின்) இதயங்களை தன்னுடைய கதையினால் கிழித்தான். அவற்றை பரசுராம தேவருக்கு ஆஹுதியைக் கொடுத்தான்.

நீரடி3ஸித3 க3தெ3கெ3 கா3ந்தா4ரி [ஸுதர ரக்தவன்னு]
பாரணெய மாடி3ஸித3 பவனதனயனு ||139||

தாகம் எடுத்த தன்னுடைய கதைக்கு, காந்தாரியின் மகன்களான கௌரவர்களின் ரத்தத்தினை குடிக்கச் செய்து, பாரணை செய்வித்தான் பவன தனயனான பீமசேனதேவர்.

(இந்த விஷயங்களை, ஸ்ரீஸ்ரீபாதராஜர் தனது மத்வ நாமாவில் இவ்வாறு தொகுத்துள்ளார்.

கௌரவபல சவரி வைரிகள நெக்குத்தி
போரந்தெ கௌரவர முரிது தரிது |
வைரி துஷ்ஷாசனன ரணதொளகுருளகடஹி
வீர நரஹரிய லீலெய தோரித ||20||

கௌரவர்களின் சேனையை நாசம் செய்ததுபோலவே, துரியோதனின் தம்பிகளையும் கொன்று, தன் மனைவியின் புடவைத் தலைப்பை பிடித்து இழுத்த தன் எதிரியான துச்சாதனனை, போரில் கீழே தள்ளி, அவன் மேல் அமர்ந்து, அவன் மார்பை நொறுக்கி, ஸ்ரீநரசிம்மரைப் போல, அவரது பிரதிபிம்பரான பீமசேனர் காட்டிக் கொண்டார்).

த4ர்மதி3ந்த3 பீ4மஸேன த4ர்ம ராஜ்யவாளுதிரலு
ஶரணு ப4ஜிஸுதித்3த3ரு க்ருஷ்ணன ப4க்தரு ||140||

தர்மத்துடன் பீமஸேனன், தர்மராஜ்யத்தை ஆண்டு கொண்டிருக்க, அவனுடைய சரணங்களை வணங்கிக் கொண்டிருந்தனர், ஸ்ரீகிருஷ்ணனின் பக்தர்கள்.

ஸுவ்வி ஹனுமந்த ஸுவ்வி ஸுவ்வி பீ4மஸேன ஸுவ்வி
ஸுவ்வி மத்4ராயரிகெ3 ஸுவ்வாலி ||பல்||

ஹனுமந்த, பீமஸேன, மத்வராயரிகெ இந்த ஸுவ்வாலியை இயற்றி சமர்ப்பிக்கிறேன்.

★★★★★

அவதாரத்ரய ஸுவ்வாலி

3. மத்^{4}வ ஸுவ்வாலி

ஸுவ்வி ஹனுமந்த ஸுவ்வி ஸுவ்வி பீ^{4}மஸேன ஸுவ்வி
ஸுவ்வி மத்^{4}வராயரிகெ^{3} ஸுவ்வாலி ||பல்||

ஹனுமந்த, பீமஸேன, மத்வராயரிகெ இந்த ஸுவ்வாலியை இயற்றி சமர்ப்பிக்கிறேன்.

ஹோகி^{3} ஸுரரு மொரெயிட^{3}லு தே^{3}வ சித்தத^{3}ல்லி இட்டு
வாயுதே^{3}வரிகெ^{3} அப்பணெய மாடி^{3}த^{3} ||1||

தேவர்கள் அனைவரும் சென்று ஸ்ரீமன் நாராயணனிடம் முறையிட்டனர். அப்போது ஸ்ரீஹரி தன் மனதில் ஒரு முடிவினை செய்து, வாயுதேவருக்கு தான் ஆணையிட்டான்.

ஜ்ஞான கலி காலத^{3}ல்லி ஶூன்யவாகி^{3} ஹோகு^{3}திரலு
ஸ்ரீரமணனாஞ்ஜெயிந்த^{3} [வாயு] மத்^{4}வராத^{3}ரு ||2||

கலி காலத்தில் ஞானம் குறைந்து கொண்டே செல்ல, ஸ்ரீரமணனின் ஆணைப்படி வாயுதேவர், மத்வராக அவதாரம் செய்தார்.

(இந்த விஷயங்களை, ஸ்ரீஸ்ரீபாதராஜர் தனது மத்வ நாமாவில் இவ்வாறு தொகுத்துள்ளார்.

தானவரு கலியுகதொளவதரிஸி விபுதரொளு
வேனன மதவ நருஹலதனரிது |
ஞானிதா பவமான பூதளதொளுத்பவிஸி
மானநிதி மத்வாக்ய நெந்தெனிஸித ||23||

திதி தேவியின் மக்களான தானவர்கள் கலியுகத்தில் பிறந்து துஷ்டனான வேனன் என்னும் தைத்யனின் மதத்தை அனைத்து சஜ்ஜனர்களுக்கிடையே பிரசாரம் செய்து வருவதை அறிந்த, ஞானதேவதையான சர்வக்ஞரான முக்யபிராணதேவர், கர்மபூமி யில் அந்த மதத்தை நிராகரிப்பதற்கு அவதரித்து ‘மத்வ’ என்னும் பெயரினால் பிரபலமானார்).

[அச்யுதன பாத^{3}த்^{4}யான] தம்ம ஹ்ருத^{3}யத^{3}ல்லி இட்டு
தம்ம கீர்தி மூருலோகத^{3}ல்லி இட்டரு ||3||

அச்யுதனின் பாதங்களை த்யானம் செய்தவாறே, தம் மனதில் நிறுத்தியவாறே, தன் புகழினை மூன்று லோகங்களிலும் வைத்தார்.

[அஸுர ஹ்ருத^{3}யத^{3}ல்லி ஸந்தாபவன்னு இட்டரு]
ஸுர [முனீஸ்வரரல்லி] ஸுக^{2}வனிட்டரு ||4||

அஸுரர்களின் ஹ்ருதயத்தில் கலக்கத்தை வைத்தார். ஸுரர்களில், முனிவர்களின் மனதில் மகிழ்ச்சியை வைத்தார்.

(இந்த விஷயங்களை, ஸ்ரீஸ்ரீபாதராஜர் தனது மத்வ நாமாவில் இவ்வாறு தொகுத்துள்ளார்.

ஸர்வேஷ ஹரி விஶ்வவெல்ல தா ஹுஸியெம்ப
துர்வாதிகள மதவ நெரெ கண்டிஸி |
ஸர்வேஷ ஹரி விஶ்வஸத்யவெந்தருஹித
ஷர்வாதி கீர்வாண ஸந்ததியலி ||24||

ஸ்ரீஹரியே அனைத்து உலகங்களுக்கும் தலைவன். இந்த உலகமே பொய் என்று சொல்லும் துர்வாதிகளின் மதத்தை தெளிவாக கண்டித்து, இந்த உலகம் உண்மையே. ஸ்ரீஹரியே இந்த உண்மையான உலகத்திற்கு தலைவன் என்று வெறும் பூலோகத்தில் மட்டுமல்லாமல் ருத்ராதி தேவதைகளின் நடுவிலும் நிரூபித்தார்).

க3ருட3க3ம்ப3த3 மேலெ ஒப்3ப3 மருள புருஷ குணிது3 குணிது3
ஸர்வஜ்ஞரு ஜனிஸுத்தாரெனுத [நுடி3த3னு] ||5||

உடுப்பி மகர ஸங்க்ரமணத்தின்போது உற்சவத்தில், குறைந்த அறிவுள்ள ஒருவரின் மேல் அனந்தேஸ்வரனின் ஆவேசம் வந்து, அவர் த்வஜஸ்தம்பத்தின் மேல் ஏறி குதித்து நின்று, இந்த உலகில் ஸர்வஜ்ஞர் பிறக்கப் போகிறார் என்று கூறினார்.

உர்விய மேலெ இத்3த3 ஸுத்3த4 ஸாது4ஜனரிகெ3
பு3த்3தி4ப்ரகாஶவன்னு மாடி3 கொடு3வரு ||6||

அப்படி பிறக்கப் போகும் அவர், இந்த பூமியின் மேல் இருக்கும் ஸாது ஜனருக்கு, மிகச் சிறந்த ஒளிர்வதான அறிவினை கொடுக்கப் போகிறார்.

பூ4மிய மேலெ இத்3த3 ஸாது4 ஸஜ்ஜனரிகெ3
ஜ்ஞானப்ரகாஶவன்னு மாடி3 கொடு3வரு ||7||

அப்படி பிறக்கப் போகும் அவர், இந்த பூமியின் மேல் இருக்கும் ஸாது ஜனருக்கு, மிகச் சிறந்த ஒளிர்வதான அறிவினை கொடுக்கப் போகிறார்.

மத்4யகேஹப4ட்டரு தப மாடு3திரலு [வாஸுதே3வ]
உத்3தரிப மக3ன கொட்ட மத்4வராயர ||8||

உடுப்பியின் அருகில் பாஜக' வில் வசித்து வந்த மத்யகேஹபட்டர் என்பவர், குழந்தை வரம் வேண்டி தவ, விரதங்களை செய்து கொண்டிருக்க, அவருக்கு (அவரை / உலகத்தை) உத்தாரம் செய்யும் ஒரு மகனை, மத்வராயரை (வாஸுதேவன் (ஸ்ரீஹரி) கொடுத்தான்). (மத்வ அவதாரம் ஆனது).

நால்கு திங்க3ளாகி3ரலு ஆ ஶிஶுவனெத்திகொண்டு3
[நடெ3து3] ப3ந்த3ரு அனந்தஶயனகெ ||9||

அந்த வாஸுதேவ குழந்தைக்கு நான்கு மாதங்கள் இருக்கையில் அவனை அவனது பெற்றோர், அனந்தஶயனத்திற்கு அழைத்து வந்தனர்.

தாயிய கூடி3கொண்டு3 தே3வரிகெ3 வந்தி3ஸெ
நடெ3து3 ப3ந்த3ரு அனந்தஶயனகெ ||10||

மத்யகேஹ பட்டர், தன் மனைவியை அழைத்துக் கொண்டு, ஸ்வாமியை வணங்குவதற்காக, அனந்தஶயனத்திற்கு நடந்து வந்தனர்.

இந்தி3ரேஶன பாத3 நெனெது3 ஆனந்த3ப4ரிதராத3ரு
வந்த3னெய மாடி3 கைய முகி2து3 நிந்தரு ||11||

ஸ்வாமியை தரிசித்த பெற்றோர், அவனது பாதத்தை நினைத்து, மட்டற்ற மகிழ்ச்சி அடைந்தனர். கை குவித்து வணங்கியவாறு நின்றனர்.

மக3ன ஹரகெ ஒப்பிஸி மனெகெ3 ப3ருவ காலத3ல்லி
ஒடெது3 ப்3ரஹ்மஶிஶுவின மஹிமெ ஹேளிது ||12||

அனந்தேஸ்வரனின் வரமான மகனை (வாஸுதேவனை) ஹரனிடம் சமர்ப்பித்துவிட்டு (காட்டிவிட்டு), வீட்டிற்கு திரும்ப வரும் காலத்தில், காட்டில் இருந்த ஒரு பூதம் இவர்களை வழிமறித்து, இந்த தெய்வக் குழந்தையின் மகிமையை அது அனைவருக்கும் தெரிவித்தது.

குலதே3வதெய கண்டு3 திருகி3 ப3ருவ வேள்யத3ல்லி
ஒடெ3து3 ப்3ரஹ்மஶிஶுவின மஹிமெ ஹேளிது ||13||

குலதேவதையைக் கண்டு திரும்பி வரும் வேளையில், காட்டில் இருந்த ஒரு பூதம் இவர்களை வழிமறித்து, இந்த தெய்வக் குழந்தையின் மகிமையை அது அனைவருக்கும் தெரிவித்தது.

இது நம் விளையாட்டு சமயம். யார் அர்த்த ராத்திரியில் இங்கு வருகிறார்களோ, அவர்களை நான் கொன்று போடுகிறேன். ஆனால் உங்களுடன் இருக்கும் இந்தக் குழந்தை சாட்சாத் முக்யபிராணதேவரே ஆவார். ஆகையால், எனக்கு எதுவும் செய்ய முடியவில்லை. கையில் இருக்கும் குழந்தை முக்யபிராணதேவர் என்பது உங்களுக்கு தெரியவில்லையே? இதுவே எனக்கு வியப்பாக இருக்கிறது என்று பூதம் பேசியது. மத்யகேஹபட்டரும் இதனைக் கேட்டு வியப்படைந்தார்.

[ஹொரகெ^{3} மக^{3}ன பி^{3}ட்டு தாயி மனெய கெலஸக்ஹோத^{3}ளு]
தடெ^{3}த^{3}ளெந்து^{3} பி^{3}க்கி பி^{3}க்கி [அளுதலித்^{3}தி^{3}து] ||14||

ஒரு நாள் தாயானவர், குழந்தையை தனியே விளையாட விட்டு, ஒரு வேலையாக வெளியே சென்றார். செய்வதறியாத குழந்தை, பசியில் விக்கி விக்கி அழுது கொண்டிருந்தது.

[எத்திகொண்ட^{3}ரொல்லது^{3}] பி^{3}க்கி பி^{3}க்கி அளுதலிரலு
குச்சித^3] ஹுருளியன்னு தினிஸுதித்^{3}த^{3}ளு ||15||

அக்குழந்தையை தூக்கிக் கொண்ட சகோதரி, அவன் அழுவதை பார்த்து, அங்கிருந்த வெந்த கடலைகளை அதற்கு கொடுத்து உண்வித்தாள்.

[எத்திகி^{3}ட்ட] ஹுருளியன்னு சிக்கவனிகெ^{3} [தினிஸுவரெ]
ஸிட்டினிந்த^3 மக^{3}ளனு ஜப^{3}ரிஸிகொண்ட^{3}ளு ||16||

இத்தகைய சிறிய குழந்தைக்கு கடலைகளை கொடுக்கலாமா என்று மகளை கோபத்துடன் கேட்டார், வேலையிலிருந்து திரும்ப வந்த தாய்.

[மரளுதிரளு கேலியொளகெ^{3}] ஹுருளி தினலு [மத்^{4}வரு
ஹரியெ] மக^{3}ன ரக்ஷிஸெந்து^{3} பேடி^{3}கொண்ட^{3}ரு ||17||

அந்தத் தாய் பயந்து கலக்கம் கொண்டார். கடலையை தின்ற இந்த குழந்தையை ஸ்ரீஹரியே காப்பாற்றுவாயாக என்று வேண்டிக் கொண்டார். (காலகூட விஷத்தையே குடித்து ஜீரணம் செய்த குழந்தை இது என்பதை அறியாமல், தோஷங்களைப் போக்கவேண்டி தந்தையானவர் மந்திரங்களைப் படிக்கலானார். பிறகு அக்குழந்தைக்கு எதுவும் பிரச்னை ஆகவில்லை என்பதை அறிந்து கொண்டார்கள்).

அருண உத^{3}யத^{3}ல்லி எத்^{3}து^{3} கூ^{3}ளிய பா^{3}ல ஹிடி^{3}து^{3}
அரண்யத^3 ஒளகெ^{3} ஸஞ்சார மாடி^{3}த^{3}ரு ||18||

இன்னொரு நாள், விடியற்காலையில், வாஸுதேவன், எருதின் வாலினை பிடித்து தொங்கியவாறு, காட்டிற்குள் மேயச் சென்ற அந்த எருதுடன் சென்று சஞ்சாரம் செய்தார். (இதை அறியாத பெற்றோர், உறவினர் நண்பர்கள் அனைவரும், பட்டரின் ஒரு வயதுக் குழந்தையை காணவில்லை என்று வருத்தத்துடன் தேடத் துவங்கினர். குழந்தையை எருதுடன் காட்டில் பார்த்தேன் என்று ஒருவர் சொன்னதை, மாலையில் திரும்பி வந்த குழந்தையைக் கண்டதும் நம்பினர்).

[ருணவ பிதன பே^{3}டி^{3} ப^{3}ரலு ஹுணிஸெ பீ^{3}ஜ ஆடு^{3}திரலு
எணிஸி கொட^{3}லு] முக்தி ஹேது [ஆயிதாதகெ^{3}] ||19||

தந்தை பணம் பெற்றிருந்த கடன்காரருக்கு வாஸுதேவன், புளியங்கொட்டைகளை கொடுக்க, அவருக்கு அது மோக்ஷ பலனையே கொடுத்தது.

(ஒரு நாள், மத்யகேஹ பட்டருக்கு எருதினை விற்ற வியாபாரி, அதற்கான பணத்தைப் பெறவேண்டி அவர் வீட்டிற்கு வந்தான். அப்போது விளையாடிவிட்டு திரும்பிய வாசுதேவன், தந்தையை உணவு உண்பதற்கு அழைத்தான். வியாபரிக்கு பணம் கொடுக்கும்வரை தான் உண்பதில்லை என்று கூறி, வாசுதேவனை உணவுண்ணச் சொன்னார் பட்டர். அந்த வியாபாரிக்குக் கொடுக்கவேண்டிய பணத்திற்கு பதிலாக, தன் கை நிறைய புளியங்கொட்டைகளை எடுத்துக் கொடுத்தான் வாசுதேவன். அந்த வியாபாரியும் மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் அதையே பெற்றுச் சென்றான். பிறகு ஒரு நாள், வியாபாரிக்கு பணம் கொடுக்க பட்டர் சென்றபோது - ‘அன்றே உன் மகனிடமிருந்து பணம் பெற்றேனே’ என்றான் அந்த வியாபாரி. இனி நீங்கள் கடனாளி இல்லை என்றான். உண்மையில்

வாயுதேவரே ஆன வாசுதேவன் கொடுத்த புளியங்கொட்டைகள், அந்த வியாபாரிக்கு மோட்சத்தையே கொடுத்ததாக ஆயிற்று).

தவரு மனெய ஔளகெ^{3} மது^{3}வெ ஸம்ப்^{4}ரம ஆகு^{3}திரலு
மக^{3}ன மேலின ஹம்ப^{3}லவ மரெது பி^{3}ட்டளு ||20||

ஒருமுறை ஒரு திருமண நிகழ்ச்சிக்காக நடுவைரி என்னும் கிராமத்திற்கு அனைவரும் புறப்பட்டனர். அங்கு உற்சவத்தின் கொண்டாட்டம், குதூகலத்தில் தாய் மூழ்கினாள். அந்த ஸம்ப்ரமத்தில் தன் மகனை மறந்தாள்.

எரடு^{3} வர்ஷவாக^{3}லு ஶிஶுவு தொ^{3}த^{3}லு நுடி^{3}யுத
நடெ^{3}து^{3} ப^{3}ந்தி^{3}து அனந்தஶயனகெ ||21||

இரண்டே வயதான அந்த குழந்தை வாஸுதேவன், தன் மழலை நடையில் நடந்து அனந்தஶயனத்திற்கு வந்துவிட்டான்.

எல்லிகெ^{3} பயணவெந்து^{3} எல்ல ஜனரு கேளலு
நம்ம ஸ்வாமி த^{3}ருஶனகெ ப^{3}ந்தெ^{3}வெந்த^{3}ரு ||22||

வழியில் குழந்தை தனியாக வருவதைக் கண்ட மக்கள், எங்கே செல்கிறாய் என்று கேட்க, வாஸுதேவனும், என் ஸ்வாமியின் தரிசனத்திற்காக வந்தேன் என்றான்.

சிக்கவன காணதெ^{3} தி^{3}க்கு தி^{3}க்கு ஹுடு^{3}குத
சச்சரதி^{3} ப^{3}ந்த^{3}ரு அனந்தஶயனகெ ||23||

அங்கு திருமண நிகழ்ச்சியில் தன்னுடன் இருந்த குழந்தையை காணாமல், அனைத்து திசைகளிலும் பெற்றோர் தேடத் துவங்க, (தனியாக ஒரு குழந்தை அனந்தஶயன திசையில் சென்றது என்று) பலர் சொன்னதைக் கேட்டு, அவர்களும் அனந்தஶயனத்திற்கு வந்தார்கள்.

பா^{3}லகன காணதெ^{3} கேரி கேரி ஹுடு^{3}குத
பே^{3}க^{3}தி^{3}ந்த^3 ப^{3}ந்த^{3}ரு அனந்தஶயனகெ ||24||

குழந்தையை காணாமல் அனைத்து சந்து, பொந்துகளிலும் தேடியவாறு, (தனியாக ஒரு குழந்தை அனந்தஶயன திசையில் சென்றது என்று) பலர் சொன்னதைக் கேட்டு, அவர்களும் வேகமாக அனந்தஶயனத்திற்கு வந்தார்கள்.

சிக்கவன எத்திகொண்டு^{3} பா^{3}ஹோத^{3}ன்னு கண்ட^{3}ரு
பி^{3}ட்டநிதி^{4} என்ன கைகெ^{3} ஸிக்கிதெந்த^{3}ரு ||25||

அங்கிருந்த வாஸுதேவனை கண்டதும், உடனே கையில் ஏந்திக்கொண்டு, தொலைந்து போன நிதி எங்களது கைக்கு மறுபடி கிடைத்தது என்று கூறி ஆனந்தப்பட்டனர்.

பா^{3}லகன எத்திகொண்டு^{3} பா^{3}ஹோத^{3}ன்ன கண்ட^{3}ரு
ஹோத^2 நிதி^{4} என்ன கைகெ^{2} ஸேரிதெந்த^{3}ரு ||26||

பாலகனான வாஸுதேவனை கண்டதும், உடனே கையில் ஏந்திக்கொண்டு, தொலைந்து போன நிதி எங்களது கைக்கு மறுபடி கிடைத்தது என்று கூறி ஆனந்தப்பட்டனர்.

மத்^{4}யகேஹப^{4}ட்டரு மக^{3}ன கண்டு^{3} அப்பிகொண்டு^{3}
உத்^{3}த^{4}ரிஸொ ஸ்வாமி எந்து^{3} பே^{3}டி^{3}கொண்ட^{3}ரு ||27||

மத்யகேஹபட்டர் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தவாறு, தன் மகனை எடுத்து கட்டிக்கொண்டு, ஸ்வாமி எங்களை காக்க வேண்டும் என்று வேண்டிக் கொண்டார்.

வாஸுதேவன் தன் தந்தையிடம் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கூறியது இதுவே.

'அப்பா! நான் இங்கு வரை தனியாக வரவில்லை. நான் புறப்பட்டபோது கொடவூரில் இருக்கும் சங்கர நாராயணனைக் கண்டேன். அவனுடனேயே தாளெகோடெயின் மகாலிங்கேஷ்வரனிடம் வந்தேன். அங்கு சந்திரமெளளீஸ்வரனைக் கண்டேன். அவனுடன் உடுப்பியில் இருக்கும் அனந்தேஸ்வரனிடம் வந்தேன். வழி முழுவதும், அந்தந்த க்ஷேத்திரத்தின் தேவர்கள் என்னுடன் இருந்தனர். அவர்களுடனேயே பேசிக்கொண்டு அவன் கூறிய வழியிலேயே நடந்து வந்தேன். ஸ்ரீஹரி எனக்கு நண்பன்' என்று பதில் அளிக்கிறான்.

அவனுடைய பேச்சினைக் கேட்ட அங்கிருந்த மக்கள் அவனுக்கு மரியாதை செலுத்துகின்றனர். இவ்வாறு வாசுதேவன், சஜ்ஜனர்களின் நடுவில் வீற்றிருக்கிறான். மறுபடி அனந்தேஸ்வரனை வணங்கி, மத்யகேஹ பட்டர் குழந்தையின் நலனுக்காக வணங்கி, குழந்தையை அழைத்துக்கொண்டு அங்கிருந்து புறப்படுகிறார்.

ஶிவப4ட்டன புராண ஶிஶுவு கேளி தூ3ஷிஸி
ஸகல ஜனர மனஸிக்3ஹருஷ மாடி3கொட்டரு ||28||

சிவபட்டர் என்பவரின் புராணத்தை கேட்டு, வாஸுதேவன் அவர் கூறியதில் தவறு உள்ளது என்பதை சபையில் எடுத்துச் சொல்லி, அங்கிருந்த மக்களின் மனதிற்கு மகிழ்ச்சியை கொடுத்தார்.
பா3லகர கூடி3கொண்டு3 வனதொ3ளகெ3 ஆடு3திரலு
காலத3ல்லி முஞ்ஜி ஆய்து கமலநயனகெ2 ||29||

சிறுவனான வாஸுதேவன் தன் வயதையொத்த சிறுவர்களுடன் வனத்தில் விளையாடிக் கொண்டிருக்க, அவனுக்கு, தாமரைக் கண்ணனுக்கு, தக்க காலத்தில் உபநயனம் நடந்தது.

உபநிஷத்து ஶாஸ்த்ர ஓதி3 வனதொ3ளகெ3 இருதிரலு
கிவிய ஊதி3 தலெய பேனெ பி3டி3ஸித3 கு3ருவிகெ3 ||30||

வாஸுதேவன், உபநிஷத், சாஸ்திரங்களை படித்தவாறு வனத்தில் விளையாடிக் கொண்டிருக்க, அப்போது குருவின் புத்திரனுக்கு (நண்பனுக்கு) அவனுடைய காதுகளில் ஊதி, அவனுக்கு இருந்த தீராத தலைவலியை நீக்கினான்.

ஒரு முறை வாசுதேவன், குருவின் மகனுடன் காட்டிற்குச் சென்றிருந்தான். நண்பனுக்கு பிறப்பிலிருந்தே இருந்த தலைவலி அப்போது மிகவும் கடுமையாயிற்று. அப்போது வாசுதேவன் தன் நண்பனின் காதுகளில் தன் வாயை வைத்து ஊதினான். ஸ விபினே நிஜனே முகவாயுனா ஸ்ரவணகோசரிதேன கதாசன - உடனடியாக அந்த தலைவலி பிரச்னை தீர்ந்துபோனது. பிறகு அது வரவேயில்லை. இப்படியாக தன் குருவின் மகனுக்கு அருளி, தன் குரு தட்சிணையை சமர்ப்பித்தான் வாசுதேவன்.

ஸாத4னித்3வாத3ஶி ப3ரலு நீரில்லதெ3 மிடு3குதிரலு
பே3க3தி3ந்த3 ஸரோவர நிர்மாண மாடி3த3ரு ||31||

ஸாதனி த்வாதஸியன்று, ஸ்னான ஆன்ஹீகங்களுக்கு நீர் இல்லாமல் அனைவரும் தவிக்க, உடனடியாக ஒரு பெரிய ஸரோவரத்தையே நிர்மாணம் செய்தார் வாஸுதேவன்.

[ஆலத3 [வ்ருக்ஷ தந்து3 தலெகெளகெ3 மாடி3 [பி3த்தெ]
கொனெய கொம்பி3னிந்த3 ப2ல புஷ்பவாயிது ||32||

ஆல மரத்தைக் கொண்டு வந்து, அதனை தலைகீழாக நட்டு, அதன் கிளைகள் கீழிருக்க, அங்கிருந்து அது மறுபடி பூ, பழங்களை விட்டு வளரத் துவங்கியது, வாஸுதேவனின் மகிமையால்.

மணிமந்த3னெம்ப3 தை3த்ய [மைகெ3 ஸுத்தி ப3ருதிரலு]
எட2த3 பாத3த3ல்லி அவன ஒரெஸி பி3ட்டரு ||33||

மணிமந்தன் என்னும் தைத்யன், வாஸுதேவனின் உடலைச் சுற்றி இறுக்குகையில், அவனை தன் இடது பாதத்தினால் மிதித்து கொன்றார்.

மணிமந்தன் என்னும் அசுரன் பாம்பின் வடிவில் வந்து 'சர்வமயோSசுர:', தன் விஷ ஜுவாலையினால் மக்களை அச்சுறுத்தி பயங்கரமாக உலவி வந்தான். ஒரு நாள் இந்த அசுரன், ஆகணாஷ்மசமரான

(யாராலும் வெல்லப்பட முடியாதவர்) வாசுதேவனைக் கொல்லவேண்டி அவனின் காலைக் கடித்தான். அப்போது வாசுதேவன் தன் அழகான கால் கட்டைவிரல்களினால் அவனை மிதித்தான். அசுரன் மடிந்தான். இந்தச் செயல் வாயுதேவரால் சாத்தியமாகி, சஜ்ஜனர்களுக்கு பிரியமானதாக இருந்தது. தேவதைகள் மகிழ்ச்சியடைந்தனர்.

பா3லகர கூடி3 கொண்டு 3 விமானகி3ரியலாடு3திரலு
பா3ரொ வாஸுதே3வ எந்து3 மக3ன கரெத3ளு ||34||

தன் வயதையொத்த சிறுவர்களுடன் வாஸுதேவன் விமானகிரியின் மேல் (மலை மேல்) விளையாடிக் கொண்டிருக்க, 'வாஸுதேவா வா' என்று தாய் தன் மகனை அழைத்தார்.

தாயி கரெத3ளெந்து3 விமானகி3ரிய [து3முகித3ரு]
பாத3 ஊரி ஜக3வ பாவனவ மாடி3த3ரு ||35||

தாய் அழைத்தாள் என்று வாஸுதேவன், விமானகிரியின் மேலிருந்து குதித்து, பூமியில் பாதத்தை ஊன்றி, அந்த பூமியை பவித்ரம் ஆக்கினார்.

[யோக3பட்டி] த4ரிஸித3 [ஜடெ3க3ள மஸ்தகவு
பே3க3தி3ந்த3[ஸன்யாஸி ஆகு3வெனெந்த3ரு ||36||

யோகபட்டி தரித்துக் கொண்டு, ஜடாமுடியுடன் கூடிய தலைக் கொண்ட வாஸுதேவன், விரைவில் தான் ஸன்யாசி ஆவேன் என்று அனைவரிடமும் கூறினார்.

வருஷ நோடு3 பா3ல நீனு [ப3யஸபேட3] ஸன்யாஸ
ப3ஹள தபஸ்ஸினிந்த3 நின்ன படெ3தெ3னெந்த3ளு ||37||

ஹே வாஸுதேவா, உன்னுடைய வயது என்னவென்று பார். (நீ இன்னும் சிறியவன்). ஸன்யாசத்தை ஏற்றுக் கொள்ளாதே. நாங்கள் மிகவும் கடுமையான தவம் செய்து உன்னை பெற்றிருக்கிறோம் - என்றனர் பெற்றோர்.

ஹாலு [அன்னவன்னு உண்டு3] ப3ஹள கஷ்டபட்டு படெ3தெ3
பா3ல நினகெ3 ஸன்யாஸ பே3ட3வெந்த3ளு ||38||

பால் சாதத்தை மட்டுமே சாப்பிட்டு, மிகவும் கஷ்டப்பட்டு உன்னை பெற்றிருக்கிறேன். சிறுவனே, உனக்கு ஸன்யாசம் வேண்டாம் - என்று வாஸுதேவனிடம் தாய் கேட்டுக் கொண்டார்.

[ஹன்னெரடு3] ஸாவிர வருஷ [சென்னாகி3] தப மாடி3
[பா3ல நினகெ3] ஸன்யாஸ பே3ட3வெந்த3ளு ||39||

பல காலங்கள் (பன்னிரண்டு ஆண்டுகள்) கடும் விரதங்களை செய்து, உன்னை பெற்றிருக்கிறோம். சிறுவனே, உனக்கு ஸன்யாசம் வேண்டாம் - என்று வாஸுதேவனிடம் தாய் கேட்டுக் கொண்டார்.

[பி4க்ஷதன்னவன்னெ உம்ப3] அபேக்ஷெயுள்ள மக3ன [படெ3தெ3]
ரக்ஷிணெய மாடு3வர காணெனெந்த3ளு ||40||

(தாய் ஸ்ரீஹரியிடம் வேண்டிக் கொள்கிறார்).
பிக்ஷை எடுத்து அன்னம் உண்ண வேண்டும் என்னும் விருப்பம் கொண்ட (ஸன்யாச விருப்பம் கொண்ட) மகனை பெற்றிருக்கிறேனே. என்னை காப்பவர்கள் யாரும் இல்லையே.

விஷ்ணு தீர்த2ரெம்ப3 மக3ன கொட்டு தாய [ஸந்தைஸி]
அப்பணெய கொண்டு3 ஆஶ்ரமகெ ப3ந்த3ரு ||41||

ஸ்ரீவிஷ்ணு தீர்த்தர் என்னும் இரண்டாவது மகனை (ஸ்ரீமதாசார்யரின் தம்பியை) கொடுத்துவிட்டு, தன் பெற்றோரை சம்மதிக்க வைத்து, அவர்களின் ஆணையைப் பெற்று, ஆஸ்ரமத்திற்கு வந்தார். (ஸன்யாச ஆஸ்ரமத்தை ஏற்றுக் கொண்டார்).

பெற்றோரின் ஆணையைப் பெற்ற வாசுதேவன் பரமாத்மனையே தியானம் செய்தவாறு, அச்யுத ப்ரேக்ஷாசார்யரிடம் வந்தான். தன் அபாரமான குணங்களால் அவரை மகிழ்வித்தான். மற்றும்

சன்யாசி ஆசிரமத்தை கொடுக்க வேண்டும் என்று பிரார்த்தனை செய்தான். ஜீவத்சிரார்த்தத்தை செய்து கொண்டான். பகவந்தனுக்கு அனைத்தையும் சமர்ப்பித்தான். விதிப்படி சன்யாச ஆசிரமத்தை ஏற்றுக் கொண்டான்.

உட்ட தோ^{4}த்ரவன்னு பி^{3}ச்சி [கௌபீன கட்டிகொண்டு^{3}]
ஆனந்த^{3}தீர்த^{2}ரெம்ப^{3} ஸன்யாஸி ஆத^{3}ரு ||42||

உடுத்திய ஆடையை அவிழ்த்து, கௌபீனத்தை கட்டிக் கொண்டு, ஆனந்த தீர்த்தர் என்னும் பெயரை ஏற்றுக் கொண்டு, ஸன்யாஸி ஆனார் ஸ்ரீமதாசார்யார்.

[மூல] கு^{3}ருவு நோடி^{3}ரொ [ஹளெ வல்லி ஒத்^{3}த^{3}வர]
ஸுரமுனீஸ்வரரு [கண்டு^{3} ஹருஷ] ப^{3}ட்டரு ||43||

நம் மூல குருகளை பாருங்கள், காவி ஆடையை அணிந்திருக்கிறார் என்று ஸுரமுனீஸ்வரர்கள் (தேவதைகள்) அனைவரும் ஸ்ரீமதாசார்யரை பார்த்து மகிழ்ந்தனர்.

பாபி அல்ல கோபி அல்ல பாபி பொ^{3}ம்மனூ அல்ல
பாபி மாயாவாதி^{3} மதவ முரிது^{3} [பி^{3}ட்டரு] ||44||

(ஸ்ரீஹரி நிர்குணன் என்று கூறும் மாயாவாதிகளின் மதத்தை இவ்வாறு கூறி முறியடிக்கிறார்). பகவந்தன் பாபியும் அல்ல; கோபியும் அல்ல; பொம்மனும் பாபி அல்ல என்று கூறி, பாபியான மாயாவாதியின் மதத்தை முறித்து, வாதங்களில் வென்றார்.

ஜ்ஞானபோ^{3}த^{4} எம்ப^{3}வன தூ^{3}ரக்கெ ஓடி^{3}ஸி ஸ்ரீ -
மன்நாராயணனெ பரதே^{3}வதெ [எந்து^{3}] நுடி^{3}த^{3}ரு ||45||

ஞானபோத என்னும் மாயாவாதியை வாதத்தில் ஜெயித்து, துரத்தியடித்து, ஸ்ரீமன் நாராயணனே பரதேவதை என்று கூறினார்.

மாயாவாதி^{3}க^{2}ளெல்ல வாத^{3}மாடு^{3}வெவெனுத ப^{3}ரலு
காணிஸிகொள்ளத்^{3}ஹாங்கெ^{3} ஓடி^{3} ஹோத^{3}ரு ||46||

உங்களுடன் வாதம் செய்கிறோம் என்று மாயாவாதிகள் வர, (அந்த வாதத்தில் தோற்று) தங்களின் முகத்தை யாருக்கும் தெரியாதவாறு, மூடிக் கொண்டு ஓடிப் போயினர்.

கேரள தே^{3}ஶக்கெ ஹோகி^{3} மத்^{4}வராயரு
மாயாவாதி^{3}க^{3}ள காலு ஸெளெது^{3} பி^{3}ட்டரு ||47||

ஸ்ரீமதாசார்யார் தனது கேரள திக்விஜயத்தின்போது, அங்கிருந்த மாயாவாதிகளையும் வாதத்தில் வென்றார்.

[ப^{4}க்தஜனர] மனெயொளு லெக்கவில்லத^{3} ஹண்ணு மெத்^{3}து^{3}
[அக்ஷயவாக^{3}லெந்து^{3} அவரிகெ^{3} மோக்ஷ கொட்டரு] ||48||

பக்தர் ஒருவரின் வீட்டில், அவர் கொடுத்த எண்ணிக்கையற்ற பழங்களை தின்று, அவருக்கு செல்வங்கள் அக்ஷயம் ஆகட்டும் என்று அவருக்கு மோக்ஷத்தையே கொடுத்தார்.

பிறகு மத்வாசார்யர், அச்யுதப்ரேக்ஷருடன் தெற்கு திசையில் பயணப்பட்டு விஷ்ணுமங்களத்திற்கு தலைவனான விஷ்ணுவை பக்தியுடன் வணங்கினார். அங்கு ஒரு கிருகஸ்தர் ஸ்ரீமதாசார்யரை சோதிப்பதற்காக, உணவிற்குப் பிறகு ஒரு குலை வாழைப்பழத்தை வைத்து, அதனை உண்ணச் சொன்னார். 200க்கும் அதிகமான பழங்களை, அனாயாசமாக தின்றும், வயிறு மெலிந்து இருந்ததைக் கண்ட அச்யுதப்ரேக்ஷர் வியப்புடன் இதன் பின்னணி என்னவென்று கேட்க, ஸ்ரீமதாசார்யர், 'அங்குஷ்ட மாத்ரம் ஜடரப்ரதிஷ்டிதம் ஜாஜ்வல்யமானம் மம ஜாத வேதசம் |' (ம.வி 5-33) கட்டைவிரல் அளவிற்கான ஒரு நெருப்பு என் வயிற்றில் இருக்கிறது. இது உலகத்தையே சுட வல்லது என்று தம் ஸ்வரூபத்தை குருவிற்கு ரகசியமாக தெரிவித்தார். (ஆசார்யரின் முந்தைய அவதாரமான பீமாவதாரத்திலும் ஒரு வண்டி உணவினை தின்றார் என்று மகாபாரதம் சொல்கிறது).

த3ண்ட3 பொத்த ஶங்கரன கோலு முரிது3 [பிஸுடெ3ந்து3]
ப4ங்க3 படி3ஸி முந்தெ3 ஹிடி3து3 நில்லிஸித3ரு ||49||

தண்டத்தைப் பிடித்த சங்கரனின் கோலினை முறித்து வீசுவேன் என்று - (தன்னுடன் வாதத்திற்கு வந்த மாயாவாதிகள் அனைவரையும்) - வென்று, அவர்களை தன் முன் நிறுத்தினார்.

கு3ருக3ள மனஸின [வ்யாகுலங்க3ள] களெது3
கீ3தா [பாஷ்யவன்னு] மாடி3 கொட்டரு ||50||

குருகளின் மனதில் இருந்த குழப்பங்களை தீர்த்து, அவருக்கு கீதா பாஷ்யத்தை இயற்றி, படிக்கக் கொடுத்தார்.

மரளி ப3த3ரிகாஶ்ரமகெ [தெரளி] மத்4வராயரு
பர்வதவ கண்டு3 ஆஶ்சர்ய பட்டரு ||51||

மறுபடி பதரிகாஸ்ரமத்திற்கு சென்று, ஸ்ரீமதாசார்யார், அந்த மலையைக் கண்டு மிகவும் வியந்தார்.

(இந்த விஷயங்களை, ஸ்ரீஸ்ரீபாதராஜர் தனது மத்வ நாமாவில் இவ்வாறு தொகுத்துள்ளார்.

ஆர்பகதவனைதி பதரியலி மத்வமுனி
நிர்பயதி சகல சாஸ்திரவ படிசித |
உர்பியொளகாம்னாயயலி தத்வமார்க்கவனு
சர்வசுஜனரிகருஹிதனு மோததி ||25||

இளம் பருவத்தில் பல லீலைகளை செய்து பதரிக்குச் சென்று ஸ்ரீவேதவியாசரிடம் அனைத்து சாஸ்திரங்களையும் படித்து அவரின் ஆணைப்படியே திரும்பி வந்து சன்யாசம் பெற்ற ஸ்ரீமத்வமுனிகள் மறுபடி பதரிக்குச் சென்று ஸ்ரீவேதவியாசரிடம் அவரிடம் பிரம்மசூத்ரங்களை அறிந்து அவரின் ஆணைப்படி, வேதோக்த வழியில் அனைத்து சஜ்ஜனர்களுக்கும் மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் தத்வங்களை போதித்தார்).

பர்வதத3 மஹிமெயன்னு வர்ணிஸலளவல்ல
க3ருட3 ஶேஷ [ருத்3ரராரிந்த3லாத3ரூ] ||52||

பர்வதத்தின் மகிமைகள் கருட, ஸேஷ, ருத்ரர்கள் என யாராலும் வர்ணிக்க முடியாததாக இருந்தது.

ப4க்திபா4வதி3ந்த3 மத்4வர ப3க்3கி3 முனிக3ளெல்ல நோடி3
[முக்திதா3தரிகெரகி3 ஸ்தோத்ர மாடுதித்3த3ரு] ||53||

அங்கிருந்த முனிவர்கள் அனைவரும், ஸ்ரீமதாசார்யரைப் பார்த்து, மிகவும் பக்தி பாவத்துடன் அவரை வணங்கி, முக்தியை தருபவர் என்று அவரை ஸ்தோத்திரம் செய்தனர்.

[யோக3பட்டி] த4ரிஸித3 [ஜடெ3க3ள] மஸ்தகவு
[யோகி3க3ளனு] கண்ட3ரு [மத்4வராயரு] ||54||

(ஸ்ரீமத்வர் மற்றும் ஸ்ரீவேதவ்யாஸரின் தரிசனம்)
ஸ்ரீவேதவ்யாஸர் யோக பட்டி தரித்துக் கொண்டிருந்தார். தலையில் ஜடாமுடி இருந்தது. இத்தகைய யோகிகளைக் கண்டார் ஸ்ரீமதாசார்யார்.

[ஸரஸிஜாக்ஷன] ஹொளெயுவ ஹஸ்த மஸ்தக மையப3ண்ண
[சரண கமலலோசனத3வர கண்ட3ரு] ||55||

ஸ்ரீவேதவ்யாஸரின் ஒளிர்வதான கைகள், முகம், தேகம் ஆகியவற்றை கண்டார் ஸ்ரீமதாசார்யார். தாமரை போன்ற கால்களைக் கொண்டவரை கண்டார்.

இந்தி3ரேஶன பாத3 கண்டு3 ஆனந்த 3 ப4ரிதராகி3
வந்த3னெய ஸ்தோத்ரவ மாடு3தித்3த3ரு ||56||

இந்திரேசனின் பாதத்தைக் கண்டு, மட்டற்ற மகிழ்ச்சி அடைந்தவராகி, அவரை வணங்கினார். ஸ்தோத்ரம் செய்தார்.

இந்தி3ரேஶ ஸ்ரீமதா3னந்த3தீர்த2ரப்பி கொண்டு3
செந்த3தி3ந்த3 ஏகாந்த ஆடு3தித்3த3ரு ||57||

ஸ்ரீவேதவ்யாஸர், ஸ்ரீமதானந்த தீர்த்தரை கட்டித் தழுவிக் கொண்டு, மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் தனிமையில் உரையாடிக் கொண்டிருந்தார்.

ஈ தீர்த2க்கெ ஸரியில்ல ஈ க்ஷேத்ரக்கெ [ஸமவில்ல]
[ஶாஸ்த்ர அர்த2தி3ந்த3 நிர்ணயவ] மாடி3த3ரு ||58||

இங்கு பாயும் கங்கைக்கு சமமான தீர்த்தம் வேறெங்கும் இல்லை. உலகத்தில் அனைத்துப் பாவங்களையும் போக்கும் இந்த பதரி க்ஷேத்திரத்தைப் போல வேறு இல்லை - என்று கூறினார் ஸ்ரீமதாசார்யார். ஸ்ரீவேதவ்யாஸருக்கு சம்மதமான அர்த்தங்களில் சாஸ்திரங்களை நிர்ணயம் செய்தார்.

கு3ருக3ளாஜ்ஞெயிந்த3 மத்4வரு தெரளி ப4ரதக2ண்ட3த3ல்லி
நரரிகெ3 ஹரிய ஸ்தோத்ரக3ளனு மாடி3த3ரு ||59||

குருகளான ஸ்ரீவேதவ்யாஸரின் ஆணைப்படி, ஸ்ரீமதாசார்யார் மறுபடி தன் இருப்பிடத்திற்கு திரும்பி, மக்களின் உத்தாரத்திற்காக ஸ்ரீஹரியின் ஸ்தோத்ரங்களை செய்தார். (நிர்ணய க்ரந்தங்களை இயற்றினார்).

ஶோப4னப4ட்டரு ஸ்ரீமதா3சார்யர
பாத3த3 மேலெபி3த்3து3 ஶிஷ்யராத3ரு ||60||

ஶோபனபட்டர், ஸ்ரீமதாசார்யரின் பாதங்களில் விழுந்து அவருடைய ஸிஷ்யர் ஆனார்.

ஶோப4ன ப4ட்டரு ஸ்ரீமதா3சார்யர
பாத3 தொளெது3 சாமரவ ஹாகுதித்3த3ரு ||61||

ஶோபனபட்டர், ஸ்ரீமதாசார்யரின் பாதங்களைக் கழுவி, அவரை வணங்கி, பின் அவருக்கு சாமரங்களை வீசிக் கொண்டிருந்தார்.

(இந்த விஷயங்களை, ஸ்ரீஸ்ரீபாதராஜர் தனது மத்வ நாமாவில் இவ்வாறு தொகுத்துள்ளார்.

ஏகவிம்ஷதி குபாஷ்யகள பேரனு தரித
ஸ்ரீகரார்ச்சிதனொலுமெ சாஸ்திரரசிஸி |
லோகத்ரயதொளித்த சுரரு ஆலிசுவந்தெ
ஆ கமலனாபாதி யதினிகரகொரெத ||26||

பிரம்மசூத்திரத்திற்கு அதுவரை இருந்த 21 குபாஷ்யங்களை கண்டித்து, ஸ்ரீவேதவியாசருக்கு சம்மதமான பிரம்மசூத்ர பாஷ்யத்தை இயற்றி மூன்று உலகங்களிலும் இருந்த தேவதை களுக்கு அது போய் சேருமாறு, ஸ்ரீமத்வர், பத்பனாபதீர்த்தர் முதலான சிஷ்யர்களுக்கு அதனை உபதேசித்தார்).

ஶோபனபட்டரைப் பற்றியதான மேலதிக விவரங்கள்:

அந்த சபையில், தர்க்கத்தில் வல்லவரான, வேத புராண பாரதம் முதலான சாஸ்திரங்களில் சிறந்தவரான, ஶோபன பட்டர் என்னும் பண்டிதர் இருந்தார். மத்வரின் முக-கமலத்திலிருந்து வெளிவந்த பாஷ்யம் என்னும் அமிர்தத்தைப் பருகி, மத்வர் கூறிய தத்வவாதத்திற்கு மனதைப் பறிகொடுத்து, அவரின் சிஷ்யரானார். பின்னர் மத்வரின் சித்தாந்த பிரசாரத்திற்காக தன் வாழ்க்கையையே அர்ப்பணித்தார். பின்னர் ஆசார்யரிடம் உபதேசம் பெற்று, துர்வாதிகளைக்

கண்டித்தார். மத்வசாஸ்திரத்தை சிறந்த்தான வலம்புரி சங்கிற்கு ஒப்பிட்டு, அந்த சித்தாந்தத்தை பிரசாரம் செய்யத் துவங்கினார். இவரே இந்த சித்தாந்த சாம்ராஜ்யத்தின் முதல் சிஷ்யரும் ஆனார்.

சுண்ணாம்பு செய்பவர் வலம்புரி சங்கின் சிறப்பினை அறியாமல் அது பயன்படாது என்று தூக்கி எறிவதைப் போல, மத்வ சாஸ்திரத்தின் சிறப்பினை அறியாமல் அதை நிராகரிப்பவன் அதமன் (தாழ்ந்தவன்). அவனைவிட குறைந்த புத்தி உள்ளவன் வேறு யாருமில்லை. வலம்புரி சங்கின் சிறப்பை அறிந்த இன்னொருவன், அதை நல்ல விலைக்கு விற்று லாபத்தை அடைவான். ஆனால் அவனும் அந்த சங்கின் முழுமையான பலனை அனுபவிக்கவில்லை. இதுபோல் மத்வ சாஸ்திரத்தை பின்பற்றி அதிலிருந்து கிடைக்கும் ஞான, பக்தி, ஸ்ரீஹரியின் அருளிற்கு முயலாமல், வெறும் பணம் மற்றும் புகழுக்காக இந்த சாஸ்திரத்தை பயன்படுத்துபவன் முட்டாள் ஆவான்.
வலம்புரி சங்கின் முழுமையான பலனை அறிந்த ஒருவன், அதை தனது பூஜையில் வைத்து பூஜித்து, நற்பலன்களைப் பெறுவது போல், கல்பவிருட்சத்தைப் போலிருக்கும் மத்வ சாஸ்திரத்தை சிரத்தையுடன் படித்து, அதன் நற்பயனான ஸ்ரீஹரியின் அருள் மற்றும் அதிலிருந்து மோட்சத்தைப் பெறுகிறான். 'பாக்ய தெய்வமிஹ யோக்யதானுகம் |' (ம.வி 9-23) - ஸ்ரீஹரி அவரவர்களின் தகுதிக்கேற்ப பலன்களைக் கொடுக்கிறான். ஸோபன பட்டர் இவ்வாறு வலம்புரி சங்கின் ஒப்பீட்டினைக் கொடுத்து, மத்வ மதத்தின் சிறப்பினை விளக்கி, சபையினரை ஆனந்தப்படுத்தினார்.

இப்படி மத்வசாஸ்திரத்தின் அருமை பெருமைகளை எவ்வளவு சிரத்தை பக்தியுடன் அறிவரோ அவ்வளவு புருஷார்த்தங்களை, ஞான பக்திகளை அடைவார்கள் என்பதில் எவ்வித சந்தேகமும் இல்லை என்று சொல்லி பட்டர் மக்களை சமாதானம் செய்தார். இந்த சித்தாந்தத்தை தமது பாஷ்யத்தின் மூலம் வெளிச்சத்திற்கு கொண்டு வந்த ஸ்ரீமதாசார்யர், ருத்ர, இந்திர, பிருஹஸ்பதி ஆசார்யர்களாலும் பூஜிக்கப்படுகிறார். சோபனபட்டர் (பத்பனாப தீர்த்தர்), மத்வ சாஸ்திரத்தை (த்வைத சித்தாந்தத்தை) அனைத்து பண்டித சபைகளில் பரப்பியதாலேயே, ஸ்ரீமதானந்த தீர்த்தர், அவரை பீடத்தில் அமர்த்தி சித்தாந்தத்தை பரப்புவதற்காக நியமித்தார் என்று அறியலாம்.

ப4ரதக2ண்ட3வனெல்ல சரிஸி மத்4வராயரு
உடு3பி எம்ப [க்ஷேத்ரத3ல்லி வாஸ] மாடி3த3ரு ||62||

பரத கண்டம் முழுக்க சுற்றி, பின்னர் ஸ்ரீமதாசார்யார் உடுப்பி என்னும் க்ஷேத்திரத்தில் வசிக்கலானார்.

அச்யுதப்ரேக்ஷாசார்யர சித்த நிர்மலகொ3ளிஸி
விஷ்ணு ஸர்வோத்தமனெம்ப3 ஜ்ஞான [மாடி3] கொட்டரு ||63||

தனது குருவான அச்யுதப்ரேக்ஷரின் சித்தத்தை தூய்மைப்படுத்தி, விஷ்ணு ஸர்வோத்தமன் என்னும் க்ஞானத்தை அவருக்கு ஏற்படுத்தினார்.

கட3ல மத்4யத3ல்லி ஒந்து3 ஹட3கு3 ப3ந்து3 நிந்திரலு
கண்டு3 மத்4வராயரு கைய்ய பீ3ஸித3ரு ||64||

சூறாவளிக் காற்றில் சிக்கிய ஒரு படகு, கடலின் நடுவில் நின்றுவிட, ஸ்ரீமதாசார்யார் தன்னுடைய காவித் துணியை ஆட்டி, அந்த படகை கரை சேர்த்தார்.

[யோக3தி3ந்த3 த3ட3கெ ப3ரலு] ஸ்ரீமதா3சார்யரிகெ3
ஏனு [பே3காத்3து3 பே3டி3] கொடு3வெ எந்த3ரு ||65||

ஸ்ரீமதாசார்யாரின் அருளால் அந்தப் படகு கரைக்கு பத்திரமாக வந்துவிட, அந்த படகோட்டி அவரை வணங்கி, படகில் இருக்கும் பொருட்களில் என்ன வேண்டும் என்று கேளுங்கள், அதனை தருவேன் - என்றான்.

முத்து மாணிக்ய ஏகெ சின்ன பெ3ள்ளி நமகெ3 ஏகெ
பே3டு3வெவு மூரு [கோ3பீ சந்த3ன] எந்த3ரு ||66||

படகில் இருக்கும் முத்து, மாணிக்கங்கள் நமக்கு எதற்கு?. தங்கம், வெள்ளிகள் நமக்கு எதற்கு?. படகில் இருக்கும் கோபிசந்தன கட்டியை மட்டும் எனக்கு தாருங்கள் - என்றார் ஸ்ரீமதாசார்யார்.

[ஶ்ரீமதா3சார்யரிகெ3] ப3ஹள ஸந்தோஷதி3ந்த3
மூரு கோ3பீ சந்த3னத3 க3ட்3டெ3 [கொட்டரு] ||67||

அந்த படகோட்டியும் மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன், படகில் இருந்த மூன்று கோபிசந்தன கட்டைகளை கொண்டு வந்து கொடுத்தார்.

[ஒந்தொ3ந்த3னு] ஹெக3லலிட்டு ஒந்து3 க3ட்3டெ3 ஶிரத3லிட்டு
செந்த3தி3ந்த3 த்3வாத3ஶஸ்தோத்ர ஹேளுத ப3ந்த3ரு ||68||

அந்த கோபிசந்தன கட்டைகளில் ஒன்றை முதுகில் ஏந்தி, ஒன்றை தலையில் ஏந்தியவாறு, ஶ்ரீமதாசார்யார், த்வாதஷ ஸ்தோத்திரத்தை சொல்லியவாறே உடுப்பி நோக்கி வந்தார்.

[ஆக3லொந்து3 க3ட்3டெ3 ஒடெ3யெ ராமமூருதி இரலு]
மத்தொந்து3 க3ட்3டெ3 பி3த்3து3 து3ர்கெ3 ஜனிஸி ஹோத3ளு ||69||

அப்போது அதில் ஒரு கட்டை உடைய, அதிலிருந்து ராமமூர்த்தி (ஶ்ரீகிருஷ்ணன்) தோன்றினான். இன்னொரு கட்டை உடைந்து, அதிலிருந்து துர்காதேவி ப்ரஸன்னமானாள்.

வாரிதி4யொளகெ3 இத்3த2 த்3வாரகெய க்ருஷ்ணன
த்3வாத3ஶஸ்தோத்ர ஹேளுத [கொண்டு3] ப3ந்த3ரு ||70||

இவ்வளவு நாட்களாக கடலில் இருந்த த்வாரகையின் கிருஷ்ணனை, த்வாதஷ ஸ்தோத்திரம் சொல்லிக் கொண்டு, உடுப்பிக்கு கொண்டு வந்தார் ஶ்ரீமதாசார்யார்.

ரஜதபீட2 புரதொ3ளகெ3 ராஜமந்தி3ரவ மாடி3
ரம்யமூர்தி க்ருஷ்ணன [ப்ரதிஷ்டி2ஸித3ரு] ||71||

ரஜதபீடபுரத்தில் ஒரு பெரிய கோயிலை நிர்மாணம் செய்து, அதில் அந்த அழகான மூர்த்தியான கிருஷ்ணனை ப்ரதிஷ்டை செய்தார்.

முக்காலும் உணர்ந்தவரான ஶ்ரீமதாசார்யர், பக்தர்களுக்கு அருள்வதற்காக ரஜதபீடபுரத்தில் ஶ்ரீகிருஷ்ணனின் சிலையை பிரதிஷ்டை செய்ய வேண்டுமென்று நினைத்து, மேற்கு கடற்கரைக்குச் சென்றார். அங்கு குளித்து, ஜப தபங்களை முடித்தார். படகிலிருந்து கிடைத்த கோபிசந்தனக் கட்டியை உடைத்து அதிலிருந்த முத்து கிருஷ்ணனை, மத்வ சரோவரத்தில் அபிஷேகம் செய்து, அதில் ஶ்ரீகிருஷ்ணனின் விசேஷ சன்னிதானத்தை உண்டுபண்ணி, அங்கு பிரதிஷ்டை செய்தார். ஆண்டு 1276 என்று சில ஆதாரங்களிலிருந்து தெரியவருகிறது. 'வந்தே வந்த்யம்' என்று ஶ்ரீஹரியை போற்றியவாறு ஶ்ரீமதாசார்யர் கடற்கரைக்குச் சென்றார்.

துவாரகையிலிருந்து இவருக்காகவே வந்த கிருஷ்ணனைக் கண்டு 'தேவகி நந்தன' என்றவாறு பாடி, 'த்வாதச ஸ்தோத்திரம்' என்னும் ஸ்தோத்திரத்தை இயற்றினார். 'சித்திவிக்ன முக தோஷ பேஷஜம் |' (ம.வி 9-40) சஜ்ஜனர்களை கடைத்தேற்றவும், மோட்சத்தின் பாதைக்கான தடைகளை போக்குவதற்காகவும், அழகான கடெகோலு கிருஷ்ணனை விதிபூர்வகமாக பிரதிஷ்டை செய்தார்.

க்ருஷ்ண வேத3வ்யாஸர மூர்திய ப்ரதிஷ்டெ2மாடி3
த்ரிகாலத3ல்லி பூஜெ மாடு3தித்3த3ரு ||72||

ஶ்ரீகிருஷ்ணன், ஶ்ரீவேதவ்யாஸரின் மூர்த்தியை அங்கு ப்ரதிஷ்டை செய்து, மூன்று காலங்களிலும் அங்கு பூஜை செய்து வந்தார் ஶ்ரீமதாசார்யார்.

அஷ்டவர்ஷத3 பா3லகரிகெ3 கொட்டு ஸன்யாஸவன்னு
ஶ்ரீக்ருஷ்ணன பூஜெ ஸாங்க3 மாடி3ஸித3ரு ||73||

எட்டு வயதான எட்டு பாலகர்களுக்கு ஸன்யாஸம் கொடுத்து, தான் ப்ரதிஷ்டை செய்த ஶ்ரீகிருஷ்ணனின் பூஜையை விதிப்படி செய்யச் செய்தார்.

க்ருஷ்ணன ப்ரதிமெ [எரடு^{3}] விட^{2}லன ப்ரதிமெ [மூரு]
வரஹ ந்ருஸிம்ஹ ராமன ப்ரதிமெ கொட்டரு ||74||

(எட்டு ப்ரதிமைகளை அந்த எட்டு ஸன்யாஸிகளுக்கு இவ்வாறாக கொடுக்கிறார்). கிருஷ்ண ப்ரதிமை இருவருக்கு, விட்டலனின் ப்ரதிமை மூவருக்கு, வராஹ நரஸிம்ஹ ராமனின் ப்ரதிமை தலா ஒருவருக்கு என அவர்களுக்கு பூஜைக்கான விக்ரகங்களை கொடுத்தார்.

எண்டு மட^{2}த^{3}வரிகெ^{3} எண்டு மூருதி கொட்டு
ஸந்தத [பூஜெ ஸாங்க^{3} மாடி^{2}ஸித^{3}ரு] ||75||

எட்டு மடத்தவர்களுக்கு இவ்வாறாக எட்டு விக்ரகங்களை கொடுத்து, விதிப்படி பூஜையை செய்யச் செய்தார்.

எரடு^{3} [திங்க^{3}ளிகொ^{3}ந்து^{3}] பர்யாயவன்னு மாடி^{3}
ஸரஸிஜாக்ஷன பூஜெ ஸாங்க^{3} மாடி^{3}ஸித^{3}ரு ||76||

இரு மாதங்களுக்கு ஒருவர் என்று பர்யாய முறையை கொண்டு வந்து, ஸ்ரீகிருஷ்ணனின் பூஜையை விதிப்படி - ஒவ்வொருவர் மூலமாக செய்யச் செய்தார்.

உர்வி மேலெ உள்ள ஶுத்^{3}த^{4} தீர்த^{2}ங்க^{3}ள தந்து^{3}
மத்^{4}வ ஸரோவரவ நிர்மாண மாடி^{3}த^{3}ரு ||77||

பூமியில் உள்ள புண்ணிய தீர்த்தங்கள் அனைத்திலிருந்தும் நீர் கொண்டு வந்து, ஸ்ரீகிருஷ்ண மடத்தில் மத்வ ஸரோவரத்தை நிர்மாணம் செய்தார்.

உஷ: காலத^{3}ல்லி எத்^{3}து^{3} ஸ்ரீக்ருஷ்ணன பூஜிஸி
ஸாயங்காலத^{3}ல்லி ஸுப்^{3}ரஹ்மண்யக்கெ ப^{3}ந்த^{3}ரு ||78||

விடியற்காலையில் எழுந்து ஸ்ரீகிருஷ்ணனை பூஜித்து, மாலை வேளையில் ஸுப்ரமண்ய க்ஷேத்திரத்திற்கு வந்தார்.

மத்^{4}யாஹ்ன காலத^{3}ல்லி [மத்^{4}யதாள மட^{2}கெ ப^{3}ந்து^{3}]
மத்^{4}வராயர [மஹிமெ] மூரு ஜக^{3}வ தும்பி^{3}து ||79||

மதிய நேரத்தில் மத்யதாள மடத்திற்கு வந்து பூஜை செய்ய, ஸ்ரீமதாசார்யாரின் மகிமை மூன்று உலகங்களிலும் பரவியது.

கோடி ஸூர்யர [பெ^{3}ளகு கலஶகோ^{3}புரத^{3}] காந்தி
[வாஸுதே^{3}வன பட்டணதொ^{3}ளு ஶோபி^{4}ஸுதித்^{3}த^{3}வு] ||80||

(ரஜதபீடபுரத்தின் சிறப்புகள்)
கோடி ஸூர்யரின் ஒளி, கலச கோபுரத்தின் ஒளி ஆகியவை ஸ்ரீவாஸுதேவனின் பட்டணத்தில் ஒளிர்ந்து கொண்டிருந்தன.

அச்யுதன பட்டணதொ^{3}ளு சித்ரபூ^{4}ஸுரரு எல்ல
பரிபரி க்ரீடெக^{3}ள ஆடு^{3}தித்^{3}த^{3}ரு ||81||

(ரஜதபீடபுரத்தின் சிறப்புகள்)
அச்யுதனின் பட்டணத்தில், பூஸுரர்களான தேவதைகள் / ப்ராஹ்மணர்கள் என அனைவரும் பற்பல க்ரீடைகளை செய்து வந்தனர். (ஸ்ரீகிருஷ்ணனின் சேவையை செய்தனர்).

[ஈஸ்வர பூ4மிய] தோடு3 ஹோகு3 எந்த3ரெ
தோரிஸிகொட்டரெ நா தோடு3வெனெந்த3ரு ||82||

ஈஸ்வரதேவ என்னும் அரசன், பூமியைத் தோண்டிவிட்டு செல்லுங்கள் என்று கூற, எங்களுக்குத் தெரியாது, நீ இதனை எப்படி செய்ய வேண்டும் என்று செய்து காட்டினால், நான் தோண்டுவேன் என்றார் ஸ்ரீமதாசார்யார்.

தோரிஸி கொடுவெனெனுத [நெலகெ கு3த்3த்3லி ஹாகெ]
தோடி3 தோடி3த்3ஹாங்கெ3 நெட்டனாகி3 [ஹோத3ரு] ||83||

தோண்டிக் காட்டுகிறேன் என்று அந்த வேலையைத் தொடங்கிய ஈஸ்வரதேவ, அதையே தொடர்ச்சியாக செய்துகொண்டே இருந்தான். ஆசார்யரும் அவனை அப்படியே விட்டு, முன்னர் பயணத்தைத் தொடர்ந்தார்.

நாவெ இல்லத3 நதி3ய ஹேகெ3 தா3டிதிரி எந்து3
[காவ]லித்3த3 தூ3தரெல்ல கேளுதித்3த3ரு ||84||

படகு இல்லாமல் இந்த பெரிய நதியை எப்படி தாண்டி வந்தீர்கள் என அந்தப் பக்கத்தில் காவலுக்கு இருந்த தூதர்கள் அனைவரும் ஸ்ரீமதாசார்யாரை கேட்டனர்.

ஜக3வனெல்ல ரக்ஷிஸுவ [ஸ்வாமி[நம்ம ரக்ஷிஸுவ
அவரிகெ3 தக்க [மாதனாடி3] முந்தெ 3 நடெ3த3ரு ||85||

உலகத்தையே காப்பவனான நம் ஸ்வாமி, நம்மையும் காக்கிறான் என்று அவர்களிடம் அவர்களின் மொழியிலேயே பேசி, முன்னே நகர்ந்து சென்றார்.

காவிய [வல்லியன்னு] கண்டு3 கட்டி பி3ஸுட3லு
தம்ம தம்மொளெ [கடி3தா3டி3] மடி3த3ரெல்லரு ||86||

ஸ்ரீமதாசார்யரின் பயணத்தில், வழியில் ஒரு கொள்ளைக் கூட்டம் வந்து, இவர்களிடம் இருக்கும் துணி மூட்டையை செல்வம் என நினைத்து அதை எடுக்க வர, கொள்ளையர்கள் அந்த மூட்டையை எடுப்பதற்காக, தங்களுக்குள் ஒருவருக்கொருவர் அடித்துக்கொண்டு இறந்தனர்.

கள்ளரெல்ல அட்டி ப3ரலு கல்லாகி3 [நிந்தரு]
கல்லு எந்து3 கள்ளரெல்ல [பி3ட்டு] ஹோத3ரு ||87||

மற்றொருமுறை, கொள்ளையர் ஆசார்யர் அருகில் வந்தபோது, தன்னை மற்றும் சிஷ்யர்களை பாறை போல மாற்றினார். இது வெறும் பாறை என்று பேசிக்கொண்டு, கொள்ளையர்கள் அனைவரும் இவர்களை அப்படியே விட்டுச் சென்றனர்.

கத்தலொளகெ3 நதிய தா3டி வஸ்த்ர தோயத3ஹாங்கெ3 ப3ரலு
[மெச்சி தொ3ரெயு தூ3தர களுஹி கொட்டனு] ||88||

ஸ்ரீமதாசார்யார் தமது ஸிஷ்யர்களுடன் இருட்டில் பெரிய நதியை தனது வஸ்த்ரம் நனையாமலேயே கடந்து வர, அவரை மெச்சி அரசன் தனது தூதர்களை அனுப்பி வைத்தான்.

[மூவத்து] கொட3த3 ஹாலு [மூரு ஸாவிர] ஹண்ணு மெத்3து3
ஆத்மத3ல்லி ஜீராணவாய்து அனிலதனயகெ3 ||89||

அங்கிருந்து கோவா சென்று, அங்கு ராஜன் கொடுத்த 30 குடம் பால் மற்றும் 3,000 வாழைப்பழங்கள் ஆகியவற்றை ஏற்றுக்கொண்டு, தான் மனிதனில்லை தேவதை என்று காட்டினார். வாயுதேவரின் இந்தச் செயலில் ஆச்சரியம் ஒன்றும் இல்லை.

ஸ்ரீமதா3சார்யர வ்யாக்2யான காலத3ல்லி
ஆதி3ஶேஷ தானு ப3ந்து3 கேளுதித்3தனு ||90||

ஸ்ரீமதாசார்யார், தனது ஸிஷ்யர்களுக்கு பாடம் எடுக்கையில், வானிலிருந்து ஆதிஸேஷன் மற்றும் அனைத்து தேவதைகளும் வந்து பாடம் கேட்டுக் கொண்டிருந்தனர்.

மாயாவாதி^{3} தாரகன ஸூர்ய பே^{4}தி^{3}ஸலாரனு
மத்^{4}வராயரெம்ப அக்^{3}னி ஜயிஸி பி^{3}ட்டிது ||91||

மாயாவாதிகளை சூரியன் சுடுவதில்லை. ஆனால், மத்வராயர் என்னும் அக்னி சுட்டு ஜெயித்துவிட்டது.

மாயாவாதிகளைக் குறித்து இவ்வாறு கூறினார். 'ப்ராப்த: காலோ த்ராக் குஹாந்தம் ப்ரவேஷ்டும் ||' (ம.வி 12-47) ஹே மாயாவாதிகளே! மத்வாசார்யர், பிரம்மஸ்வரூபத்தை அனைத்து இடங்களிலும் பரப்பியவாறு சூரியனைப் போல ஒளிர்கிறார். சூரிய உதயத்தின்போது இருட்டு அழிகின்றது. மத்வர் என்னும் சூர்யோதயத்தினால் அஞ்ஞானம், தவறான ஞானம் ஆகியவை நாசமடைகிறது. வேகமாகப் போய் குகைக்குள் ஒளிந்து கொள்ளுங்கள். உங்களை வெல்வதற்கு ஆசார்யர் சப்த-ஆகமங்களை ஏந்தி அவதரித்திருக்கிறார்.

ஜாலகா^{3}ர மீனவன்னு யாவ பரியலெளெவனு
மத்^{3}வராயரு ஹாகெ^{3} [முத்^{3}ராங்கன] மாடி^{3}த^{3}ரு ||92||

தஸ்ய வ்யாப்தை: ஸிஷ்ய ஜாலைஸ்து கௌணை: ஸம்ஸத் ஸிந்தௌ ஷங்க சக்ராதி ப்ருத்பி: |
மா க்ருஹ்யேரன் விஷ்வ ஸத்வாந்தராணி க்ஷேமாப்த்யை நஸ்தத்ர நீதிம் விதத்த || ம.வி 12-14

எப்படி ஒரு மிகச் சிறந்த வலையினை கடலுக்குள் வீசி, அதன் மூலம் மீன்களை பிடிக்கின்றனரோ, அதைப் போலவே ஸ்ரீமதாசார்யரின் (வலை) சிஷ்யர்கள், அவர்கள் மிகச் சிறந்த பண்புகளைக் கொண்டிருக்கின்றனர்; கடல் நீர் என்னும் மக்கள் சபையில், அவர்களின் மனதினை (மீன்) கவர்கின்றனர். ஆகவே, எங்களை இத்தகைய சூழ்நிலையிலிருந்து காப்பாற்ற ஒரு நல்ல முடிவினை சொல்லுங்கள்.

ஸ்ரீமதா^{3}சார்யர த்^{3}வாத^{3}ஶ நாம [ஔணக^{3}ளு]
பே^{3}க^3 ஶிஷ்ய துளஸி வனமாலெ ஹாகித^3 ||93||

அவதார்ய விஸேஷகாரி ஷங்க ப்ரகடாங்கான் ஸுதியா கதார்த்ரபாவான் |
லஸிதா துளஸீஸ்ரகஸ்ய கண்டே ஹரி நிர்மால்யதயோசிதா ந்யதாயி || ம.வி 13-12

ஸ்ரீமதாசார்யாரின் சிஷ்யர் ஒருவர், ஆசார்யாரின் தேகத்தில் தரித்திருந்த நாமங்கள், முத்ரைகள் ஆகியவை கண்ணுக்குத் தெரியாதவாறு இருந்ததைக் கண்டு, உடனே ஹரி நிர்மால்யமான துளஸியைக் கொண்டு அவர் ஒரு மாலையை தொடுத்து, அதனை குருவின் சமர்ப்பித்து, அவரை கழுத்தில் அணிந்து கொள்ளுமாறு வேண்டினார்.

ராஜஸிம்ஹராயனு ஸ்ரீமதா^{3}சார்யர
பாத^{3}த^3 மேலெ பி^{3}த்^{3}து^{3} ஶிஷ்யராத^{3}னு ||94||

ராஜஸிம்ஹ ராஜன், ஸ்ரீமதாசார்யாரின் பாதங்களில் விழுந்து அவருடைய ஸிஷ்யன் ஆனான்.

[த்ரிவிக்ரம பண்டி^{3}த^{3}ரு ஸ்ரீமதா^{3}சார்யர]
பாத^{3}த^3 மேலெ பி^{3}த்^{3}து^{3} ஶிஷ்யராத^{3}ரு ||95||

த்ரிவிக்ரம பண்டிதாசார்யார், ஸ்ரீமதாசார்யரின் பாதங்களில் விழுந்து அவருடைய ஸிஷ்யர் ஆனார்.

ஶோப^{4}ன ப^{4}ட்டரு ஸ்ரீமதா^{3}சார்யரிகெ
ராஜஸபெயொளகெ^{3} [புஸ்தக] கொடி^{3}ஸித^{3}ரு ||96||

ஶோபன பட்டர், ஸ்ரீமதாசார்யருக்கு ராஜசபையில், (திருடப்பட்ட) புத்தகங்களை திரும்ப வந்து கொடுக்கச் செய்தார்.

ராஜஸிம்ஹராயனு ஶ்ரீமதா3சார்யரிகெ3
ராஜஸபெ4யொளகெ3 [புஸ்தக] கொட்டனு ||97||

ராஜஸிம்ஹ ராஜ, ஸ்ரீமதாசார்யருக்கு ராஜஸபையில் (முன்பு திருடப்பட்ட) புத்தகங்களை திரும்பக் கொடுத்தான்.

ஶ்ரீமதா3சார்யரு [ஸ்நானக்கெ ஹோக3லு]
பே3க3 ஶிஷ்யரெல்ல ஸேவெ மாடு3தித்3த3ரு ||98||

ஸ்ரீமதாசார்யார், தனது பூஜைக்காக, ஸ்னானத்திற்கு செல்ல, அந்த சமயத்தில் அவருடைய ஸிஷ்யர்கள் அனைவரும் அவருக்குத் தேவையான சேவையை செய்து வந்தனர்.

ஶ்ரீமதா3சார்யரு [ஸ்நானக்கெ ஹோக3லு[
[பே3க3 க3ங்கெ3 ப3ந்து3 நெலெஸி] பவித்ரளாத3ளு ||99||

ஸ்ரீமதாசார்யார், தனது பூஜைக்காக, ஸ்னானத்திற்கு செல்ல, அந்த சமயத்தில் அங்கு கங்கையே வந்து நிலைத்து, பவித்ரள் ஆனாள்.

த்3வாத3ஶாதி3த்யரு ஏககாலகுதி3ஸித3ந்தெ
ஶ்ரீமதா3சார்யர த்3வாத3ஶநாம ஹொளெவுது3 ||100||

த்வாதஶ ஆதித்யர்கள் ஒரே நேரத்தில் வந்து ஒளிர்ந்ததைப் போல, ஸ்ரீமதாசார்யரின் த்வாதஶ நாமங்கள் (ஊர்த்வ புண்ட்ரங்கள்) ஒளிர்ந்தன.

ஊர்த்வ புண்ட்ரம் பற்றிய ஆதார விஷயங்கள் & சிறப்புகள்

1). ஊர்த்வ புண்ட்ரத்தினால் என்ன பலன்?

ஊர்த்வபுண்ட்ரதரோ பூத்வ ரக்ஷஸாம் சாபனுத்தமே
(ஸ்ம்ருதி முக்தாவளி)

ஊர்த்வ புண்ட்ரத்தினால் அஸுரர்களிடமிருந்து வரும் பிரச்னைகள் (பீடைகள்) பரிகாரம் ஆகின்றன.

ஸர்வ பாபவிஶுத்தாத்மா விஷ்ணுர்லோகம் ஸகச்சதி |
ஊர்த்வ புண்ட்ரமுதரே கம்லலாடே யஸ்ய த்ருஷ்யதே ||
(பத்ம புராணம்)

யாருடைய முகத்தில் ஊர்த்வ புண்ட்ரம் ஒளிர்கிறதோ, அவனுடைய அனைத்து பாவங்களும் தீர்ந்து, அவன் விஷ்ணு லோகத்தை அடைந்து ஸ்வரூபானந்தத்தை அடைகிறான்.

நித்யனைமித்திகம் லௌகிகம் கர்ம வைதிகம் |
ஊர்த்வபுண்ட்ராங்கிதம் குர்யாத் தத்தத்பலமவாப்னுயாத் ||
(நாரதிய புராண)

நித்ய கர்மங்களோ, நைமித்திக கர்மங்களோ, லௌகிக கர்மங்களோ, வைதிக கர்மங்களோ, அந்தந்த கர்மங்களை ஊர்த்வ புண்ட்ரங்களை தரித்துக் கொண்டே செய்ய வேண்டும். அப்போதே, அதற்குண்டான பலன்கள் கிடைக்கின்றன.

அஶுசிர்வாப்ய நாசாரோ மனஸா பாபமாசரன் |
ஶுசிரேவ பவேன் நித்யம் ஊர்த்வபுண்ட்ராங்கிதோ நர: ||
(கிருஷ்ணாம்ருத மஹார்ணவ #213)
அஶுசியாகட்டும், துராசாரியாகட்டும், மனதால் பாவம் செய்தவன் ஆகட்டும், தினமும் ஊர்த்வ புண்ட்ரத்தை தரித்த மனிதன், பவித்ரமானவனே ஆகிறான்.

2). ஊர்த்வபுண்ட்ரம் இல்லையென்றால் என்ன?

யக்ஞேதானம் ஜபோஹோம: ஷ்ராத்தம்ஸ்வாத்யாய தர்ப்பணம் |
பஸ்மீ பவதி தத்ஸர்வமூர்த்த புண்ட்ர வினாக்ருதம் ||

யக்ஞ, தான, ஜப, ஹோம, பித்ருகார்ய, அத்யயன, தர்ப்பண ஆகியவை ஊர்த்வ புண்ட்ரம் இல்லாமல் செய்தால், அனைத்தும் பஸ்மம் ஆனதாகவே அர்த்தம் (வீண் ஆகின்றன).

ஸர்வே பவந்தி நிஷ்பலா ஊர்த்வபுண்ட்ரம் வினாக்ருதா: |
த்ரஷ்டவ்யம் நாஸ்ய காத்ரம் தத் ஸ்மஷான ஸத்ருஷம் ஸ்ம்ருதம் ||
(கிருஷ்ணாம்ருத மஹார்ணவ)

ஊர்த்வபுண்ட்ர இல்லாமல் செய்த அனைத்து கர்மங்களும் எவ்வித பலன்களையும் கொடுப்பதில்லை. அத்தகையவர்களை பார்ப்பது, ஸ்மஷானத்தை பார்ப்பது போலாகிறது.

ஊர்த்வபுண்ட்ர தித்ததவன கர்ம யாதகெ |
மத்வமதவ பொந்ததவன பகுதி யாதகெ ||
(விஜயதாஸர்)

ஊர்த்வ புண்ட்ர தரிக்காமல் செய்யும் ஜபம், ஹோமம், ஸந்த்யாதி கர்மங்களின் பலன்களை அசுரர்கள் அபகரிக்கின்றனர்.

3). ஊர்த்வ புண்ட்ரத்தின் கிரமம் என்ன?

அபத்ரமூர்த்வ புண்ட்ரானி யே குர்வந்தி நராதம: |
லலாடேது ஷுன: பாத: த்ருஷ்யதே நாத்ர ஸம்ஷய: ||
(நரஸிம்ஹ புராண)

நெற்றியில் ஊர்த்வ புண்ட்ரத்தை தரித்து, அதனை இரண்டாகப் பிரிக்காமல் இருந்தால், அது நாயின் பாதத்திற்கு சமானம் என சொல்லப்படுகிறது.

நாம சின்ஹாதினா தேஹே வன்ஹி நா வா ம்ருதாங்கனம் |
ஸா பாஹ்யாப்ரோச்யதே தீக்ஷாக்ஷ்ய ஞானாம் ஞானி நாமபி |
(விஷ்ணு ரஹஸ்ய)

கோபி சந்தனத்தினால் அல்லது அக்னியால் காய்ச்சப்பட்ட முத்திரைகளால் தரித்தபோது, அது அவனுக்கு (ஞானியோ அஞ்ஞானியோ) புற தீக்ஷை எனப்படுகிறது.

4). ஊர்த்வ புண்ட்ரத்திற்கு எந்த பதார்த்தங்கள் பயன்படுகின்றன?

ம்ருத்திகா சந்தனம் பஸ்ம தோயம் சைவ சதுர்த்தகம் |
விபிர்த்ரர் வைர்யதாகாலம் மூர்த்னி புண்ட்ரம் பவேத்ஸதா ||
(ஆசார கிரண)

1. மிருத்திகை 2. சந்தனம் 3. பஸ்ம 4. தண்ணீர் ஆகியவற்றை பயன்படுத்தி ஊர்த்வபுண்ட்ரத்தை தரிக்கலாம். தண்ணீரில் நிற்கும்போது, தண்ணீரினால்; ஸ்னானம் ஆனபிறகு கோபிசந்தனத்தினால்; அக்னி கார்ய, ஔபாஸன ஆனபிறகு பஸ்மத்தினால்; தேவரபூஜை ஆனபிறகு சந்தனத்தினால் - ஊர்த்வபுண்ட்ரத்தை தரிக்க வேண்டும்.

5). ஊர்த்வபுண்ட்ர மிருத்திகை எந்த வண்ணத்தில் இருக்க வேண்டும்?

ஷ்யாமம் ஷாந்திகரம் ப்ரோக்தம்ரக்தம் வஷ்யகரம் ததா |
ஸ்ரீகரம் பீதமித்யாஹு: ஷ்வேதம் மோக்ஷ கரம் ஷுபம் ||
(பத்ம புராணம்)

கருப்பு மிருத்திகை அமைதியைக் கொடுக்கிறது; சிவப்பு மிருத்திகை வசீகரிக்கிறது; மஞ்சள் செல்வத்தைக் கொடுக்கிறது; வெள்ளை மோட்சத்தைக் கொடுக்கிறது.

6). ஊர்த்வ புண்ட்ர தாரணை, ஸ்மரணையினால் என்ன பலன்?

புண்ட்ராணாம் தாரணே காலே க்ருத்தோல்காதி ஹரிம் ஸ்மரேத்
(தந்த்ரஸார)

ஊர்த்வபுண்ட்ர தரிக்கும் காலத்தில் க்ருத்தோல்காதி ரூபங்களை சிந்திக்க வேண்டும்.

ஊர்த்வ கத்யாம் ஹி ய ஸ்யைச்சாதஸ்யோர்த்வ புண்ட்ர முச்யதே |
ஊர்த்வகத்யா து தேவத்வம்ப்ராப்னோதீஹ ந ஸம்ஷய: ||
(நாரதீய புராண)

ஊர்த்வ கதியை விரும்புபவன், ஊர்த்வபுண்ட்ரத்தை தரித்தால், தேவத்வத்தை அடைகிறான். இதில் சந்தேகம் இல்லை என்று சொல்லியிருக்கின்றனர்.

7). ஊர்த்வ புண்ட்ரத்தை யார், எப்போது தரிக்க வேண்டும்?

ஷ்ரார்த்தே தானே ததா ஹோமே ஸ்வாத்யாயே பித்ரு தர்ப்பணே |
ஷ்ரத்தயா ஊர்த்வ புண்ட்ராணி பிப்ருயாத் த்விஜ ஸத்தம: ||
(வ்ருத்த ஹாரிதஸ்ய ஸ்ம்ருதி)

பிராமணோத்தமர்கள், ஊர்த்வ புண்ட்ரத்தை ஸ்ரார்த்த காலத்தில் (சிரத்தையுடன்), தான காலத்தில், ஹோம காலத்தில், ஸ்வாத்யாய செய்யும்போது, பித்ரு தர்ப்பண சமயத்தில் ஊர்த்வ புண்ட்ரத்தை தரிக்க வேண்டும்.

***

அந்து^{3} ஆ தே^{3}ஶத^{3}ல்லி அனாவ்ருஷ்டி ஆகி^{3}ரலு
த^{3}ண்ட^3 கோலு திருகி^{3}ஸி [தீர்த^2] மாடி^{3}த^{3}ரு ||101||

அன்று அந்த நாட்டில், கடுமையான வறட்சி இருக்க, தன்னுடைய தண்டத்தை நிலத்தில் நட்டு, அந்த இடத்தில் ஒரு தீர்த்தத்தை உருவாக்கினார் ஸ்ரீமதாசார்யார்.
ஸுத்த [முத்த பூ^{4}மியன்னு ஒத்தி காலுவெ தெகெ^{3}ஸி]
ப^{3}த்த பெ^{3}ளெஸுதித்^{3}த^{3}ரீ விசித்ரமஹிமெயரு ||102||

அக்கம்பக்கத்து ஊர்கள் அனைத்திலும் ஸஞ்சாரம் செய்து, அந்த பூமியை தன் கால்களால் மிதித்து, அங்கிருந்த வறட்சியை போக்கி, தானியங்களை வளர்த்து வந்தார், இந்த விசித்ர மஹிமையைக் கொண்டவரான ஸ்ரீமதாசார்யார்.

வ்யாக்^{2}யான காலத^{3}ல்லி தீ^{3}ப [ஶாந்தவாகு^{3}திரலு
ஜ்யோதிர்மய] மாடி^{3}த^{3}ரு [அங்கு^{3}ஷ்ட^{2}தி^{3}ந்த^{3}லெ] ||103||

ஒரு நாள் தன்னுடைய ஸிஷ்யர்களுக்கு வ்யாக்யானம் செய்து கொண்டிருக்கையில் (பாடம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கையில்), அருகில் வைத்திருந்த தீபமானது அணைந்துவிட, அப்போது ஸ்ரீமதாசார்யார், தன்னுடைய கால் கட்டை விரலிலிருந்து ஒளியைப் பாய்ச்சினார்.

[க^{3}ண்ட^{3}வாட எம்பு^{3}வனு க^{3}ளன ஹிடி^{3}து^{3} ஒத்தி ஒத்தி]
துண்டு^{3} முண்டா^{3}கி [பூ^{4}மி] மேலெ [பி^{3}த்^{3}த^{3}னு] ||104||

கண்டவாட சகோதரர்கள் ஸ்ரீமத்வரை வெல்ல நினைத்து, அவரது கழுத்தினை அழுத்திப் பிடித்தனர். அவர்களால் அது முடியாமல் போகவே, மயங்கி கீழே நிலத்தில் விழுந்தனர்.

ஆசார்யரின் வலிமையை சோதிக்கவேண்டும் என்று எண்ணிய சிலர், கண்டவாட என்னும் ஊரில் இருந்த சகோதர மல்யுத்த வீரர்களை ஆசார்யரின் சேவைக்கென அவரிடம் அனுப்பினர். தன் சகோதரனுடன் வந்திருந்த கண்டவாட என்பவனை, ஆசார்யர் அவனது வலிமையை நிரூபிக்குமாறு கூறினார். உடனே அங்கிருந்த ஸ்ரீகாந்தேஸ்வர ஆலயத்தின் மிக கனமான (30 பேர் சேர்ந்து தூக்கிய) த்வஜஸ்தம்பத்தை ஒருவனாக தூக்கினான். தென்னை மரத்தை ஆட்டி மேலிருந்து தேங்காய்களை விழச் செய்தான். பிறகு ஆசார்யரின் ஆணைப்படி, இருவரும் அவரின் கழுத்தினை அழுத்திப் பிடிக்க

முயன்றனர். 'சங்கர்ஷாத் க்ரம பரிவர்தமான தைக்ஷ்ணம் ||' (ம.வி 16-27) ஆசார்யரிடம் எந்த மாற்றமும் காணப்படாமல், கழுத்தை இன்னும் பலமாக அழுத்தினர். அப்போதும் தெளிவாக பேசிக் கொண்டிருந்த மத்வர், பீமரே ஆவாரல்லவா? பிறகு ஆசார்யரின் வலிமையைக் காட்டுமாறு கூறினர். ஆசார்யரும் தமது கால் கட்டைவிரலை நிலத்தில் அழுத்தி, அதை மேலே எடுக்குமாறு கூறினார். 'சாமர்த்யம் யயதுரிமௌ ந கம்பனேஸ்யா ||' (ம.வி 16-29) அவர்கள் ஆசார்யரின் கால் விரலைக்கூட அசைக்க முடியாமல் கஷ்டப்பட்டனர். ஹனுமபீமராக வலிமையைக் காட்டிய இவருக்கு இது ஒன்றும் ஆச்சரியமில்லை.

அணு [மஹத்துக^{3}ளெல்ல நிமிஷதொ^{3}ளகெ^{3} மாடி^{3}கொட்டு]
ஹுடு^{3}க^{3}ன ஹெக^{3}லேரி தே^{3}வாலயகெ ப^{3}ந்த^{3}ரு ||105||

அணு மஹத்துகள் என இரண்டு நிலைகளையும் சில நிமிடங்களில் அனாயாசமாக செய்து காட்டிய ஸ்ரீமதாசார்யார், ஒரு சிறுவனின் முதுகில் ஏறி, தேவாலயத்திற்குள் வந்தார்.

நிர்யத்னம் வடுமதி ருஹ்ய மந்தஹாஸி ஸ ப்ராயாதிஹ பரிதோ ந்ருசிம்ஹகேஹம் |
ஐஸ்வர்யேரிதி லகிமாதிகைருபேதோ மத்வோபூத் த்ரிபுவன சித்ரரத்ன ராஜ: || (ம.வி 16-30)

ஒருமுறை ஒரு சிறிவன் மேல் அமர்ந்து ஸ்ரீமதாசார்யர் ந்ருசிம்ஹ ஆலயத்தைச் சுற்றி வந்தார். இது மூன்று உலகத்தாருக்கும் வியப்பை அளித்தது. லகிமா, கரிமாதி செல்வங்களை பெற்றிருப்பவரான பூர்ணப்ரக்ஞரின் இந்த செயல், இவர் ஞானத்தில் மட்டும் வல்லவர் இல்லை; வலிமையிலும் இவர் வல்லவரே - என்ற செய்தியை தந்தது. இவரது கிரந்தங்களின் காம்பீர்யமும் இவ்வாறே இருக்கின்றன என்று அறிஞர்கள் அறிந்தனர்.

பூருவ எம்பு^{3}வனு ஸ்ரீமதா^{3}சார்யர
மூகி^{3}ன மேலெ பி^{3}த்^{3}து^{3} பதனவாத^{3}னு ||106||

பூருவ என்பவன் ஸ்ரீமதாசார்யாரின் மூக்கின் மேல் விழுந்து மிகவும் சிரமப்பட்டான்.

ஷிவாக்னி, வாசுதேவ, உக்ர, அமோக முதலான பிராமணர்களுடன் வந்த மல்யுத்த வீரர்கள், ஸ்ரீமதாசார்யரின் வலிமையை சோதிக்க விரும்பி தோற்றனர். அவரது உடம்பிலிருந்து ஒரே ஒரு முடியையும் பிய்க்க முடியாமல் சோர்ந்தனர். 'நாசாக்ரே மைதுனி க்ருதைஸ்ச முஷ்டிகாதை: நாஸ்யேந்தோரதி பலிபி: ப்ரசன்னதாSSசி ||' (ம.வி 16-34). ஆசார்யரின் மூக்கின் மேல் தங்களின் பலம்கொண்ட மட்டும் வேகமாக குத்திப் பார்த்தனர். ஆசார்யரிடம் அது எவ்வித மாறுதலையும் ஏற்படுத்தவில்லை. அவர் சிரித்த முகத்துடனேயே இருந்தார். இப்படி பல சந்தர்ப்பங்களில், ஆசார்யரின் முந்தைய அவதாரங்களான ஹனும மற்றும் பீமனை நினைவுபடுத்தினார் ஸ்ரீமதாசார்யர்.

[கொக்கட^{3}தொ^{3}ளகெ^{3} உள்ள முப்பின ப்^{3}ராஹ்மணகெ^{3}
க்ருஷ்ணாம்ருத மஹார்ணவ ஹேளி கொட்டரு] ||107||

கொக்கட என்னும் கிராமத்தில் இருந்த ஒரு வயதான ப்ராஹ்மண பக்தனுக்கு, அவரது விருப்பத்தின் பேரில் கிருஷ்ணாம்ருத மஹார்ணவ என்னும் க்ரந்தத்தை இயற்றிக் கொடுத்தார்.

பயணத்தில் முன்னர், கொக்கட என்னும் கோயில் இருக்கும் கிராமத்திற்கு வந்தார் ஆசார்யர். இடெபடித்தாய என்னும் பிராமண பக்தன். அவனின் பக்திக்கு மெச்சிய ஸ்ரீமதாசார்யர், அவனது நன்மைக்காக உத்தம கிரந்தமான 'கிருஷ்ணாம்ருத மஹார்ணவம்' என்னும் கிரந்தத்தை இயற்றினார். 'ஸ்ரீகிருஷ்ணாம்ருத பரமார்ண வாபிதானாம் சக்ரே சத்வசன ததிம் ஸ்வபக்த பூத்யை: ||' (ம.வி 16-40)

ஸ்ரீமதா^{3}சார்யரித்^{3}து^{3} அஷ்டமி பர்யந்த
எரடு முஹூர்ததொ^{3}ளெ ப^{3}த^{3}ரிகாஶ்ரமகெ ப^{3}ந்த^{3}ரு ||108||

அஷ்டமி வரையில் (ஸிஷ்யர்களின் பார்வையில்) இருந்த ஸ்ரீமதாசார்யார், அடுத்த இரு முஹூர்த்தங்களுக்குள் (அங்கிருந்து மறைந்து) பதரிகாஸ்ரமத்திற்கு வந்தார்.

ஸ்ரீமத்வாசார்யர் பிங்கள சம்வத்சரம் மாக சுத்த நவமி ஆண்டு 1317 உடுப்பி அனந்தேஸ்வர ஆலயத்தில் சிஷ்யர்களுக்கு ஐதரேய பாஷ்ய பாடத்தை எடுத்துக் கொண்டிருந்தபோது, தேவதைகள் செய்த புஷ்பவ்ருஷ்டியில் கண்களிலிருந்து மறைந்தார்.

அனைவரும் பார்த்திருக்கையில், ஸ்ரீநாராயணரின் அன்பிற்குப் பாத்திரரான ஸ்ரீமதானந்ததீர்த்த பகவத்பாதரின் மேல் தேவலோகத்து நறுமணம் நிறைந்த புஷ்பவிருஷ்டி ஆனது. அங்கிருந்த பார்வையிலிருந்து மறைந்த ஆசார்யர், ஸ்ரீவேதவியாசருடன் பதரியில் தங்கினாலும், ரஜதபீட புரத்திலும், அவரது கிரந்தங்களிலும் எப்போதும் நிலைத்திருக்கிறார். 'அத்ருஷ்யோ ரூப்யபீடேSஸ்தி த்ருஷ்யஸ்து பதரீதடே'.

ப3த3ரிகாஶ்ரமகெ ப3ந்து3 ப3த3ரி நாராயணர
பாத3த3 மேலெ பி3த்3து3 ஶிஷ்யராத3ரு ||109||

பதரிகாஸ்ரமத்திற்கு வந்து, பதரி நாராயணரின் பாதத்தின் விழுந்து வணங்கி, அவருடைய ஸிஷ்யர் ஆனார், ஸ்ரீமன் மத்வாசார்யார்.

வாயுதே3வர மூரவதார [ஹேளி] கேளித3வரிகெ3
ஸாயுஜ்ய [பத3வி] கொடு3வ ஹயவத3னனு ||110||

வாயுதேவரின் மூன்று அவதாரங்களின் கதைகளை கேட்டவர்களுக்கு, ஸ்ரீவாதிராஜரின் பிம்பமூர்த்தியான / இஷ்ட தெய்வமான ஹயவதனன், ஸாயுஜ்ய பதவியைக் கொடுக்கிறான்.

(இந்த விஷயங்களை, ஸ்ரீஸ்ரீபாதராஜர் தனது மத்வ நாமாவில் இவ்வாறு தொகுத்துள்ளார்.

ஜயஜயது துர்வாதி மததிமிர மார்த்தாண்ட
ஜயஜயது வாதிகஜ பஞ்சானன |
ஜயஜயது சார்வாக கர்வபர்வத குலிஷ
ஜயஜயது ஜகன்னாத மத்வநாத ||28||

துர்வாதிகளின் மதம் என்னும் இருட்டிற்கு சூரியனாக இருக்கும், துர்வாதிகள் என்னும் யானைகளுக்கு சிங்கம் போல இருக்கும், சார்வாகரின் கர்வம் என்னும் மலைக்கு வஜ்ராயுதம் போல இருக்கும் ஸ்ரீமத்வாசார்யருக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும். உலகத் திற்கே நாயகரான மத்வ ராயரே, உங்களுக்கு மங்களமாகட்டும் மங்களமாகட்டும்.

துங்ககுல குருவரன ஹ்ருத்கமலதொளகிரிஸி
பங்கவில்லத சுக சுஜனரிகெல்ல |
ஹிங்கதெ கொடுவ நம்ம மத்வாந்தராத்மக ஸ்ரீ
ரங்கவிட்டலனெந்து நெரெ சாரிரோ ||29||

ஸ்ரீமுக்யபிராணரை இதயகமலத்தில் நன்றாக நிலை நிறுத்தி பூஜித்தால், குறைவில்லா மகிழ்ச்சியை (மோட்சத்தை) சஜ்ஜனர்களுக்கு, மத்வாந்தர்கத ஸ்ரீரங்க விட்டலன் கொடுப்பான் என்று திடமாக நம்புங்கள். (கண்டிப்பாக கொடுப்பான் என்று பொருள்)).

ஸோதெ3 மட2த3ல்லி இத்3த3 வாதி3ராஜ பாடி3த3ந்தெ
ஹயவத3னன பாடி3ரி வினோத3தி3ந்த3லி ||111||

ஸோதெ மடத்தில் இருந்த ஸ்ரீவாதிராஜர் பாடியதைப் போல, நீங்கள் அனைவரும் ஹயவதனனைப் பாடுங்கள் மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன்.

ஸுவ்வி ஹனுமந்த ஸுவ்வி ஸுவ்வி பீ4மஸேன ஸுவ்வி
ஸுவ்வி மத்4வராயரிகெ3 ஸுவ்வாலி ||பல்||

ஹனுமந்த, பீமஸேன, மத்வராயருக்கு இந்த ஸுவ்வாலியை இயற்றி சமர்ப்பிக்கிறேன்.

|| ஸ்ரீ க்ருஷ்ணார்பணமஸ்து ||